

EUROJUST

Éves jelentés 2012

© Eurojust, 2013

A kiadvány a 2012. január 1-től december 31-ig terjedő időszakot fedi le

Catalogue number: QP-AA-13-001-HU-C

ISBN: 978-92-95084-35-3

ISSN: 1831-4333

DOI: 10.2812/53285

Kapcsolat:

Telefon: + 31 70 412.5000

E-mail: info@eurojust.europa.eu

Honlap: www.eurojust.europa.eu

Éves jelentés – 2012

Az Eurojust célja, hogy az Európai Unióban
a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem terén
az igazságügyi szintű szakértelem központja
és kulcsfontosságú szereplője legyen.

Tartalom

Bevezető megjegyzések.....	5
Rövidítések jegyzéke	5
Előszó.....	7
Vezetői összefoglaló.....	8
Az Eurojust fennállásának 10. évfordulója	10
Ünnepségek 2012. február 27-én és 28-án a Nieuwe Kerkben és a Ridderzaalban.....	11
Ófelsége Beatrix holland királynő látogatása.....	11
1 OPERATÍV TEVÉKENYSÉGEK.....	14
1.1. Bevezetés.....	15
1.2. Az Eurojust konkrét ügyeinek áttekintése	15
Az Eurojust konkrét ügyeinek problémái és a legjobb gyakorlatok.....	15
Koordinációs értekezletek.....	17
Koordinációs központok.....	18
Az Eurojust Határozat 6. és 7. cikke.....	18
Jogsegélyegyezmények.....	19
A bizonyítékok összegyűjtésével és elfogadhatóságával kapcsolatos problémák.....	20
A joghatósági ütközések megelőzése és feloldása	20
Büntetőeljárások átadása.....	21
Bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréje	21
Európai elfogatóparancsok.....	21
Biztosítási intézkedést elrendelő határozat.....	24
Vagyonelkobzás és vagyonvisszaszerzés	25
Ellenőrzött szállítások.....	25
1.3. Az Eurojust kiemelt bűncselekmények területén végzett tevékenységeinek áttekintése	26
Terrorizmus.....	26
Kábítószer-kereskedelem	27
Emberkereskedelem	29
Csalás.....	30
Korrupció	31
Számítástechnikai bűnözés	31
Pénzmosás	33
(Mobil) szervezett bűnözői csoportok.....	33
Illegális bevándorlás.....	35
Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények.....	35
Gyermekevédelmi kapcsolattartó az Eurojustnál – gyermekek ellen elkövetett bűncselekmények.....	36
1.4. Közös nyomozócsoportok	37
A Eurojust által a közös nyomozócsoportoknak juttatott pénzügyi támogatás.....	39
1.5. Az Eurojust harmadik államokat érintő ügyei.....	40
Harmadik államok Eurojusthoz delegált összekötő ügyészei.....	40
1.6. Az Eurojust és a gyakorló szakemberek hálózatai.....	41
Európai Igazságügyi Hálózat (EIH).....	41
A közös nyomozócsoportok hálózata.....	41
Népirtás elleni hálózat.....	42

2	KAPCSOLATOK AZ UNIÓS INTÉZMÉNYEKKEL ÉS PARTNEREKKEL	44
2.1.	Intézményi kapcsolatok	45
	<i>Európai Parlament</i>	<i>45</i>
	<i>Az Európai Unió Tanácsa.....</i>	<i>45</i>
	<i>Európai Bizottság.....</i>	<i>45</i>
2.2.	Kapcsolat a gyakorló szakemberek hálózataival	46
	<i>Európai Igazságügyi Képzési Hálózat.....</i>	<i>46</i>
	<i>Az uniós tagállamok legfőbb ügyészeinek konzultatív fóruma.....</i>	<i>46</i>
2.3.	Európai uniós ügynökségek és szervek.....	47
	<i>Europol.....</i>	<i>47</i>
	<i>Európai Csalás Elleni Hivatal.....</i>	<i>47</i>
	<i>Frontex.....</i>	<i>48</i>
	<i>CEPOL.....</i>	<i>48</i>
2.4.	Kapcsolatok az Európai Unión kívüli harmadik államokkal és szervezetekkel	48
3	AZ EUROJUST HATÁROZAT ÉS A JÖVŐ	50
3.1.	A Tanács Eurojustra vonatkozó határozatának végrehajtása	51
3.2.	Az Eurojustra vonatkozó határozatok tagállami gyakorlati végrehajtásának és az Európai Igazságügyi Hálózat működésének kölcsönös értékelése – hatodik forduló.....	52
3.3.	Az Eurojust jövőjével foglalkozó munkacsoport.....	52
3.4.	<i>Az Eurojust tíz éve, operatív eredmények és a jövőre vonatkozó kihívások</i> című konferencia	52
4	ADMINISZTRATÍV FEJLESZTÉSEK	54
4.1.	Adminisztratív fejlesztések.....	55
4.2.	A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés.....	55
5	A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI A 2011. ÉVI JELENTÉSRŐL.....	58
	MELLÉKLET: 2012-RE VONATKOZÓ STATISZTIKÁK	60
	1. ábra – Az Eurojust elé terjesztett ügyek száma 2002–2012 között.....	61
	2. ábra – Kétoldalú/többoldalú ügyek nemzeti szekciónként, 2012	61
	3. ábra – A megnyitott és lezárt ügyek száma (2003–2012)	62
	4. ábra – Az ügyek általános kategorizálása.....	62
	5. ábra – Prioritást képező bűncselekménytípusok az Eurojust ügyek között.....	63
	6. ábra – Prioritást képező és egyéb bűncselekménytípusok az Eurojust ügyeiben	63
	7. ábra – Az egyes tagállamok által az Eurojust elé terjesztett ügyek száma.....	64
	8. ábra – Az egyes tagállamokkal szemben az Eurojust elé terjesztett ügyek száma.....	64
	9. ábra – A koordinációs értekezletek száma	65
	10. ábra – Koordinációs értekezletet kezdeményező tagállamok	65
	11. ábra – A más tagállam által kezdeményezett koordinációs értekezleten részt vevő tagállamok	66

Bevezető megjegyzések

Eurojust Határozat – A legutóbb az Eurojust megerősítéséről szóló, 2008.december 16-i 2009/426/IB tanácsi határozattal módosított, a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról szóló, 2002. február 28-i tanácsi határozat. Az egységes szerkezetbe foglalt szöveget a jelentés „Eurojust Határozat”-ként említi.

Az Eurojust Határozatnak a Tanács Főtitkársága által kizárólag tájékoztató céljából készített, egységes szerkezetbe foglalt szövege honlapunkon – www.eurojust.europa.eu – olvasható.

Rövidítések jegyzéke

CMS	elektronikus ügykezelési rendszer (<i>Case Management System</i>)
EAW	európai elfogatóparancs (<i>European Arrest Warrant</i>)
EIO	európai nyomozati parancs (<i>European Investigation Order</i>)
ENCS	Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer (<i>Eurojust National Co-ordination System</i>)
EPPO	Európai Ügyészség (<i>European Public Prosecutor's Office</i>)
JIT	közös nyomozócsoport (<i>Joint Investigation Team</i>)
LoR	hivatalos megkeresés
MLA	jogsegély (<i>Mutual Legal Assistance</i>)
OCC	koordinációs ügyelet (<i>On-Call Coordination</i>)
OCG	bűnszervezet (<i>organised criminal group</i>)
OCTA	Szervezett Bűnözés Fenyegetettségi Értékelés (<i>Organised Crime Threat Assessment</i>)
TE-SAT	Jelentés a terrorizmus helyzetéről és trendjeiről (<i>Terrorism Situation and Trend Report</i>)
TFEU	az Európai Unió működéséről szóló szerződés (Lisszaboni Szerződés)
THB	emberkereskedelem (<i>Trafficking in Human Beings</i>)

Erős partneri kapcsolatok kellenek ahhoz, hogy a polgárok biztonságosabb, szabadabb és igazságosabb Európa iránti igényének kielégítése terén előrelépés történjen.

Előszó

Örömmel ismertetem az Eurojust tizenegyedik éves jelentését, amely összegzi az Eurojust 2012. évi operatív tevékenységeit, partnerkapcsolatait és szervezeti fejleményeit.

Az Eurojust folyamatos előrehaladást tesz a határokon átnyúló súlyos bűnügyek kezelése során a tagállamok büncselekmények kivizsgálására, valamint az ezekkel kapcsolatos büntetőeljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező nemzeti bűnüldöző hatóságai közötti koordináció és együttműködés támogatása és erősítése terén.

A gyakorló szakemberek a műveletek racionalizálása, az azonnali büntetőeljárás alá vonás előmozdítása, valamint az Európai Unióban létező 30 jogrendszer különbözőségéből fakadó jogi és gyakorlati nehézségek megoldása során gyakran igénybe veszik és nagyra értékelik az Eurojust egyedi eszközeit, a koordinációs értekezletet és a koordinációs központot.

Ezenfelül a közös nyomozócsoportok pozitív tendenciáit és eredményeit, a kölcsönös elismerés és a kölcsönös bizalom elvén alapuló együttműködési eszközt is ki kell emelni. Az Eurojust jogosan lehet büszke arra, hogy azzal, hogy szaktanácsadással segíti a közös nyomozócsoportok munkáját, helyet ad a közös nyomozócsoportok hálózata titkárságának és létrehozta a közös nyomozócsoportokat

finanszírozó projektet, e csoportok sikeres működésének hajtóerejévé vált.

Az Eurojust továbbra is elkötelezett az EU kiemelt bűnüldözési céljainak összehangolt, koherens és átfogó módon történő kezelése és az elkövetők bíróság elé állítása iránt, amelynek során együttműködik az Europollal és a bel- és igazságügy terén tevékenykedő más ügynökségekkel, valamint e terület legfontosabb szereplőivel.

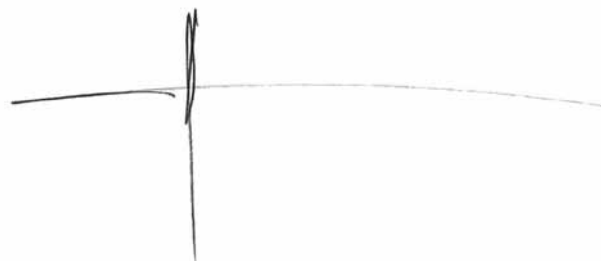
Az Eurojust ember- és kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos stratégiai jelentései, amelyek az Eurojust honlapján olvashatók, rávilágítanak az információcsere, a törekvések összehangolása, a kölcsönös jogsegély végrehajtása és az igazságügyi együttműködési eszközök alkalmazása terén felmerült legjelentősebb nehézségekre, és megoldást kínálnak az azonosított problémák leküzdésére.

Az Eurojust Határozat nyomán bekövetkezett változások erősítik az Eurojust operatív képességeit és a tagállamok illetékes nemzeti hatóságaihoz fűződő kötelezettségeket. Az Eurojust Határozat tagállamokban zajló kölcsönös értékelésének 2012 májusában kezdődött hatodik fordulója lendületet ad az Eurojust Határozat teljes körű végrehajtásának, és segíteni fogja a hiányosságok feltárását és a bevált gyakorlatok azonosítását.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) hatálybalépésével az Eurojust különböző fórumokon továbbra is reflektál a tevékenysége további erősítésének kilátásaival, valamint egy Európai Ügyészség az „Eurojustból” történő létrehozásának lehetőségével kapcsolatos kérdésekre.

Az Eurojust ebben az emlékezetes évben ünnepelte fennállásának 10. évfordulóját, jómagamat áprilisban választottak meg az Eurojust elnökévé, Calos Zeyen luxemburgi nemzeti tagtársunkat pedig májusban alelnökké.

Visszatekintve az elmúlt tíz évben elért eredményekre, azt kell mondanom, az Eurojust teljes körűen működő szervezetté vált. Az Eurojust elnökeként örömmel tekintek a jövő és az új kihívások elé; tapasztalatunk és szakértelmünk alapján bízhatunk abban, hogy feltárjuk és kiaknázzuk a bennünk rejlő lehetőségeket.

Michèle CONINSX
az Eurojust elnöke

Vezetői összefoglaló

2011-hez viszonyítva 2012-ben 6,4%-kal 1441-ről 1533-ra nőtt azon ügyek száma, amelyekben a tagállamok az Eurojust segítségét kérték a határokon átnyúló súlyos bűncselekmények elleni küzdelemben.

Az Eurojust koordinációs és segítő szerepével kapcsolatos fejlemények a következők:

- ▶ 2012-ben 194 koordinációs értekezletet tartottak, ami az előző évi 204-hez képest – talán a koordinációs értekezlet mint eszköz hatékonyabb használatának köszönhetően – kismértékű csökkenést jelent.
- ▶ A koordinációs központok száma 2011-hez képest nem változott, továbbra is hét koordinációs központ működik.
- ▶ Az Eurojust 42%-kal több közös nyomozócsoport létrehozásában működött közre, ezek száma a 2011. évi 33-ról 47-re nőtt.
- ▶ E koordinációs eszközök kombinált használata volt észlelhető.
- ▶ Az európai elfogatóparancsok végrehajtásával kapcsolatban nyilvántartásba vett ügyek száma 259 volt.
- ▶ Az Eurojust összekötő ügyészeinek fokozott közreműködésére került sor, különösen Norvégia tekintetében.
- ▶ Az Unió alábbi kiemelt bűnügyi területein nőtt azon konkrét ügyek száma, amelyekben az Eurojust 2012-ben közreműködött: csalás; kábítószer-kereskedelem; (mobil) szervezett bűnözési csoportok; pénzmosás; emberkereskedelem; számítástechnikai bűnözés; terrorizmus; korrupció; illegális bevándorlás.
- ▶ Az Eurojust 2012-ben két stratégiai jelentést tett közzé, mindkettőt uniós dokumentum formájában:
 - *Az Eurojust tevékenységének fokozása kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos ügyekben*, amely rávilágít a kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos kiemelt ügyek koordinálásához szükséges tevékenységek összetettségére; és

A nemzeti tagok kollégiuma, 2013. március

Ülnek balról jobbra: Laima Čekelienė, LT; João Manuel Da Silva Miguel, PT; Robert Sheehan, IE; Francesco Lo Voi, IT; Raivo Sepp, EE, alelnök; Michèle Coninsx, BE, elnök; Carlos Zeyen, LU; alelnök; Donatella Frendo Dimech, MT; Lampros Patsavellas, EL; Mariana Lilova, BG; Gunars Bundzis, LV;

Állnak balról jobbra: Venczl László, HU; Francisco Jiménez-Villarejo, ES; Jolien Kuitert, NL; Lukáš Starý, CZ; Jesper Hjørttenberg, DK; Hans-Holger Herrnfeld, DE; Harri Tiesmaa, FI; Leif Görts, SE; Frances Kennah, UK; Daniela Buruiană, RO; Sylvie Petit-Leclair, FR; Mariusz Skowroński, PL; Ingrid Maschl-Clausen, AT; Malči Gabrijelčič, SL; Ladislav Hamran, SK és Katerina Loizou, CY.

- *Az Eurojust fellépése az emberkereskedelem ellen: zárójelentés és cselekvési terv a 2012–2016-os időszakra.*
- ▶ A kölcsönös értékelések hatodik fordulója, amelynek témáját az Eurojust Határozat tagállamokban való gyakorlati végrehajtása és működtetése alkotta, 2012 májusában kezdődött és 2014 végén zárul. A tagállamoktól kapott információk tanúsága szerint 2012 végéig 11 tagállam még nem hajtotta végre az Eurojust Határozatot. Az Eurojust reméli, hogy a kölcsönös értékelések hatodik fordulója megadja a tagállamoknak az Eurojust Határozat teljes körű végrehajtásához szükséges lendületet.
- ▶ Az Eurojust Határozat belső végrehajtása: tovább dolgoztak az Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszeren (ENCS) a biztonságos email-továbbítás; teljes körűen működő koordinációs ügyelet megvalósítása; az elektronikus ügykezelési rendszer fejlesztése; és a 13. cikknek megfelelő „intelligens” PDF formátum fejlesztése érdekében. Ezenkívül sor került a nemzeti levelezők első találkozására, ahol megvitatták és kicserélték a bevált gyakorlatokat és tapasztalatokat, valamint az Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer tagállami kialakításának és működésének állását.
- ▶ Az Eurojust jövőjével foglalkozó munkacsoport 2009 óta működik. Tekintettel az EUMSZ 85. cikkével kapcsolatban bejelentett bizottsági javaslatokra, a munkacsoport folytatta az Eurojust reformjával kapcsolatos tevékenységét, beleértve a lehetséges irányítási kereteket, valamint az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek bevonását az Eurojust tevékenységének értékelésébe. A munkacsoport az EUMSZ 86. cikkével kapcsolatos, az Európai Ügyészség létrehozására irányuló tevékenységét is folytatta.
- ▶ Az Eurojust és a Bizottság közötti egyetértési megállapodás: 2012. július 20-án az Eurojust és az Európai Bizottság egyetértési megállapodást írt alá, amely hivatalosan elismeri az információcserét, és a kölcsönös érdeklődésre számot tartó kérdésekben az együttműködés fokozására törekszik.
- ▶ Adminisztratív fejlesztések:
 - 2012-ben az Eurojust alkalmazásában álló, szokásos munkavégzési helyük szerint Hágában dolgozó ügyészek, bírák és rendőrtisztek száma 45 fő volt.
 - Az Eurojust 2012. évi költségvetése 32 967 000 euró volt. Az Eurojust költségvetésének 98%-át végrehajtotta, ami rekordszintet jelent.
 - Az Eurojust az előző évhez viszonyítva csaknem kétszer annyi közös nyomozócsoportot támogatott pénzügyileg: összesen 62 közös nyomozócsoportot 22 tagállam részvételével.

Az Eurojust fennállásának 10. évfordulója

Ünnepségek 2012. február 27-én és 28-án a Nieuwe Kerkben és a Ridderzaalban

2012. február 28-án az Eurojust igen jelentős eseményt ünnepelt: 10. évfordulóját. Ebből az alkalomból két esemény megrendezésére került sor. Február 27-én este az Eurojust ALUMNIght rendezvényét tartotta a hágai Nieuwe Kerkben. A résztvevők között nagykövetek, igazságügy-miniszterek, valamint a Tanács, a Bizottság és az Európai Parlament magas rangú képviselői voltak jelen. Megszólaltatták az Eurojust korábbi és jelenlegi elnökeit, nemzeti tagjait és adminisztratív személyzetének azon tagjait, akik jelentősen hozzájárultak az Eurojust fejlődéséhez. Levetítették az Eurojust első reklámfilmjét, és elindították az új honlapot.

A következő reggel – az Európai Unió Tanácsának dán elnöksége alatt a Bel- és Igazságügyi Tanács miniszterei informális találkozásának nyitányaként – magas rangú tisztviselők adóztak elismeréssel az Eurojustnak a hágai Ridderzaal történelmi épületében. Beszédet mondott: I.W. Opstelten, Hollandia igazságügy-minisztere, Ófelsége Beatrix királynő képviselőjében, Morten Bødskov, Dánia igazságügy-minisztere, JJ van Aartsen, Hága polgármestere, Aled

Williams, az Eurojust elnöke, Gilles de Kerchove, a terrorizmus elleni küzdelem európai uniós koordinátora, Myria Vassiliadou, az emberkereskedelem elleni küzdelem európai uniós koordinátora, Françoise Le Bail, az Európai Bizottság Igazságügyi főigazgatója, Viviane Reding, alelnök és a jogérvényesülésért, az alapvető jogokért és az uniós polgárságért felelős biztos.

A megnyitó ünnepség után sajtókonferenciát tartottak, amelyen Williams úr, az Eurojust két alelnöke, Michèle Coninx és Raivo Sepp úr, valamint Bødskov úr, de Kerchove úr és Le Bail asszony volt jelen.

A Bel- és Igazságügyi Tanács miniszterei informális találkozásának témája, amelyre a megnyitó ünnepséget követően került sor, a következő volt: *Az Eurojust legjelentősebb eredményei és továbbfejlesztése: hogyan kellene megerősíteni az Eurojustnak a tagállamok bűncselekmények kivizsgálására, valamint az ezekkel kapcsolatos büntetőeljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező nemzeti büntetőbizottságok közötti igazságügyi együttműködésben betöltött szerepét.*

Ófelsége Beatrix holland királynő látogatása

Az Eurojust 10. évfordulójához kapcsolódó ünnepségek kapcsán Coninx asszonyt, az Eurojust elnökét érte a megtiszteltetés, hogy Ófelsége Beatrix holland királynőt az Eurojusthoz tett 2012. szeptember 26-i látogatása alkalmából fogadja. Ófelsége találkozott a nemzeti tagokkal és az összekötő ügyészekkel, valamint az adminisztratív személyzettel, és megte-

kintette a látogatása alkalmából készített kristály emléktárgyat. Számos előadásra került sor, amelyek az Eurojusttal, az Eurojust történetével foglalkoztak, és ügyeket is ismertettek. Ófelsége jól tájékozottnak mutatkozott az Eurojust munkájával és a határokon átnyúló súlyos bűnözés elleni küzdelem terén az Európai Unió előtt álló kihívásokkal kapcsolatban.

Operatív tevékenységek

1.1. Bevezetés

Az Eurojust 2012. évi tevékenységének prioritásai, amelyek a szervezett bűnözés elleni küzdelemre vonatkozó uniós prioritások meghatározásáról szóló tanácsi következtetésekkel összhangban kerültek meghatározásra, a következők: terrorizmus, kábítószer-kereskedelem, emberkereskedelem, csalás, korrupció, számítástechnikai bűnözés (a gyermekek szexuális zaklatását bemutató képeket is beleértve), pénzmosás, szervezett bűnözés (a mobil [vándorló] szervezett bűnözői csoportokat is beleértve), illegális bevándorlás és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények (ún. PIF-bűncselekmények). A konkrét operatív ügyeket, amelyekkel az Eurojust e területen foglalkozik – az akadályokkal és az azonosított bevált gyakorlatokkal együtt –, valamint az Eurojust stratégiai kezdeményezéseit és hozzájárulásait, alább részletesen ismertetjük.

2012-ben az Eurojust 1533 regisztrált ügyben nyújtott segítséget a tagállamoknak, ami 6,4%-os növekedést jelent 2011-hez képest; az ügyek mintegy 20%-ában két vagy több ország bevonására került sor, és 78%-uk az EU fent említett kiemelt bűncselekményeire vonatkozott. A többi ügy főként az Eurojust Határozat 4. cikkének (1) bekezdésében említett bűncselekményektől eltérő egyéb bűncselekményekre vonatkozott, amelyek tekintetében a tagállamok

illetékes hatóságai az Eurojust segítségét kérték (az Eurojust Határozat 4. cikkének (2) bekezdése); ezt a csoportot az élet, testi épség vagy személyi szabadság elleni bűncselekmények követték. A konkrét ügyekkel és a tagállami részvétellel kapcsolatos részletes adatok a mellékletben találhatók.

A szakemberek a koordinációs értekezleteket tartják az Eurojust egyik legfőbb eszközének, amely összehozza egymással az igazságügyi és bűnüldöző hatóságokat. Bár a koordinációs értekezletek száma 2012-ben némileg csökkent az előző évihez képest (204-ről 194-re), ez a csökkenés a koordinációs értekezlet mint eszköz hatékonyabb alkalmazásának tudható be. A koordinációs értekezletek mintegy 55%-án három vagy több ország vett részt, és 89%-a foglalkozott kiemelt bűncselekménytípusokba tartozó ügyekkel.

2011-hez hasonlóan 2012-ben is hét koordinációs központ működött az Eurojustnál.

Az Eurojust közreműködése a közös nyomozócsoportok felállításában 42%-kal növekedett (az előző évi 33-ról 47-re), az Eurojust által pénzügyileg támogatott közös nyomozócsoportok száma pedig a 2011-eshez képest csaknem megkétszereződött, összesen 62-re emelkedett.

1.2. Az Eurojust konkrét ügyeinek áttekintése

Az Eurojust konkrét ügyeinek problémái és a legjobb gyakorlatok

Az Eurojust 2012. évi konkrét ügyeit tekintve megmutatkozik a szervezetnek a határokon átnyúló súlyos bűnügyekkel kapcsolatos problémák megoldása iránti elkötelezettsége. A Eurojust elősegítette az igazságügyi együttműködés iránti megkeresések teljesítését és az ezekről való döntéshozatalt: segítséget nyújtott a tagállami illetékes hatóságoknak azon gyakorlati és jogi akadályok leküzdésében, amelyekkel e hatóságok a saját nyomozásaik és a büntetőeljárások során szembesültek.

Továbbra is felmerülnek jogi akadályok a tagállamok jogrendszerei közötti különbségek, valamint a bizonyítékok elfogadhatóságára vonatkozó eltérő szabályok miatt, különösen a távközlés lehallgatásával kapcsolatban. Ugyancsak nehézségekhez vezettek a

különböző tagállamokban a házkutatásra és a tanúvallomások felvételére vonatkozó eltérő eljárások, továbbá az adatmegőrzési szabályok különbözősége – leginkább a számítástechnikai bűnözéssel kapcsolatos ügyekben, de a szervezett bűnözés más formáival kapcsolatban is. Ezek a kérdések a nyomozás korai szakaszában összehangolással megoldhatók, hiszen az eljárási szabályok és a bizonyításra vonatkozó előírások ekkor könnyen elmagyarázhatók az összes érintett félnek, és a szükséges hivatalos megkereséseket is el lehet készíteni.

Az egyéb gyakorlati nehézségek közé tartoznak az egyedi segítségkérések a következő ügyekben: i. határokon átnyúló megfigyeléssel és ellenőrzött szállítással kapcsolatos ügyekben a bírósági engedélyezésre illetékes nemzeti hatóság azonosítása; ii. a koordinációs értekezletek megszervezésével kapcsolatos, abból adódó problémák, hogy a nemzeti hatóságok a

belföldi feladatok elvégzését részesítik előnyben; iii. az üzleti nyilvántartásokhoz való hozzáféréssel, különösen a pénzügyi és gazdasági bűncselekményekre vonatkozó ügyekkel kapcsolatban a nemzeti hatóságok által észlelt nehézségek; és iv. azzal kapcsolatos nehézségek, hogy más tagállamokat rábírjunk párhuzamos nyomozás elindítására, illetve ellássuk őket az ehhez szükséges elegendő és elfogadható anyaggal.

A 2001-es jegyzőkönyvvel kiegészített 2000. évi jogsegélyegyezmény 7. cikke értelmében az eseti információszolgáltatás – az átvevő tagállamban érvényes eltérő bizonyítási követelmények miatt, amelyek a tárgyalási szakban a bizonyítás elfogadhatatlanságát eredményezhetik – nem tekinthető elegendő jogalappal a nyomozás megindításához.

2011-ben több mint 1 millió angol font értékben loptak el nemesfémeket – 29 kg aranyat és 160 kg ezüstöt – Belgiumban egy kamionról. A kamionsofőr azt állította, hogy fegyveres rablás áldozata lett, amelynek során a nemesfémeket ellopták. A kamion Svájcban Belgiumon át az Egyesült Királyságba tartott. A sofőr valójában a rakomány ellopását kitervelő szervezett bűnözői csoport tagja volt.

Joghatósági ütközés merült fel, mivel három gyanúsítottat Belgiumban tartóztattak le, a többi gyanúsított pedig az Egyesült Királyságban tartózkodott. Az Eurojustnál tartott koordinációs értekezlet megoldotta a problémát. A belga és az egyesült királyságbeli hatóságok meg tudtak egyezni abban, hogy valamennyi gyanúsított ellen az Egyesült Királyságban emelnek vádat.

A gyanúsítottak letartóztatása után aláírtak egy megállapodást közös nyomozócsoport létrehozásáról, amely lehetővé teszi, hogy az egyesült királyságbeli és a belga hatóságok könnyen megosszák egymással a bizonyítékokat, és gyorsan reagáljanak, hogy a még szabadlábon lévő gyanúsítottakat is letartóztathassák. Az egyesült királyságbeli ügyészek és rendőri szervek, a belga rendőrség és az Eurojust közötti szoros együttműködés révén az érintettek bíróság elé kerültek.

2012 decemberében hat vádlott összesen 23 és fél év szabadságvesztés büntetést kapott.

Egy másik visszatérő kérdés a jogsegélykérelmek késedelmes teljesítése, ami gyakran a kérelemben foglalt információk részletességével kapcsolatos eltérő követelmények miatt következik be; késedelem áll be, amíg a további információk és a pontosítás megérkeznek. A jogsegélykérelmek késedelmes teljesítését a kérelmek különböző csatornákon keresztüli párhuzamos továbbítása, a rossz minőségű fordítás, a központi adatbázisok hiánya és egyes tagállamok hosszadalmas teljesítési eljárásai tovább súlyosbítják. Egyes esetekben az Eurojust tudott segíteni jogsegélykérelmek szövegezésében, a kérelmek azonosításában és a megfelelő nemzeti hatóságokhoz történő továbbításában, valamint tanácsot tudott adni a megkereső és a megkeresett országban érvényes bizonyítási követelményekkel kapcsolatban.

Az európai elfogatóparancsok kibocsátásával kapcsolatban továbbra is probléma az átadás elutasítása olyan ügyekben, amelyekben a végrehajtó hatóság úgy véli, nem valószínű, hogy a kikért személy számára, akit távollétében elítéltek, megismételt eljárást biztosítanak.

Az európai elfogatóparancsok megfelelő időben történő teljesítését olyan egyéb problémák is akadályozzák, mint pl. a bűncselekmények eltérő fogalom meghatározása, a kiegészítő információk kérése és a fordítási problémák. Az Eurojust a kibocsátó és a végrehajtó tagállamok közötti párbeszéd előmozdításával, valamint az érintett joghatóságokban a bűncselekmények fogalom meghatározásának pontosításában való tanácsadással is segítséget nyújt.

Ide tartoznak még olyan egyéb kérdések, hogy csak korlátozottan érkezik visszajelzés az Eurojusthoz a nemzeti hatóságoktól a kért segítség eredményéről és az ügy végső kimeneteléről, aminek következtében az Eurojust beavatkozása vagy egy közös nyomozócsoport működése nehezen értékelhető.

Ezenfelül az Eurojust segíti a kényszerítő intézkedések – köztük a körözési parancsok és az elfogatóparancsok – összehangolását, valamint a nemzeti hatóságok közötti közvetlen kapcsolatfelvételt két- és többoldalú ügyekben. Az Eurojust nyitott kommunikációs csatornát biztosít, és közvetítőként fontos szerepet tölt be többek között a joghatósági ütközések megelőzésének elősegítésében. Gyors beavatkozása a jogsegélykérelmek azonnali teljesítését eredményezheti.

Az Eurojust előmozdítja az ügyekkel kapcsolatos információcserét – egyrészt koordinációs értekezletek tartásával, másrészt közös nyomozócsoportok létrehozásának és működtetésének finanszírozásával és

elősegítésével, amelyek összetett ügyekben elismer-
ten igen hatékony eszközöknek számítanak.

Koordinációs értekezletek

2012-ben az Eurojust 194 ügygel kapcsolatban tartott koordinációs értekezletet. Ez a mechanizmus a más tagállamokat vagy harmadik államokat is érintő ügyekben ismét értékesnek bizonyult a nemzeti hatóságok számára. A koordinációs értekezlet összehívásának számos oka lehet, ezek közül az egyik fontos ok a részt vevő tagállamok közötti információcsere. Az információcsere nagy előnye az, hogy lehetővé teszi, hogy a tagállamok nyomozást indítsanak, más tagállamokban esetlegesen párhuzamosan zajló eljárásokat azonosítsanak, bizonyítékokat cseréljenek, felülemelkedjenek a nyelvi akadályokon és építsék a kölcsönös bizalmat.

Koordinációs értekezlet hivatalos megkeresések teljesítésének elősegítése és/vagy összehangolása érdekében is összehívható; egyszerűsítheti például

pénzeszközök felkutatását és befagyasztását. Más esetekben a koordinációs értekezlet harmadik államtól segítséget kérhet, összehangolhat folyamatban lévő nyomozásokat, vagy a részt vevő államokban folyó nyomozásokra vonatkozóan közös stratégiát határozhat meg. Egyes esetekben a cél a részt vevő nemzeti hatóságok közötti konkrét munkamegosztás kialakítása vagy kölcsönös megállapodás elérése is lehet, mely utóbbi alapján a nemzeti hatóságok könnyebben vádat tudnak emelni az érintett bűncselekmények ügyében.

A koordinációs értekezletek fontos, 2012-ben is gyakran alkalmazott jellemzője, hogy lehetővé teszik az államok számára közös fellépés tervezését és közös nyomozócsoportok felállítását. Ezenfelül, indokolt esetben a tagállami hatóságokon kívül harmadik államok és uniós szervek, köztük az Europol és az OLAF képviselői is részt vehetnek a koordinációs értekezleteken. 2012 folyamán 49 koordinációs értekezleten képviseltették magukat harmadik államok, míg az Europol 85, az OLAF pedig öt értekezleten vett részt.

A francia hatóságok elindítottak egy ügyet az Eurojustnál egy Hollandia, Franciaország és Albánia között heroint és kokaint csempésző, albán szervezett bűnözői csoporttal kapcsolatban. A szervezett bűnözői csoport Belgiumban és más, Franciaország és Albánia között útba eső országokban (Olaszországban, Svájcban, Spanyolországban és esetleg Görögországban) is rendelkezett kapcsolatokkal. Határokon átnyúló megfigyelésre vonatkozó megkereséseket küldtek ki és hajtottak végre.

Az Eurojust három koordinációs értekezletnek adott helyet, amelyek célja információcsere, a megfigyelési megkeresések teljesítésének koordinálása, és lehetséges *ne bis idem* kérdések megvitatása volt. Ezek nyomán Hollandiában, Belgiumban, Franciaországban és Svájcban közös akciót terveztek egy napra. A közös erőfeszítések eredményeképpen a nyomozók felderítettek egy Hollandiából Franciaországba tartó tervezett illegális kábítószer-szállítmányt.

2012 márciusában koordinációs központ állt fel az Eurojustnál, amelynek célja a zavartalan információcsere biztosítása volt az akció napján, az Europol elemző támogatásával kiegészítve. A kábítószer-kereskedelmi műveletben részt vett személyeket letartóztatták, a kábítószereket pedig lefoglalták. A közös akció napja után további bűnüldözési akciókra is sor került, ami 17 letartóztatáshoz, Franciaországban és Hollandiában számos házkutatáshoz, és 12 kg heroin lefoglalásához vezetett.

Az olasz hatóságok, szorosan együttműködve a francia és a holland rendőrséggel, kb. egy évig üldözték ugyanezt a szervezett bűnözői csoportot, majd 2012 májusában olasz területen műveletbe kezdtek. E művelet eredményeképpen 13 európai elfogatóparancsot hajtottak végre, továbbá 15 kg kokaint és 4 kg heroint foglaltak le.

A szervezett bűnözői csoportok gyors és rugalmas szervezete intenzív információcserét tett szükségessé az illetékes nemzeti hatóságok, különösen az érintett országok nyomozó hatóságai között. Ezt a mintegy két héten át tartó non-stop információcserét az Eurojust tette lehetővé.

Koordinációs központok

A koordinációs központ lehetővé teszi letartóztatásokra, lakásokban vagy vállalatoknál tartott házkutatásokra és tanúkihallgatásokra vonatkozó információk hatóságok közötti valós idejű továbbítását és koordinálását a közös akció napján.

Az igazságügyi koordináció – európai elfogatóparancsok, hivatalos megkeresések és vagyon vagy bizonyíték biztosítását elrendelő parancsok végrehajtásával történő – előmozdításán felül a koordinációs központ elősegíti a nemzeti igazságügyi hatóságok helyszíni döntéshozatalát és a koordinációs központ által továbbított új tényekre való azonnali reagálását. A határon átnyúló bűnözés elleni uniós szintű küzdelem új eszközeként 2011-ben útjára indított koordinációs központok továbbfejlesztése és hasznosítása 2012-ben is folytatódott.

A előző évhez hasonlóan 2012-ben is hét koordinációs központ alakult az Eurojustnál, amelyeket Franciaország (3), Finnország (1), Olaszország (1), Hollandia (1) és az Egyesült Királyság (1) hozott létre. A koordinációs központok a következő bűncselekményekkel kapcsolatban szerveződtek: illegális bevándorlás (3), emberkereskedelem (1), kábítószerkereskedelem (1), gyermekpornográfia (1), valamint trágyakereskedelemmel összefüggő adócsalás (1).

Három koordinációs központot olyan ügyben hoztak létre, amelyekkel kapcsolatban már működött közös nyomozócsoport. A koordinációs központ a meglévő közös nyomozócsoport keretében elősegítette a különböző tagállamok részt vevő hatóságai közötti koordinációt, lehetővé tette az információhiány elkerülését, és fokozta a nemzeti hatóságok közötti koordinációt akkor is, ha közös nyomozócsoport formájában már létezett koordináció.

A harmadik felekkel, köztük az Europollal való együttműködés erősödött. Az Europol a hét koordinációs központ közül hatban részt vett, és a központba beérkezett adatok keresztegyeztetésével, elemzésével és összekapcsolásával támogatta az egyidejű akciókat. Svájc és az Interpol 2012-ben szintén aktívan részt vett az Eurojust koordinációs központjainak munkájában.

Az Eurojust Határozat 6. és 7. cikke

Az Eurojust Határozat 6. és 7. cikke lehetővé teszi, hogy a nemzeti tagok és a testületként eljáró Eurojust (a Kollégium) konkrét ügyekben ajánlásokat tegye-

nek az illetékes nemzeti hatóságok felé. Ezek az ajánlások a kollégiumi tagok és nemzeti hatóságaik közötti folyamatos, napi szintű párbeszédről tanúskodnak konkrét operatív ügyekkel kapcsolatban; gyakran hivatalos megkeresésben átadott információk eredményeképpen keletkeznek, vagy a nemzeti hatóságokkal folytatott koordinációs értekezleten vagy informális megbeszéléseken közlik azokat. A koordinációs értekezletek valóban az Eurojust egyik leggyakrabban használt eszközét alkotják.

Ezek az ajánlások általában informálisak. Ezért az alábbiakban közölt adatok nem nyújtanak átfogó áttekintést az ajánlásokról, hiszen csupán azokra az ügyekre vonatkoznak, amelyekben egy adott tagállam nemzeti joga előírja az igazságügyi határozatok hivatalos ellenőrzési nyomvonalát.

2012-ben az Eurojust Határozat 6. cikke alapján kilenc hivatalos ajánlást vettek nyilvántartásba; a nemzeti hatóságok ezek mindegyikét betartották.

Kérés konkrét cselekmény miatt nyomozás vagy büntetőeljárás elrendelésére – 6. cikk (1) bekezdés a) pont i. alpont

Az olasz szekció két kérést bocsátott ki a 6. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja alapján.

Kérések a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz, hogy fogadják el azt, hogy egyikük kedvezőbb helyzetben lehet az adott cselekményekkel kapcsolatban nyomozás vagy büntetőeljárás megindítására – 6. cikk (1) bekezdés a) pont ii. alpont

A spanyol szekció e rendelkezés alapján két kérést bocsátott ki.

Kérések a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közti koordinálásra – 6. cikk (1) bekezdés a) pont iii. alpont

Egy kérés történt a 6. cikk (1) bekezdés a) pont iii. alpontja alapján. A spanyol szekció koordinációs értekezletet kért a belga hatóságokkal egy szervezett bűnözési és pénzmosási ügyben felmerült vagyonvisszaszerzési kérdés kezelésével kapcsolatban.

Kérés, hogy a nemzeti tagok a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt megkapják – 6. cikk (1) bekezdés a) pont v. alpont; kérések a nyomozás vagy a büntetőeljárás szempontjából indokolt bármely egyéb intézkedés megtételére – 6. cikk (1) bekezdés a) pont vii. alpont

Három kérés történt a 6. cikk (1) bekezdés a) pont v. és vii. alpontja alapján. Egy belga csalási és euróhamisítási ügyben arra kérték a spanyol hatóságokat, hogy tegyék lehetővé információk átadását és más nyomozati intézkedések (tanúk és áldozatok meghallgatása) megtételét.

Kérések különleges nyomozati intézkedések megtételére – 6. cikk (1) bekezdés a) pont vi. alpont

Egy csalási, hamisítási és pénzmosási ügyben a spanyol hatóságokat házkutatások lefolytatására és nyomozások megindítására kérték a 6. cikk (1) bekezdése a) pontjának vi. alpontja alapján.

Jogsegélyegyezmények

Az Európai Unión belüli igazságügyi együttműködés két leggyakrabban használt eszköze a 2000. évi jogsegélyegyezmény és az Európa Tanács a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló 1959-es egyezménye az ahhoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyvekkel együtt (1959-es egyezmény). Ezen eszközök alkalmazása általában pozitív és eredményes.

Az ennek ellenére mutatkozó nehézségek abból adódnak, hogy nem mindegyik tagállam erősítette meg a 2000. évi jogsegélyegyezményt. Ez a helyzet azonban nem feltétlenül jelent akadályt például egy közös nyomozócsoport felállítása során, ha az érintett tagállam végrehajtotta a közös nyomozócsoportokra vonatkozó kerethatározatot, vagy egy meghallgatás videokonferencia útján történő lefolytatása esetében, amely az 1959-es egyezmény vagy a viszonyosság elve alapján és/vagy akkor is megtehető, ha az adott tagállam nemzeti jogszabályai az ilyen intézkedéseket lehetővé teszik.

Még mindig vannak nehézségek a távközlés lehallgatásával és a határokon átnyúló megfigyeléssel, a spon-tán információcsere eszközének elégtelen vagy nem megfelelő használatával, valamint a sürgős kérelmek határideje feltüntetésének elmaradásával kapcsolatban; ezek a területek javításra szorulnak.

Gyakorlati problémák merülhetnek fel, amikor a jogsegélykérelmek nem kellően részletesek a végrehajtási szakaszban, ami bizonytalansághoz és a kérelmek esetleges nem teljesítéséhez vezet. Továbbra is fennállnak problémák azzal kapcsolatban, hogy a megkeresett tagállam nem vagy késedelmesen küld visszajelzést, illetve tájékoztatást a jogsegélykérelmek végrehajtására vonatkozóan. Ez a helyzet különösen sürgős ügyekben okoz problémát, ha a gyanúsított

Egy bulgáriai és spanyolországi illetőségű szervezett bűnözői csoport Spanyolországban prostitúcióra kényszerített főként bolgár állampolgárságú áldozatokat. A szervezett bűnözői csoport Bulgáriában működő része külföldi munkalehetőség ajánlatával toborzott áldozatokat kiszolgáltató közösségekből. Az áldozatokat Spanyolországba utaztatták, útleveleket elvették. A szervezett bűnözői csoport Spanyolországban tevékenykedő ága fenyegetéssel és fizikai erőszakkal Spanyolországban prostitúcióra kényszerítette az áldozatokat.

A nyomozást azt követően indult meg, hogy az egyik áldozat a madridi bolgár nagykövetségre szökött, amely azonnal kapcsolatba lépett a spanyol hatóságokkal. A hatóságok nyomozást indítottak, amelynek során sikerült a spanyolországi csoportot felszámolni. Mindkét ország igazságügyi hatóságai büntetőeljárást indítottak a csoport ellen, és mindkét joghatóság jogsegélykérelmet nyújtott be; a spanyol szekció nyilvántartásba vetette az ügyet az Eurojustnál, segítséget kérve e tevékenységek koordinálásával kapcsolatban.

Az Eurojust koordinációs értekezletet tartott, ahol a két küldöttség közvetlenül meg tudta beszélni, hol tart a nyomozásuk. Az értekezleten számos fontos kérdésben megállapodtak. Először, mindkét joghatóság biztosított a függőben lévő kérelmek gyors végrehajtásáról. Másodszor, a nemzeti eljárások ismertetésével megelőzték a lehetséges *ne bis in idem* helyzeteket. Bulgária a pénzmosási tevékenységekkel kapcsolatos vádemelésre összpontosított, amit Spanyolország a nyomozás tárgyát képező csoport szervezett jellegére vonatkozó bizonyítékok átadásával támogatott. Spanyolország az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás miatti vádemelésre koncentrált, amelyre vonatkozóan Bulgária a területén tartózkodó tanúkat hallgatott meg. Bulgária tanúvédelmi programot is életbe léptetett az egyik áldozat családjá számára Spanyolországban.

Az Eurojust bevonása jelentős segítséget nyújtott abban, hogy a felek szilárdan meg-alapozzák a nemzeti vádemelések továbbfejlesztését.

tak őrizetben vannak, vagy ha más csatornák igénybevétele a megadott szoros időkeretben esetleg nem vezet eredményre. A nemzeti hatóságok felhívták az Eurojustot, hogy ilyen esetekben tegye lehetővé az informális kapcsolatfelvételt, ami sokszor jelentősen meggyorsítja a folyamatot. A nemzeti ügyészek számára gyakorlati ajánlás, hogy sürgős hivatalos megkeresés esetén jelöljenek ki hazai határidőket, valamint jelöljék ki a kérelem végrehajtására vonatkozó kívánt határidőt.

A bizonyítékok összegyűjtésével és elfogadhatóságával kapcsolatos problémák

Ahogy 2011-ben is megfigyelték, a bizonyítékok összegyűjtésére, elfogadhatóságára és a védelemmel való ismertetésére vonatkozó eltérő szabályok továbbra is nehézséget okoznak a határokon átnyúló súlyos bűncselekmények elleni eredményes küzdelemben. Az adatmegőrzéssel kapcsolatos eltérő szabályok, különösen a számítástechnikai bűnözéssel és egyéb olyan bűncselekményekkel kapcsolatos ügyekben, ahol a gyanúsítottak távközlés útján tartják a kapcsolatot egymással, egyre több problémát okoznak. Az ilyen ügyekben az idő elsőrendű fontosságú tényező, különösen azon tagállamokban, ahol az adatmegőrzésre engedélyezett idő igen korlátozott.

A bizonyítékok beszerzésére vonatkozó nemzeti jogszabályok eltérőek. Ez a helyzet, amely megköveteli az érintett jogrendszerek ismeretét, különösen értékessé teszi az Eurojust által nyújtott segítséget. Egy szlovén állampolgárt érintő ügyben a védőügyvéd azzal érvelt, hogy a Németországban lezajlott nemzetközi művelet során az elkövető azonosítása céljából gyűjtött bizonyítékok nem felelnek meg a német jogszabályoknak, ezért a szlovén bíróságon azok nem elfogadhatók. Az Eurojust sikeresen segítette a szlovén igazságügyi hatóságokat abban, hogy a Németországban alkalmazandó büntetőeljárásai rendelkezésekről információkat szerezzenek. A koordinációs értekezleteken megvalósuló közvetlen információcsere és a különböző jogrendszerek megtárgyalása gyakran megelőzi a nehézségeket, és hozzájárul a bizonyítékok összegyűjtésével és elfogadhatóságával kapcsolatos problémák – akár közös nyomozócsoportokban történő – megoldásához.

A bizonyítékok összegyűjtésére és elfogadhatóságára vonatkozó nemzeti szabályok más tagállamok számára történő hozzáférhetővé tétele hozzájárult a tudásmegosztáshoz, és akadályokat küszöbölt ki. Az Eurojust az ezen a területen bevált gyakorlatok tekintetében szakértői központként működhet.

A közös nyomozócsoportok felállításakor az Eurojustnál kidolgoztak egy másik bevált gyakorlatot, nevezetesen azt, hogy a bizonyítékok elfogadhatóságára és a védelemmel való ismertetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket beépítik a közös nyomozócsoportról szóló megállapodásba, ami segít megelőzni a későbbiekben felmerülő problémákat.

Az európai nyomozati parancsról szóló irányelv jövőbeli elfogadása elősegítheti az ezen a területen azonosított nehézségek megoldását.

A joghatósági ütközések megelőzése és feloldása

Az Eurojust csak korlátozottan él a pozitív vagy negatív joghatósági ütközések megelőzése és feloldása tekintetében meglévő hivatalos ajánlási hatáskörével.

Gyakori az olyan helyzet, amikor a saját nemzeti jogszabályai értelmében két vagy több tagállam rendelkezik joghatósággal egy ügy tekintetében; az esetek túlnyomó többségét az Eurojust segítségével megoldják anélkül, hogy az érintett tagállamokhoz hivatalos kérést kellett volna intéznie. Ezzel kapcsolatban a koordinációs értekezletek, amelyek lehetővé teszik az érintett illetékes hatóságok közötti korai eszmecserét és megállapodásokat a párhuzamos nyomozások tárgyában, igen hasznos eszköznek bizonyultak. Az adott helyzetben fennálló információhiányt a joghatósági ütközések megelőzésének akadályaként azonosították. Az egymással összefüggő nyomozások hatókörének pontosítása, valamint a koordinációs értekezletekre való korai felkészülés és előzetes elemzés bevált gyakorlatnak számít.

Az Eurojust a korai, informális eszmecsere ösztönzésével hangsúlyozottan megelőző szerepet tölt be. E témakörben az Eurojust 2003. évi éves jelentésében található egy átfogó ismertetés *Irányelvek annak eldöntéséhez, hogy „melyik joghatóság járjon el?”* címmel.

Az Eurojust negatív joghatósági ütközésekkel kapcsolatos ügyekben is részt vett, amikor egyik tagállam sem gondolta úgy, hogy ő tud a legkönnyebben nyomozni és/vagy vádat emelni. 2012 júliusában a Kollégium elfogadta az *Iránymutatások az Eurojust Határozat 7. cikke (2) és (3) bekezdésének alkalmazása tekintetében* című dokumentumot, amely a joghatósági ütközések feloldására, valamint az igazságügyi együttműködés iránti kérelmek végrehajtásának vizsgálatát elutasítására és az ezzel kapcsolatos nehézségek megoldására irányuló belső adminisztratív eljárást írja le, a kölcsönös elismerés elvét rögzítő okmányokat is beleértve.

Büntetőeljárások átadása

A legtöbb tagállam továbbra is a büntetőeljárás átadásáról szóló 1972. évi európai egyezményt vagy az 1959. évi jogsegélyegyezményt (21. cikk) alkalmazza, összefüggésben a 2000. évi jogsegélyegyezmény 6. cikke (1) bekezdésének utolsó fordulatával. Egyes tagállamok alkalmazták az ENSZ 2000. évi nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét (21. cikk) is. Az említett különböző jogi instrumentumok alkalmazása nehézségeket okozhat, amelyek arra indíthatják a nemzeti hatóságokat, hogy az Eurojusthoz forduljanak.

Az Eurojust a tagállamok közötti informális kapcsolatfelvétel elősegítésével, valamint a hivatalos megkeresés előzetes továbbítása valószínűségének informális vizsgálatával tudott segíteni ezekben az ügyekben. Az eljárások átadásáról esetenként koordinációs értekezleten, a vádemelést végrehajtó joghatóságról való megállapodás részeként állapodnak meg azzal, hogy a tényleges átadásra – szükség esetén – európai elfogatóparancsok és hivatalos megkeresések kibocsátásával és végrehajtásával kerül sor.

A büntetőeljárások átadása különböző okokból válhat nehezzé. E tényezők közé tartozik többek között, hogy az összegyűjtött bizonyítékoknak felhasználhatónak kell lennie a megkeresett tagállam bírósága előtt (lásd *A bizonyítékok összegyűjtésével és elfogadhatóságával kapcsolatos problémák* című részt fentebb), továbbá a megkeresett tagállamnak igazolnia kell, hogy világosan érdekelt a büntetőeljárás átvételében. Amennyiben az átadást az a tagállam kéri, amely az átvevő fél kíván lenni, azaz amely a vádemelést végre kívánja hajtani, egyes esetekben nehézségek merülnek fel, ha fennáll a kockázat, hogy az átadás egy, az adott ügghöz kapcsolódó, a megkeresett tagállamban folyamatban lévő nyomozást veszélyeztethet.

Az eltérő anyagi és eljárásjogi szabályokból fakadóan is felmerülnek nehézségek. Az egész aktát le kell fordítani, mielőtt a nemzeti hatóságok meghozzák határozatukat, és az Eurojustnál működő nemzeti szekciók csak az ügy előre benyújtott összefoglalása alapján adhatnak előzetes értékelést.

Bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréje

A bűnügyi nyilvántartásból származó adatok cseréjével kapcsolatban az Eurojust nem észlelt különösebb nehézséget, és amikor mégis, az is gyakorlati jellegű volt.

Azon tagállamokban, ahol az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) még nem működik, a bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréje iránti kérelmek teljesítését egyes esetekben a 2000. évi jogsegélyegyezmény teszi lehetővé. Problémák merülhetnek fel, ha a nemzeti szekciók nem rendelkeznek hozzáféréssel a bűnügyi nyilvántartásokhoz, vagy ha a nyilvántartásokat különböző nemzeti hatóságok (pl. rendőri és igazságügyi hatóságok) kezelik, és nincs központi bűnügyi nyilvántartó adatbázis. Sürgős ügyekben az Eurojust segíteni tudott a bűnügyi nyilvántartások megszerzésében.

A bűncselekmények eltérő tagállami meghatározása esetenként nehézséget okoz, ami az adott bűncselekmény tekintetében bizonytalanságot eredményez. Az ehhez kapcsolódó kérdések között említhető a bűnügyi nyilvántartásban található információk mennyisége, amit egyes tagállamok a saját nemzeti jogszabályaik alapján elégtelennek tartanak; a kiegészítő információk iránti kérelem elbírálásának ideje késedelmet okoz a kérelem teljesítésében.

Egyes esetekben, bűnügyi nyilvántartási információk kézhezvételekor az anyag jogszabályi rendelkezésre hivatkozik anélkül, hogy a törvényi tényállást leírná. Ilyenkor a megkereső tagállam gyakran az Eurojusthoz fordul, hogy a kérdés tisztázása érdekében segítsen beszerezni a szóban forgó jogszabályt.

Bonyodalom és késedelem akkor is előfordulhat, amikor egyes tagállamokban a bírák a teljes eredeti ítélet egy példányát bekérik annak fordításával együtt; ilyenkor gyakran hivatalos megkeresést kell kiadni az ítélet másolatának beszerzése céljából, mivel a bűnügyi nyilvántartásból származó kivonat nem elegendő (ítélethozatal céljára).

További nehézségek adódhatnak olyan ügyekben, amelyekben a személy, aki ellen az egyik tagállamban büntetőeljárást folytattak, azzal érvel, hogy ugyanazért a cselekményért egy másik tagállamban korábban már elítélték. Előfordulhat, hogy a tagállam a személyazonosság megállapítására vonatkozó eltérő nemzeti előírások miatt, amelyek következtében a személyi adatokat nem pontosan tartják nyilván, nem tudja megerősíteni ezt az állítást.

Európai elfogatóparancsok

2012-ben 259 európai elfogatóparancssal kapcsolatos ügye volt az Eurojustnak, ami az összes ügy 16,8%-át teszi ki. A legtöbb ügyben (252) azért kérték az Eurojust segítségét, hogy könnyítse meg az európai elfogatópa-

Három görög európai elfogatóparancs végrehajtásának intézése során, amelyek egy svéd állampolgárra vonatkoztak, a belga hatóságok ugyanezen személyre vonatkozóan egy újabb európai elfogatóparancsot is kaptak, amit a ciprusi hatóságok bocsátottak ki. Az új kérelem nyomán a hatóságok kénytelenek voltak felfüggeszteni a görög elfogatóparancsok végrehajtását (amit a belga fellebbviteli bíróság már engedélyezett).

A belga szövetségi főügyész tanácsot kért az Eurojusttól arra vonatkozóan, hogy melyik tagállamnak kell a személyt átadni. A belga szekció konzultált a görög és a ciprusi szekcióval, hogy tájékozódjon a jogi lehetőségekről, köztük annak lehetőségéről, hogy a személyt a nyomozás, a vádemelés vagy az ítélet végrehajtása során átadják a másik tagállamnak. A belga szekció az érintett hazai hatóságok véleményéről is konzultált a részt vevő tagállamokkal.

A kapott információk figyelembevételével a belga szekció azt a tanácsot adta, hogy a személyt Görögországnak adják ki. A belga hatóságok egyetértettek a tanáccsal. Egy kiegészítő negyedik európai elfogatóparancs átvételét követően az érintett személyt átadták Görögországnak, amely viszont biztosított arról, hogy a ciprusi elfogatóparancsot végrehajtják. Az Eurojust segítségével a három érintett tagállam koordinálni tudta a kérelmek gyors, eredményes teljesítését.

rancsok végrehajtását. Az előző évekhez hasonlóan a legtöbb megkeresést a lengyel szekció terjesztette elő, amelyet a belga és a svéd szekció követett.

A spanyol szekció kapta a legtöbb megkeresést, őt követte a német és a lengyel szekció.

A Kollégium az európai elfogatóparancs alkalmazásával kapcsolatban további két általános kérdéssel is foglalkozott. Az első az azzal kapcsolatos információgyűjtéssel foglalkozott, hogy egy tagállami hatóság, amely nem rendelkezik hatáskörrel belföldi elfogatóparancs kiadására, jogosult-e európai elfogatóparancsok kibocsátására, valamint arról, hogy a tagállami hatóságok/bíróságok megtagadták-e európai elfogatóparancs végrehajtását azon a címen, hogy a kibocsátó hatóságnak nincs hatásköre belföldi elfogatóparancsok kiadására.

A második tárgyalt kérdés az volt, hogy az európai elfogatóparancsok rendszerének bevezetése óta előfordult-e, hogy bármely tagállam azon az alapon tagadta meg az átadást, hogy a végrehajtó tagállam hatóságainak megítélése szerint a kibocsátó tagállam igazságügyi minisztériuma az európai elfogatóparancsról szóló 2002/584/IB kerethatározat („EAW Kerethatározat”) 6. cikkének (1) bekezdése szerint nem minősül „igazságügyi hatóságnak”.

Konkuráló EAW megkeresésekkel kapcsolatos ügyek

Az EAW Kerethatározat 16. cikkének (2) bekezdése szerint a végrehajtó igazságügyi hatóság kérheti

az Eurojust véleményét, amikor arról dönt, hogy az ugyanazon személy ellen két vagy több tagállam által kibocsátott európai elfogatóparancs közül melyiket hajtsák végre. 2012-ben az Eurojust tanácsát – szemben a 2011-es négy esettel – hat alkalommal kérték hivatalosan. Koordinációs értekezleteken rendszeresen kikérték az Eurojust szakmai tanácsát – az érintett hatóságokkal való tárgyalás vagy közvetlen kapcsolatfelvétel iránt –, amit az Eurojust meg is adott.

Az Eurojust mind a hat fentebb említett esetben segített az érintett tagállamoknak konszenzusra jutni abban a kérdésben, hogy melyik európai elfogatóparancsnak kell elsőbbséget adni, adott esetben a keresett személy későbbi kiadására és ideiglenes átadására vonatkozó megállapodást is beleértve. Mind a hat ügyben követték az Eurojust tanácsát. Alkalmazták *Az Eurojust konkuráló európai elfogatóparancsok kérdésében adott véleményével kapcsolatos belső eljárásról szóló irányelveket*, amelyeket az Eurojust 2011 júniusában fogadott el. Egy esetben az elsőbbségre vonatkozó megállapodást koordinációs értekezleten érték el, a kérdésben döntő belföldi bíróság pedig követte az Eurojust véleményét, és ítéletében idézte az Eurojustnál tartott koordinációs értekezleten elért megállapodást.

Határidő-túllépési ügyek

Ha egy tagállam – rendkívüli körülmények esetén – nem tudja betartani az EAW Kerethatározat 17. cikkében meghatározott határidőt, értesítenie kell az Eurojustot, megjelölve a késedelem okait. 2012-ben

94 határidő-túllépést regisztráltak az Eurojustnál. Ezek közül két ügy igényelt további fellépést. Az előző évekhez hasonlóan 2012-ben is Írország jelentette a legtöbb túllépési esetet. Ezenfelül Csehország, Bulgária, Szlovénia és Spanyolország is beszámolt esetekről. Amint azt a korábbi években megállapítottuk, az uniós statisztikák tanúsága szerint több határidő-túllépés történik, mint amennyit az Eurojustnak jelentenek.

Az EAW Kerethatározat 28. cikke (2) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos egyik ügyben az Európai Unió Bírósága 2012. június 28-án határozatot hozott (C-192/12. sz. ügy). Az EAW eljárásokkal foglalkozó finn ügyész az Eurojuston keresztül tájékoztatást kért az Egyesült Királyságtól arról, hogyan kell meggyorsítani az eljárást, ha a kért személy Finnországból Franciaországnak történő átadásához az Egyesült Királyság hozzájárulása szükséges. Az Eurojust bevonásának az volt a célja, hogy elejét vegyék az EAW Kerethatározat 17. cikke szerinti határidők Finnország általi túllépésének. Az Eurojust a kellő időben meg tudta adni a szükséges segítséget.

Az európai elfogatóparancsok végrehajtása terén mutatkozó késedelem fő okai a hosszadalmas fellebbezési eljárások, a kiegészítő információk kérése, az óvadék ellenében szabadlábon védekező kikért személyek szökése, valamint az európai elfogatóparancsok nagy száma volt.

Az európai elfogatóparancsok gyakorlati végrehajtása során felmerült problémák

Az Eurojust továbbra is jelentős szerepet játszott az információtovábbítás megkönnyítésében, a kibocsátó és végrehajtó hatóságok jogi kötelezettségeinek tisztázásában, és általánosságban az európai elfogatóparancsok végrehajtásának meggyorsításában. Sürgős esetekben az Eurojust segítsége különösen fontosnak bizonyult. Egy ilyen ügyben a Kollégium egyik plenáris ülésének alkalmával nyújtottak gyors segítséget, egy másik ügyben pedig az Eurojust a koordinációs ügyeleten keresztül tudott tanácsot és iránymutatást adni, amely lehetővé tette a kellő időben történő átadást.

2012. október 16-án hatályba léptek az északi országok (Dánia, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország) közötti északi elfogatóparanccsal kapcsolatos átadási eljárások, ami azt jelenti, hogy Finnország, Dánia és Svédország között az átadási eljárásokban az EAW Kerethatározat helyett az északi elfogatóparancsot (NAW) kell alkalmazni. A tapasztalatokról még nincsenek információk.

Az európai elfogatóparancsok végrehajtása során a gyakorló szakemberek még mindig gyakorlati és jogi problémákba ütköznek. Az Eurojust konkrét ügyeiben az alábbi nehézségekkel találkozott:

- ▶ Az európai elfogatóparancs rossz minőségű fordítása.
- ▶ Késedelem az európai elfogatóparancsban leírt, az alábbiakkal kapcsolatos elégtelen vagy nem megfelelő információk miatt: i. a tényállás leírása, a keresett személy és a bűncselekmény közötti összefüggés kimutatásához szükséges kapcsolatot is beleértve; ii. a bűncselekmények; iii. a meghozott vagy várható ítélet valamennyi vagy egyes bűncselekmények tekintetében; illetve iv. az ítéletek egyetlen végleges ítéletben való összesítése a több ítélet végrehajtására kiadott európai elfogatóparancs teljesítése után.
- ▶ Lassú kommunikáció az illetékes hatóságok között.
- ▶ A továbbítás engedélyezése iránti eljárásokhoz kapcsolódó késedelem, mivel a tagállamok eljárási szabályai és az ezen eljárásokban érvényes határidők eltérőek.
- ▶ Olyan ügyek, amelyekben a lefordított európai elfogatóparancs eredeti példányát vagy hiteles másolatát az európai elfogatóparanccsal kapcsolatos meghallgatás előtt igen rövid határidővel kéri meg az Eurojuston keresztül.
- ▶ Késedelem olyan ügyekben, ahol saját állampolgárok kiadatásával kapcsolatos garanciák szükségessé, és a garancia kibocsátására hatáskörrel rendelkező hatóság (igazságügyi minisztérium) nem azonos az európai elfogatóparancs kiadására és az ezzel kapcsolatos kiegészítő információk megadására hatáskörrel rendelkező hatósággal (államügyészi hivatal).
- ▶ Az információknak a végrehajtó igazságügyi hatóságok általi, az EAW Kerethatározat 26. cikkének (2) bekezdése szerinti késedelmes megadása, ami azzal a veszéllyel jár, hogy a kért személyt a kibocsátó tagállam alkalmazandó jogszabályaiban rögzített korlátokon túl tartják fogva.
- ▶ Azzal kapcsolatos jogi kérdések, hogy valamely igazságügyi minisztérium az EAW Kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése szerint igazságügyi hatóságnak minősül-e, ennél fogva rendelkezik-e hatáskörrel európai elfogatóparancsok kibocsátására.

- ▶ Arányossági kérdések a végrehajtó tagállamban, amelyek a kibocsátó tagállamban érvényes kötelező vádemeléshez kapcsolódnak, ennél fogva európai elfogatóparancsok túlzott mértékű kibocsátásához vezethetnek, ami fokozott nehézségeket okoz olyan ügyekben, ahol a kettős büntethetőség követelménye nem teljesül (az EAW Kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése).
- ▶ Az átadásokkal kapcsolatban felmerült költségek.
- ▶ További bűncselekmények miatti vádemeléshez történő hozzájárulás késedelmes megérkezése (specialitás szabálya, EAW Kerethatározat 27. cikke).
- ▶ A vádlott távollétében hozott ítéletek és a perújítás jogának különböző megközelítései, mivel nem minden tagállam hajtotta végre az EAW Kerethatározatot módosító, a perújítás jogáról szóló 2009/299/IB tanácsi kerethatározatot, ami adott esetben az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadásához vezethet.
- ▶ Az európai elfogatóparancs különböző csatornákon (a nemzeti területre való belépéskor kiegészítő információ kérése (SIRENE), az Interpol, az összekötő bírák, az Európai Igazságügyi Hálózat (EIH) és az Eurojust) történő továbbítása anélkül, hogy értesítést küldenének az adott csatornán történő továbbításról.
- ▶ Olyan ügyek, ahol a személyt, akinek átadását elrendelték, óvadék ellenében szabadlábra helyezték, de idézésre nem jelent meg.
- ▶ Az ugyanazon tagállamban különböző igazságügyi hatóságok által kibocsátott konkuráló európai elfogatóparancsok bizonytalanságot keltenek azzal kapcsolatban, hogy melyik európai elfogatóparancs az irányadó az átadásra vonatkozóan.

Biztosítási intézkedést elrendelő határozat

Bár a legtöbb tagállam átültette a saját jogába a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló 2003/577/IB tanácsi kerethatározatot (a „2003. évi kerethatározat”), alkalmazása még nem elterjedt. Ennek következtében azok az igazságügyi hatóságok, amelyek használnak biztosítási intézkedést elrendelő határozatot és felismerik többek között a határozatban szereplő szoros határidők hozzáadott értékét,

időnként összeütközésbe kerülnek más tagállamban működő partnerhatóságokkal, amelyek nem ismerik vagy nem tudják használni ezt az eszközt. Az utóbbiak ehelyett az 1959. évi és a 2000. évi jogsegélyegyezmény, valamint a pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról, valamint a terrorizmus finanszírozásáról szóló 1990. évi Európa tanácsi egyezmény szerinti hagyományos hivatalos megkeresést használják, amelyben vagyontárgyak azonosítására, biztosítására és elkobzására irányuló kérések szerepelhetnek.

Az Eurojust 2012. évi konkrét ügyeinek tapasztalatai azt mutatják, hogy ez a helyzet a következők miatt áll fenn továbbra is: i. a 2003. évi kerethatározat korlátozott jogköre (nem teszi lehetővé az azonosítást, a biztosítást és az elkobzást egyetlen kérelemben), ii. a biztosítási intézkedést elrendelő határozat nehezen használható olyan esetben, amikor a biztosítási intézkedéssel érintett bizonyíték a kérelem megírásának időpontjában még nem ismert a kibocsátó hatóságok számára, hanem a nyomozás egyik későbbi szakaszában derül rá fény, és iii. az az általános vélekedés, hogy a 2003. évi kerethatározat további nehezen teljesíthető formásokat ír elő.

Esetenként egyes tagállamok több joghatóságra osztottsága további nehézségeket vet fel, amikor a biztosítási intézkedést elrendelő határozat különböző belső joghatóságokban található vagyontárgyakra vonatkozik.

Nehézség adódik abból is, ha a folyamatban lévő eljárásoknak nincs központi nemzeti nyilvántartása/adatbázisa; ez főként az ugyanazon vagyontárgyakra vonatkozó különálló, egymással össze nem kapcsolt biztosítási intézkedést elrendelő határozatok esetében okoz gondot.

A 2003. évi kerethatározat egységes végrehajtásának és alkalmazásának hiánya tovább súlyosbítja a helyzetet, amennyiben a vagyontárgyak biztosítását (és elkobzását) még mindig nem minden tagállam a határokon átnyúló súlyos bűncselekmények nyomozásának vagy bünvádi eljárás alá vonásának korai szakaszában tervezi végrehajtani. Híven tükrözi a helyzetet az is, hogy az Eurojust részéről viszonylag csekély azon kérelmek száma, amelyek biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtásának megkönnyítésére irányulnak.

Az Eurojust konkrét ügyei nyomán a következő bevált gyakorlatokat tárták fel: i. a biztosítási intézkedéssel érintett vagyon előzetes – az elkobzás előtti

– értékesítésére irányuló, a biztosítás iránti eredeti kérelembe belefoglalt kérés (ha a vagyon romlandó, az idő múlásával veszít értékéből vagy magas kezelési költséget von maga után), ii. a jogerős határozat meghozataláig felfüggesztett pénzeszközök kezelésének előzetes mérlegelése, és iii. a nemzeti hatóságok emlékeztetése a 2003. évi kerethatározat értelmében fennálló jelentéstételi kötelezettségükre. Egy esetben az Eurojust segítsége biztosította több biztosítási intézkedést elrendelő határozat egy tagállamban, ugyanazon a napon történő végrehajtását, miközben e napon egy másik tagállamban számos letartóztatásra és házkutatásra került sor.

2012-ben a Kollégium foglalkozott egy, a biztosítási intézkedést elrendelő határozatokhoz kapcsolódó általános kérdéssel: a polgári eljárásokban a vagyon lefoglalásának lehetőségével kapcsolatos nemzeti jogszabályokra vonatkozó információgyűjtéssel, valamint a 2003. évi kerethatározat alkalmazhatóságának kérdésével. Az Eurojust – ARO kapcsolattartóján keresztül – részt vett továbbá a vagyon-visszaszerzési hivatalok (ARO) platformjának közelmúltbeli megbeszélésein, megfigyelőként pedig a pénzügyi bűncselekmények és pénzügyi nyomozások kölcsönös értékelésének ötödik fordulóján.

Vagyonelkobzás és vagyonvisszaszerzés

A kölcsönös elismerés elvének a vagyonelkobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló 2006/783/IB kerethatározatot és a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló 2005/212/IB kerethatározatot nem minden tagállam hajtotta végre teljes egészében, ami bizonytalanná teszi az elkobzás közös jogalapját és az elkobzásra irányuló határozatok elismerését. Az elkobzásra vonatkozó jogszabályok tagállamonként igen eltérőek, ugyanígy a konkrét fogalmak: kiterjesztett elkobzás, elítélés nélküli elkobzás, értéken alapuló elkobzás.

Az Eurojustnak még mindig csak korlátozott számban vannak elkobzással és vagyonvisszaszerzéssel kapcsolatos konkrét ügyei, ezek pedig azt mutatják, hogy az eljárások továbbra is hosszadalmasak. Ilyen ügyekben az Eurojust szerepe elsősorban az ügy előmozdítására és a közvetítésre irányul. Az Eurojust segítséget nyújt a különböző joghatóságokban érvényes jogi előírások tisztázásában, és előmozdítja a kérelmek továbbítását. 2012-ben számos sikeres ügy mutatja, hogy az Eurojust segítsége rendkívül fontos. Az egyik ügyben az Eurojuston keresztül átadott információk beérkezésének köszön-

hetően egy tagállam két elmarasztaló ítéletet hozott meg. A tagállam adóhatósága 295 500 eurót tudott visszaszerezni, továbbá az elítélteket mintegy 900 000 euró visszafizetésére kötelezték az adóhatóság felé. Egy másik ügyben az Eurojust segítségének eredményeként az egyik tagállamban tíz luxuslakást koboztak el.

A biztosítási intézkedéssel érintett vagyon kezelésének speciális kérdésével kapcsolatban az Eurojust egy 110 000 euró értékű biztosítási intézkedéssel érintett vagyon tárgyában folyó ügyben elősegítette két tagállam adóhatóságai szakvélemények cseréjét. Egy elítélés nélküli elkobzási ügyben 580 000 euró összegű elkobzást elrendelő határozatot hoztak meg az Eurojust segítsége nyomán.

Ismétlődő nehézségek merülnek fel a gyanúsítottaknak a vagyon feletti tulajdonjoga kimutatásához szükséges összefüggéssel (kivéve a kiterjesztett elkobzással kapcsolatos ügyeket, ahol a bizonyítási teher nem olyan szigorú), valamint az elkobzott vagyon értékesítése kapcsán az eljárások hosszúra nyúlásával kapcsolatban, amit a közigazgatási hatóságok részvétele és a tapasztalt felesleges bürokrácia még súlyosbít. Az Eurojust konkrét ügyeiből leszárt tapasztalatok azt mutatják, hogy a gyanúsított hozzájárulása (olyan joghatóságokban, ahol létezik vádalku) és bizonyos típusú biztosítási intézkedéssel érintett vagyon előzetes, az elkobzás előtti értékesítése felgyorsíthatja az elkobzási eljárást.

A bűncselekményekből származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztására és elkobzására vonatkozó, jelenleg vizsgált európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslat célja, hogy összehangoljon bizonyos súlyos bűnügyi területekre vonatkozó fogalommeghatározásokat, valamint részben a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló 2005. évi kerethatározat helyébe lépjen. Az Eurojust 2012-ben benyújtotta az e jogszabálytervezettel kapcsolatos véleményét az Európai Parlament Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságának (LIBE) (lásd még a 2.1. szakaszt). Az Eurojust továbbra is támogatást nyújtott a vagyon-visszaszerzési hivatalokból álló Camden hálózaton keresztül, amelynek munkájában megfigyelőként vesz részt.

Ellenőrzött szállítások

Az ellenőrzött szállítás mint nyomozati eljárás különösen hatékony a kábítószer-kereskedelmi ügyekben. Az Eurojust Határozat úgy rendelkezik, hogy a

nemzeti tagok felruházhatók ellenőrzött szállítások engedélyezésére és koordinálására vonatkozó hatáskörrel. Ez a hatáskör mindeddig csupán korlátozott számú nemzeti tag számára volt megadható.

Az Eurojust 2012-ben is folytatta az illetékes hatóság azonosításának, és/vagy a késedelemmel, az engedélyek megszerzésével, a hivatalos kérelmek fordításával és az eljárási problémák leküzdésével kapcsolatos nehézségek megoldásának elősegítését, vagy bonyolult ügyekben – koordinációs értekezleteken keresztül – a fenti nyomozati eszközök alkalmazásának megkönnyítését. Az Eurojust segítséget nyújtott a *ne bis in idem* probléma megelőzésében, valamint általánosságban a sürgős ügyekben.

Nehézségek a következők miatt merültek fel: i. az ellenőrzött szállítások engedélyezésére vonatkozó anyagi és eljárási jogi követelmények különbözősége, ii. az ellenőrzött szállítások elindításával és végrehajtásával kapcsolatos időhiány, valamint iii. az ellenőrzött szállítások igazságügyi engedélyezésére illetékes nemzeti hatóság azonosítása, ami még nehezebb olyan ügyekben, ahol az adott ügyben közvetlenül érintett tagállamokon kívüli tagállamon keresztül történő tranzitszállításhoz engedély szükséges. Egyes tagállamokban igazságügyi felhatalmazás szükséges az ellenőrzött szállítások mint egyedi nyomozati eszközök engedélyezéséhez, másokban pedig az ilyen szállítások engedélyezése a rendőrség hatáskörébe tartozik.

1.3. Az Eurojust kiemelt bűncselekmények területén végzett tevékenységeinek áttekintése

Terrorizmus

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma	32	27
Koordinációs értekezletek száma	3	1

Az Eurojust terrorizmussal kapcsolatos ügyeiben leggyakrabban előforduló bűncselekmény a terrorszervezetben való részvétel volt. A 2012-ben az Eurojust elé terjesztett ügyek nem egyetlen bűncselekmény-kategóriába tartoztak, hanem a bűncselekmények típusa tekintetében igen sokfélék voltak: élet, testi épség vagy személyi szabadság elleni bűncselekmények egyaránt előfordultak közöttük.

Az Eurojust terrorizmussal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó nemzeti levelezőinek tapasztalatai és ajánlásai alapján az Eurojust kidolgozta a Terrorism Convictions Monitor (TCM, terrorista bűncselekményekkel kapcsolatban hozott ítéletek nyomon követése) elnevezésű kiadványának koncepcióját és tartalmát, amely áttekintést ad a terrorizmussal kapcsolatos tagállami jogi fejleményekről, valamint tartalmazza a kiválasztott ügyek jogi értékelését. Különleges figyelmet fordítottak bizonyos elemzési szempontokra, és további kiemelt területeket jelöltek ki a kiadvány következő számaiban történő elemzés céljára. A TCM a 2005. szeptember 20-i 2005/671/IB tanácsi határozat végrehajtásából fakadóan az Eurojusttal

megosztott információkon és nyílt forrásokon alapszik. 2012-ben a TCM-nek három száma jelent meg.

Az Eurojust az Europol TE-SAT jelentéséhez is hozzájárulást nyújtott: terrorizmussal kapcsolatos bírósági határozatok mennyiségi és minőségi elemzésével, valamint a terrorizmussal kapcsolatos tagállami jogszabályok módosításainak áttekintésével segítette a jelentés elkészítését.

A World Justice Project keretében, amely a jogállamiság globális erősítésére irányuló független kezdeményezés, az Eurojust cikket írt „*Strengthening Inter-State Cooperation – the Eurojust Experience*” (Az államközi együttműködés fokozása – az Eurojust tapasztalatai) címmel, amely a Counter-Terrorism: International Law and Practice (Küzdelem a terrorizmus ellen: nemzetközi jog és gyakorlat) című kiadványban jelent meg 2012 januárjában. A cikk ajánlásokat közöl arra nézve, hogy milyen módon kellene folytatni az igazságügyi együttműködést úgy, hogy a nemzeti és regionális biztonsági szükségletek biztosítása és a jogállamiság tiszteletben tartása egyidejűleg valósuljon meg.

Június 20-án az Eurojust megtartotta a terrorizmusról szóló éves stratégiai értekezletét. Az értekezlet fő témái a terrorcselekmény magányos elkövetőjének jelensége („magányos farkas”) és a közösségi oldalak terrorizmussal összefüggő kérdései voltak. Megosztották egy e témával kapcsolatos kérdőív eredményeit, továbbá gyakorló szakemberek idevágó ügyeket ismertettek és vitattak meg számos tagállamból és Norvégiából.

2011. július 22-én Norvégiában egy robbantásos tömeggyilkos lövöldözésben egy magányos egyén 77 ember halálát okozta. Megindult a nyomozás a magányos egyén által elkövetett első nagyobb európai terrortámadás, egyben a II. világháború óta Európában a negyedik legnagyobb terrortámadás ügyében.

Az Eurojust az ügy több vonatkozásával kapcsolatban is értékes segítséget nyújtott a nyomozás és a peres eljárás szakában. Az Eurojustnál működő norvég összekötő ügyész, valamint a lett és az egyesült királyságbeli nemzeti szekciók bevonásával gyorsan megszerezték a banki információkat Lettországból és Antigua és Barbudából. A lengyel nemzeti szekció egy tanú kihallgatása iránti hivatalos megkeresés ügyében vizsgálódott. A spanyol és az egyesült királyságbeli nemzeti szekciók szívesen megosztották az ilyen nagymérvű terrorcselekmény kezelésével kapcsolatos szaktudásukat. A francia szekció és a norvég összekötő ügyész közötti közvetlen kapcsolat hozzájárult két, Franciaországhoz intézett hivatalos megkeresés hatékony végrehajtásához, amelyek egy tanú azonosítására, tartózkodási helyének felderítésére és kihallgatására irányultak. Az amerikai összekötő ügyész segítséget nyújtott abban, hogy egy tanút az USA-ban, a peres eljárás folyamán, videokonferencia útján kihallgassanak.

Az Eurojust által nyújtott segítség a nemzetközi együttműködés egyik értékes eleme volt ebben az ügyben. A segítségnyújtás jogsegélykérelmek folyamatos előmozdításából állt, és lehetővé tette a tagállamok és harmadik államok közötti közvetlen személyes kapcsolattartást, amely az Eurojust nemzeti szekcióin és összekötő ügyészein keresztül valósult meg. Az Eurojust erőfeszítései hozzájárultak az illetékes nemzeti hatóságok közötti hatékony, eredményes és időtakarékos igazságügyi együttműködéshez.

A bíróság előtti meghallgatások Norvégiában történtek meg 2012. áprilistól júniusig. 2012. augusztus 24-én a vádlottat bűnösnek találták és a Norvégiában kiszabható legsúlyosabb szabadságvesztésre, 21 év börtönbüntetésre ítélték, amelyből legalább 10 év letöltendő.

Az Eurojust és az Europol közös szervezésében december 11-én és 12-én megrendezésre került munkaértekezleten indiai és európai uniós terror-elhárítási szakértők vettek részt. A találkozó célja a közös érdekek meghatározása és az együttműködésre vonatkozó normák mérlegelése révén az igazságügyi együttműködés elősegítése volt. Egy egész napot az igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos kérdéseknek és a közös terror-elhárítási ügyeknek szenteltek. Vonatkozó igazságügyi információk gyűjtése céljából a vitát megelőzően az Eurojust – kísérletképpen – a szóban forgó kérdésekkel kapcsolatos kérdőívet osztott ki a tagállami terror-elhárítási hatóságoknak.

Kábítószer-kereskedelem

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma	263	242
Koordinációs értekezletek száma	59	50
Közös nyomozócsoportok száma	13	7

A bűncselekménytípus elemzése megerősíti, hogy a bűnszervezet és a pénzmosás igen gyakran összekapcsolódik az Eurojust elé terjesztett kábítószer-kereskedelmi ügyekkel. Az e bűncselekménytípusban leginkább érintett tagállamok, amelyek a legtöbbször fordultak az Eurojusthoz igazságügyi együttműködés céljából, a következők voltak: Svédország, Franciaország és Olaszország; a legtöbbször megkeresett tagállamok pedig Hollandia, Spanyolország és Belgium voltak.

Januárban az Eurojust közzétette stratégiai projektjére vonatkozó végleges jelentését „Az Eurojust tevékenységének fokozása kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos ügyekben” címmel, amely rávilágít a kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos kiemelt ügyek nyomozása terén a koordináláshoz szükséges tevékenységek összetettségére. E projekt előzetes megállapításait egy 2011 októberében Krakkóban tartott stratégiai szemináriumon vitatták meg. A végleges jelentés kitér az információcsere és a koordináció, a joghatósági ütközések, a jogsegélykérelmek és európai elfogatóparancsok teljesítése, a közös nyomozócsoportok működése, az ellenőrzött szállítások, a vagyon-visszaszerzés és a harmadik államokkal való

kapcsolattartás során felmerült különböző nehézségekre. A kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem terén a jelentés nyomán kidolgozott intézkedésekre vonatkozó legfontosabb ajánlásokat az EU Belső Biztonságra Vonatkozó Operatív Együttműködéssel Foglalkozó Állandó Bizottsága (COSI) elé terjesztették. Az Eurojust ezen elemzés alapján kidolgozta 2012–2013. évi cselekvési tervét, amely ajánlásokat is tartalmaz a konkrét ügyeknek a nemzeti hatóságokkal együttműködve történő előmozdítására.

A Bűnözéssel Kapcsolatos Fenyjegetések Elleni Európai Multidiszciplináris Platformmal (European Multidisciplinary Platform Against Crime Threats – EMPACT) összefüggésben az Eurojust részt vett többek között négy kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos projektben, amelyek középpontjában szinte-

tikus kábítószeres nyugat-afrikai szervezett bűnözői csoportok általi kereskedelme, a Nyugat-Balkánon keresztül folytatott kereskedelem és konténeres szállítmányokban megvalósított kereskedelem állt.

Az Eurojust képviselői hozzájárultak egy előkészítő tanulmány kidolgozásához, amelynek témája a tiltott kábítószer-kereskedelemtől szóló 2004/757/IB tanácsi kerethatározat helyébe lépő új jogalkotási eszközre vonatkozó hatásvizsgálat.

Az Eurojust képviseltette magát a Kábítószer és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja (EMCDDA) által *a kábítószer-ellátás indikátorairól rendezett második európai konferencián*, amelyet Londonban tartottak novemberben. Az egyetértési megállapodással kapcsolatos hivatalos tárgya-

Egy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból származó szervezett bűnözői csoport számos kábítószer-terjesztő hálózatot hozott létre Ausztriában, Németországban, Belgiumban és Hollandiában. Nagy heroinszállítmányokat szerveztek meg Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból Belgiumba és Hollandiába. Amint a kábítószer Nyugat-Európába érkezett, a heroint maximum 5 kg-os mennyiségekre osztva továbbították Frankfurtba és Bécsbe. Úgy tűnik, az Egyesült Királysággal, Svédországgal, Dániával, Franciaországgal és Svájcjal is voltak kapcsolataik.

Az Ausztria és Németország közötti rendőrségi együttműködésnek és az intenzív nyomozásnak köszönhetően mindkét országban nagy mennyiségű heroint foglaltak le. Bár a szervezett bűnözői csoportok számos alacsony rangú tagját letartóztatták, 2-3 napon belül mások léptek a helyükbe. A szervezett bűnözői csoport elleni küzdelem terén a közös erőfeszítések fokozása érdekében a felek megállapodtak, hogy az Eurojust koordinálja a tagállamokban folyó nyomozásokat, és előmozdítja a nyomozások és büntetőeljárások megindítását Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban.

Amikortól az Eurojustot bevonták a nyomozásokba, sem Hollandia, sem Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság nem indított nemzeti büntetőeljárást az ügyben. Mivel Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság nem engedélyezi saját állampolgárainak kiadását, és a legtöbb gyanúsított állandó tartózkodási helye Macedónia, az Eurojust két koordinációs értekezletet tartott, amelyek célja az érintettek bevonásának előmozdítása és a nyomozások felgyorsítása volt. Az Eurojustnál tartott első koordinációs értekezlet eredményeként Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság büntetőeljárást indított. A koordinált nyomozások a fő gyanúsítottak és több más elkövető letartóztatásához és őrizetbe vételéhez vezettek.

A szervezett bűnözői csoport ezt követően újra felépítette hálózatát, és egy harmadik koordinációs értekezletre került sor az Eurojustnál, hogy megvitassák az együttműködés erősítésének mikéntjét. Az érintett országok eltérő jogrendszerei számos olyan jogi problémát okoztak, amelyek akadályozták az információk közlését és a lehetséges partnerek teljes körű bevonását. Ez a harmadik koordinációs értekezlet fórumot biztosított azon érdemi vita számára, hogyan lehet felülkerekedni a jogi problémákon, és több jogi eszköz felhasználásával hogyan kell meghatározni a lehetséges megoldásokat. Miután nemzeti szinten megvitatták a javasolt intézkedéseket és megállapodtak ezekről, egy negyedik koordinációs értekezletre került sor az Eurojustnál, amelynek eredményeként Ausztria, Németország, Hollandia és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság részvételével közös nyomozócsoportot hoztak létre, amely jelenleg is működik. A közös nyomozócsoport az Eurojust közös nyomozócsoportokat finanszírozó projektjéből pénzügyi támogatásban részesült.

lások 2012 végén kezdődtek meg az Eurojust és az EMCDDA között.

A latin-amerikai országokkal való együttműködéssel összefüggésben az Eurojust részt vett az Európai Unió–Latin-Amerika Parlamenti Közgyűlés által februárban Mexikóban szervezett, *A kábítószer-kereskedelem és a szervezett bűnözés elleni küzdelem Európában és Latin-Amerikában* című magas szintű szemináriumon. Ezenfelül az Eurojust tanulmányozta az „Ügyészek a Szervezett Bűnözés Ellen Közép-Amerikában” elnevezésű hálózattal (REFCO) való együttműködést, amely az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatalának (UNODC) kezdeményezése.

Az Ibero-Amerikai Nemzetközi Jogi Együttműködési Hálózattal (IberRed) való együttműködés gyümölcsöző volt.

Emberkereskedelem

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma	60	79
Koordinációs értekezletek száma	20	24
Közös nyomozócsoportok száma	6	6

A bűncselekménytípus elemzése azt mutatja, hogy az ügyek mintegy felében az emberkereskedelem önálló bűncselekményként jelent meg. A bűnszervezetben való részvétel igen gyakran jelen volt az Eurojust elé terjesztett emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyekben, amit az illegális bevándorlás követett. Az e bűncselekménytípussal kapcsolatban a leggyakrabban az Eurojusthoz forduló tagállamok Németország és az Egyesült Királyság, ezeket sorrendben Bulgária és Spanyolország követi; azon tagállamok pedig, akiknek együttműködését ezen a területen a leginkább keresik: Románia, Bulgária és Hollandia.

A bel- és igazságügy terén tevékenykedő ügynökségek 2011. évi közös nyilatkozata arra törekedett, hogy az emberkereskedelmet összehangoltan, következetesen és átfogóan közelítse meg, ennek eredményeként az Eurojust elkötelezte magát aziránt, hogy az emberkereskedelemmel kapcsolatos nyomozások és büntetőeljárások terén – más ügynökségekkel együttműködve – fokozza a tagállamoknak történő segítségnyújtásra irányuló erőfeszítéseit.

E közös nyilatkozat folyamánként, továbbá az emberkereskedelem felszámolására irányuló 2012–

Franciaország bolgár állampolgárok szexuális kizsákmányolásával kapcsolatos emberkereskedelmi ügyet kezdeményezett. Egy szervezett bűnözői csoport Bulgáriában toborzott személyeket számos európai országban prostitúcióra kényszerített.

A francia hatóságok az Eurojust segítségét kérték abban, hogy feltárják az esetleges párhuzamosan zajló eljárásokat Belgiumban, és megkönnyítsék közös nyomozócsoport felállítását. Az Eurojustnál tartott koordinációs értekezletet követően a belga hatóságok előzetes nyomozást indítottak, amely a francia eljárás során felbukkant két gyanúsítottra irányult.

Franciaország, Bulgária, az Eurojust és az Europol részvételével közös nyomozócsoport alakult az információk és a bizonyítékok cseréjének megkönnyítésére. A közös nyomozócsoport az Eurojust közös nyomozócsoportokat finanszírozó projektjéből pénzügyi támogatásban részesült. A nyomozások a bűnözői tevékenység emberkereskedelmi részére és az ebből fakadó pénzmozgásokra egyaránt koncentráltak. Ezzel kapcsolatban a Western Union pénzáttalalásokon keresztül pénzügyi tranzakciók Eurojust általi elemzése különösen nagy segítséget nyújtott a Franciaországból a Bulgáriában tartózkodó fő gyanúsítottaknak küldött, tiltott tevékenységből származó nyereség azonosításában.

A közös nyomozócsoport alapos nyomozását követően Franciaország közös akciónapot kezdeményezett. A szervezett bűnözői csoport rendkívül nagy mobilitása miatt belga és lengyel hatóságok is részt vettek az akcióban. Az Eurojust nemzeti szekciói, az Ügyelemző Egység és az Europol részvételével koordinációs központot hoztak létre az Eurojustnál, ezzel biztosítva a valós időben történő döntéshozatalt és információcserét. A koordinációs központ lehetővé tette négy európai elfogatóparancs kibocsátását az akciónapon, valamint információk elemzését és keresztellenőrzését, amelynek nyomán az Európai Unióban zajló más nyomozásokkal is feltártak kapcsolódásokat. 13 házkutatás során igazoló okmányokat és mobiltelefonokat foglaltak le, hat európai elfogatóparancsot hajtottak végre, és kilenc személyt tartóztattak le.

2016-os európai uniós stratégiával összhangban az Eurojust stratégiai projektet kezdeményezett „Az Eurojust fellépése az emberkereskedelem ellen” címmel, amelynek célja az emberkereskedelem elleni küzdelem terén a nemzeti igazságügyi hatóságok közötti együttműködés erősítése és javítása; a meglévő jogi eszközök hatékony alkalmazásának javítása; e bűncselekmények – nemzeti szinten történő – büntetőeljárás alá vonásának fokozása; valamint az Eurojust fokozottabb bevonása az emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyekbe. A projekt i. az összes tagállamnak, valamint Horvátországnak és Norvégiának kiküldött kérdőívre adott válaszok elemzésén; ii. 2008. január 1. és 2011. december 31. közötti, emberkereskedelemmel kapcsolatos konkrét Eurojust-ügyek elemzésén; és iii. az emberkereskedelemmel kapcsolatban 2012 áprilisában az Eurojustnál tartott stratégiai találkozó folyamatoként megfogalmazott következtetéseken alapult. Az eredményeket a 2012–2016-os zárójelentés és cselekvési terv elkészítéséhez is felhasználták, amelyet a 2012. október 18-án Brüsszelben tartott „Európai emberkereskedelem elleni napon” ismertettek.

Az Eurojust tapasztalatok és szakismeretek átadásával támogatta a Frontex és a CEPOL által szervezett továbbképzési kezdeményezéseket. Az Eurojust felvette a kapcsolatot az ENSZ emberkereskedelemmel foglalkozó informális csoportjával és az Államügyészek Nemzetközi Szövetsége (IAP) által létrehozott emberkereskedelemmel foglalkozó platformmal.

Ezenfelül részt vett az emberkereskedelemre irányuló EMPACT projektben, továbbá *Az emberkereskedelem elleni küzdelemmel foglalkozó közös nyomozócsoportok Dél-Kelet-Európában történő létrehozására vonatkozó követelmények ismertetése* című, Bulgária és Szlovénia vezetésével zajló projektben, amelynek középpontjában az igazságügyi együttműködés és a koordináció, valamint az áldozatok védelme áll.

Csalás

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma*	382	218
(* A 2012-re vonatkozó összesített számadatok nem vethetők össze a korábbi évek adataival – lásd a magyarázatot alább)		
Koordinációs értekezletek száma	33	58
Közös nyomozócsoportok száma	11	4

2012-ben főként a különféle csalások (86 ügy) és az áfacsalás (58 ügy) volt jellemző. A bűncselekménytípus elemzése azt mutatja, hogy az ügyek többségében (256) a csalás önálló bűncselekményként jelent meg. Amennyiben a csalás nem önálló bűncselekmény formáját öltötte, szervezett bűnözés, okirat-hamisítás és pénzmosás kapcsolódott hozzá. Az ilyen típusú bűncselekménnyel kapcsolatos ügyekben a legaktívabban kezdeményező országok Ausztria, Csehország és Magyarország voltak; a leggyakrabban megkeresett országok a következők voltak: az Egyesült Királyság, Spanyolország és Németország.

A svéd igazságügyi hatóságok felkérték az Eurojustnál működő svéd szekciót, hogy szervezzen koordinációs értekezletet egy „kazánházi” csalás, a „magas hozamú befektetési csalás” néven ismert előrehaladott ügyben folytatott nyomozással kapcsolatos jogi akadályok megvitatása céljából. Az ügy számai Finnországba, Izlandra, Ciprusra és az Egyesült Királyságba is elvezettek. Svédországban 19 sértettet azonosítottak, akik a csalás következtében összesen mintegy 800 000 euró kárt szenvedtek el.

Az Eurojustnál tartott koordinációs értekezlet céljai a következők voltak: az érintett országokban gyűjtött, a bizonyítékokkal kapcsolatos információk és hírszerzési adatok cseréje, annak megállapítása, hogy melyik ország tud a legkönnyebben vádat emelni az ügyben, valamint döntés a közös nyomozócsoportra vonatkozó, Svédország és Finnország közötti megállapodás esetleges meghosszabbításáról. A koordinációs értekezletet követően a közös nyomozócsoportra vonatkozó, Svédország és Finnország közötti megállapodást meghosszabbították és az Egyesült Királyságra, Ciprusra és Izlandra is kiterjesztették. Az Eurojust előmozdította a közös nyomozócsoportra vonatkozó megállapodás módosításának folyamatát, és a közös nyomozócsoportot finanszírozó projekten keresztül biztosította a szükséges uniós forrásokat. A koordinációs értekezleten minden ország egyetértett abban, hogy Svédország vezesse a csalási ügy nyomozását és a vádemelést, ezzel megelőzték a joghatósági ütközést.

2012-ben az Eurojust új kritériumokat alkalmazott az Eurojust-ügyek bűncselekménytípusonkénti statisztikai osztályozására. Ezek a változások megmagyarázzák a családi ügyek számának nyilvánvaló emelkedését.

Az Eurojust részt vett továbbá az Europol Közösségen belüli, „eltűnő kereskedő” útján elkövetett csalások (MTIC) kapcsolattartási pontjának keretében az Europol által szervezett szakértői találkozón.

Korrupció

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma	30	26
Koordinációs értekezletek száma	7	19
Közös nyomozócsoportok száma	3	1

Az ügyek többsége pénzmosáshoz és csaláshoz kapcsolódott.

Az Eurojust számos ügygel foglalkozott, amelyek uniós pénzeszközöket érintő közbeszerzéssel vagy pályázati eljárással voltak kapcsolatosak.

Az Eurojust részt vett egy szakértői bizottságban, amely a Bizottság által finanszírozott „Európai értékelési mechanizmus kidolgozása a korrupció elleni küzdelem terén, középpontban az uniós pénzeszközök bevonásával zajló közbeszerzésben fennálló korrupció költségének meghatározásával és csökkentésével” című tanulmány megállapításait tekintette át. Az Eurojust szaktudásával segítette a nyomozást és a vádemelést.

2012 szeptemberében az Eurojust részt vett az Euronews által a korrupcióról rendezett televíziós vitán. Ebből az alkalomból hangsúlyozták az Eurojustnak a korrupció elleni küzdelemben tanúsított szerepét, valamint az olyan problémák konkrét kezelésére tett javaslatokat, amelyekkel az ügyészek a korrupcióval kapcsolatos nyomozás és vádemelés során kerülnek szembe. E problémákat és az Eurojust javaslatait az uniós tagállamok legfőbb ügyészeinek konzultatív fóruma által az Eurojustnál rendezett megbeszélésen vitatták meg, amelyre az EU korrupció-ellenes csomagjának 2011-es elfogadását követően került sor. A vita elsődleges üzenete az volt, hogy az Eurojust aktívan elkötelezte magát a korrupció elleni küzdelem mellett, és az Eurojust jövőbeli fejlesztése – az EUMSZ fényében – e küzdelem hatékonyságának és eredményességének fokozására irányul.

Egy páncélozott gépjárműveket gyártó finn cég képviselőit horvát kormánytisztviselők és döntéshozók megvesztegetésével gyanúsították. A finn hatóságok megvesztegetés minősített esete gyanújával nyomozást indítottak, miután felfedezték, hogy az ehhez az ügylet-hez köthető pénzügyi tranzakciók hasonlítanak egy másik, ugyanezen társaság és szlovén hatóságok között végbement ügylet-hez. A tranzakciókban egy osztrák cég is közreműködött a két fél közötti közvetítőként, hiszen kifizetéseket kapott a járműgyártó cégtől. A finn hatóságok okkal feltételezték, hogy a megvesztegetést az ügylet-hez kapcsolódó előleg-kifizetések kapcsán követték el.

Az Eurojust támogatásával közös nyomozócsoportot hoztak létre. A közös nyomozócsoport lehetővé tette, hogy az illetékes finn, osztrák és horvát hatóságok közösen hajtsanak végre nyomozati cselekményeket a nyomozati szakban. A közös nyomozócsoport keretében a nemzeti hatóságok is le tudták folytatni a szükséges meghallgatásokat, kényszerítő intézkedéseket és más nyomozati cselekményeket foganatosítottak. Az Eurojustnál két koordinációs értekezletet tartottak, ahol a közös nyomozócsoport résztvevői megállapodhattak a nyomozócsoportban érintett valamennyi fél által aláírandó operatív terv szövegéről. Az Eurojust támogatása fontosnak bizonyult abból a szempontból, hogy lehetővé tette a nyomozásban részt vevő felek hatékony együttműködését és a kölcsönös bizalom elérését. 2012-ben az Eurojust tovább segítette a nemzeti hatóságok munkáját ebben az ügyben.

Számítástechnikai bűnözés

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma	42	24
Koordinációs értekezletek száma	5	10
Közös nyomozócsoportok száma	2	2

A bűncselekménytípus elemzése megerősíti, hogy a szervezett bűnözés és a pénzmosás igen gyakran ösz-

2010 augusztusa óta egy szervezett bűnözői csoport német internetes oldaláról vásárolt árukért hamisított és lopott hitelkártyákkal fizetett. Ezeket az árucikkeket, amelyek főként magas minőségű elektronikai termékek, köztük táblagépek, digitális fényképezőgépek, síkképernyős televíziókészülékek és mobiltelefonok, valamint márkás ruházati cikkek és órák voltak, németországi kereskedőknek küldték el, akik ezután Észak-Európába (főleg Észtországba) továbbították a csomagokat.

Két koordinációs értekezletet tartottak az Eurojustnál. Az első értekezleten, 2011-ben Észtország és Németország közös nyomozócsoport létrehozására vonatkozó megállapodást írt alá, amelynek célja a gyanúsítottak azonosítása és a szervezett bűnözői csoport felszámolása volt. A közös nyomozócsoport tagjai között a vádemelések – mindkét országban történő – előmozdítása érdekében is sor került információcserére. Az észt igazságügyi hatóságoknak a Németországban elkövetett pénzmosással összefüggő előcselekményekkel kapcsolatban is szükségük volt információra a német hatóságoktól. Az eltérő büntetőeljárési szabályok miatt a német hatóságok a német eljárás céljára állították össze az információkat, amely viszont nem felelt meg az észt jogi követelményeknek. A közös nyomozócsoport keretében megoldották a problémákat, és a német hatóságok gyorsan összeállították a kiegészítő dokumentumokat, amelyek segítségével az észt hatóságok teljesíteni tudták a saját büntetőeljárásukra vonatkozó bizonyítási követelményeket.

A nyomozás eredményeként 2011-ben mintegy 250 000 euró értékű árut foglaltak le Németországban. Az elkövetők által okozott kár becsült összege 3 millió euró volt. Az észt bírósági eljárás során 27 gyanúsítottat azonosítottak, és vádoltak meg pénzmosással.

2012-ben egy második koordinációs értekezletre is sor került az Eurojustnál, amelyen az egyes országok hatóságai jelezték, hogy a nyomozás Oroszországba, Olaszországba, az Egyesült Királyságba, Ausztriába és Litvániába vezető szálakat is feltárt.

szekapcsolódott az Eurojust elé terjesztett számítástechnikai bűnözéssel kapcsolatos ügyekkel. Ezen ügyek jelentős része adathalászattal vagy gyermekbántalmazást ábrázoló képek internetes közzétételével kapcsolatos. A megkereső országként e bűncselekménytípusban leginkább érintett tagállamok Románia, Belgium, Észtország, Németország, Franciaország és Olaszország voltak; az igazságügyi együttműködés céljából leggyakrabban megkeresett országok pedig Olaszország, az Egyesült Királyság és Németország voltak, őket Spanyolország és Hollandia követte. A számítástechnikai bűnözéssel kapcsolatban az Eurojust egy koordinációs központnak adott otthont a jelentéstételi időszakban.

Az Eurojust ismét részt vett a számítástechnikai bűnözés elleni küzdelem európai platformjában, az interneten észlelt bűnözés online bejelentő rendszerét (I-CROS) és az Europol Cyborg kapcsolattartási pontját is beleértve.

A számítástechnikai bűnözéssel foglalkozó európai központ (EC3) létrehozására vonatkozó tanácsi kö-

vetkeztetésekkel összhangban, amelyek kiemelték, mennyire fontos annak biztosítása, hogy az EC3 szoros együttműködjön az Eurojusttal, az Eurojust Kollégiuma 2012 decemberében képviselőt jelölt az EC3 programtanácsába. Az EC3 programtanácsának első ülésén az Eurojust javasolta, hogy működjének az érdekeltek kapcsolattartó pontjaként, és vizsgáljanak meg minden lehetséges kapcsolódást az EC3 és a tagállami bírói karok számítástechnikai bűnözéssel kapcsolatos továbbképzése között. Az Eurojust Kollégiuma a számítástechnikai és a számítástechnikához kapcsolódó bűnözéssel foglalkozó munkacsoport létrehozásáról döntött, valamint arról, hogy az igazságügyi terület lefedése céljából a személyzet egyik tagját kiküldi az EC3-hoz.

Mivel az Eurojust cselekvési területe a harmadik államokkal való együttműködésre is kiterjed, az Eurojust október 25-én és 26-án a számítógépes bűnözéssel kapcsolatos munkaértekezletnek adott otthont *Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös jogsegély- és kiadatási megállapodások alkalmazása* címmel.

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma	144	122
Koordinációs értekezletek száma	34	27
Közös nyomozócsoportok száma	8	4

Az elemzés tanúsága szerint jelentős számban (64) fordultak elő olyan ügyek, amelyekben a pénzmosás önálló bűncselekményként szerepelt. Olyan ügyekben, ahol a pénzmosás nem önálló bűncselekményként volt jelen, a pénzmosáshoz a leggyakrabban kapcsolódó bűncselekmény-kategóriák a csalás, a szervezett bűnözés és a kábítószer-kereskedelem voltak. Az ügyek kezdeményezésében legaktívabb országok Ausztria, Ciprus és az Egyesült Királyság voltak. A legtöbb megkeresést Olaszországhoz, Hollandiához és Franciaországhoz intézték.

Az Eurojust részt vett a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) értekezletein, valamint a Sustrans kapcsolattartási pont keretében az Europol által szervezett szakértői találkozón.

Spanyol és egyesült királyságbeli hatóságok egy szövevényes pénzmosási bűncselekmény ügyében nyomoztak. A jogellenes tevékenység ellenőrzött gyógyszerek behozatalára, beszerzésére és terjesztésére egyaránt kiterjedt. A szervezett bűnözői csoport által a 2 millió eurót meghaladó összeg tisztára mosására alkalmazott módszerek közé tartozott a csalás, a gépjármű család értékesítése és a vagyontárgyak megvásárlása Spanyolországban és az Egyesült Királyságban egyaránt.

A nyomozás célja a szervezett bűnözői csoport spanyolországi befektetéseinek azonosítása és a vagyon lefoglalásának elvégzése volt. Az Eurojust előmozdította a Spanyolország és az Egyesült Királyság közötti információcserét, lehetővé téve a spanyol hatóságok számára a szervezett bűnözői csoport spanyolországi illetőségű tagjainak tulajdonában álló további vagyon azonosítását. Az adatok Europol általi elemzése segítette a szervezett bűnözői csoport tagjai és bűntársai közötti kapcsolatok megállapításában. Két koordinációs értekezletet követően a spanyol hatóságok több gyanúsítottat letartóztattak, vagyonukat pedig lefoglalták.

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma	231	197
Koordinációs értekezletek száma	43	56
Közös nyomozócsoportok száma	5	6

A bűncselekménytípus elemzése azt mutatja, hogy számos ügyben (68) a szervezett bűnözés önálló bűncse-

Az olasz hatóságok nyomoztak egy szervezett bűnözői csoport ügyében, amely nehéz tehergépjárműveket (traktorokat, nyerges vontatókat, kamionokat stb.) tulajdonított el lízingcégek kárára elkövetett sikkasztás és színlelt lopás útján, amivel több millió euró veszteséget okozott a szóban forgó cégeknek. A rendszámtáblákat és a nyilvántartási számokat megváltoztatták, majd Kelet-Európában, Észak-Afrikában, Albániában, Törökországban, Lengyelországban és Szaúd-Arábiában eladták a járműveket. A szervezett bűnözői csoport Olaszországban, Ausztriában és Németországban tevékenykedett. Az olasz hatóságok az Eurojustnál működő olasz nemzeti szekció támogatását kérték annak érdekében, hogy a nyomozást az említett országokra is kiterjesszék.

Azzal a kéréssel fordultak az Eurojusthoz, hogy ezzel egyidejűleg intézkedjen európai elfogatóparancsok és házkutatási parancsok végrehajtásáról. Az érintett nemzeti szekciók összehangolták az intézkedéseket a saját nemzeti hatóságaikkal, és 2011 decemberében kijelöltek egy közös akciónapot. Ezen a napon 13 letartóztatás történt Olaszországban, egy Ausztriában és egy Németországban, ezenfelül több helyen hajtottak végre házkutatást. Az intézkedéseket követően az Eurojust támogatására volt szükség ahhoz, hogy előmozdítsák további jogsegélykérelmek teljesítését, és a *ne bis in idem* problémák elkerülése érdekében megvitassák az érintett joghatóságokban folytatandó büntetőeljárások összehangolásának legjobb módját. Az egyik gyanúsítottat az illetősége szerinti országban tartóztatták le, de a nemzeti jogszabályok szerint nem lehetett kiadni, ezért az adott joghatóságban kell büntetőeljárás alá vonni. E kérdések rendezése céljából 2012 márciusában koordinációs értekezletet tartottak, ahol a felek megállapodtak arról, hogy az olasz eljárást átteszik az osztrák hatóságokhoz.

lekményként jelent meg. Amikor nem önálló bűncselekményként követték el, a legtöbb esetben kábítószer-kereskedelemmel párosult, az előfordulás sorrendjében ezt követte a csalás, az élet, testi épség vagy személyi szabadság elleni bűncselekmények és az emberkereskedelem. A szervezett bűnözéshez kapcsolódó ügyet a leggyakrabban előterjesztő tagállamok Olaszország, Ausztria és Bulgária voltak; az együttműködés ügyében legtöbbször megkeresett tagállamok Olaszország, Belgium és az Egyesült Királyság voltak.

A szervezett bűnözői csoportok továbbra is jelen vannak az Eurojust konkrét ügyeiben – nemcsak mint önálló jelenség, hanem mint más bűncselekményeket általánosan súlyosbító körülmény is.

Az európai uniós prioritásoknak való megfelelés biztosítása érdekében az Eurojust 2012–2013. évi operatív prioritásaira vonatkozó 2012–10. sz. kollégiumi határozat – a szervezett bűnözésen belüli külön kategóriaként – bevezette a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoport fogalmát. Ebbe a kategóriába az Európai Unió egész területén működő, vándorló bűnözői hálózatok tartoznak, amelyek rendszerint olyan bűnügyi területekre szakosodtak, mint a betö-

réses lopás, a páncélozott járművek rablása vagy a fémlopás.

Az Eurojust multidiszciplináris megközelítéseket dolgozott ki a szervezett bűnözéssel kapcsolatban. 2012 márciusában Koppenhágában – az Európai Unió Tanácsának dán elnökségével közös szervezésben – stratégiai szemináriumot tartottak *A szervezett bűnözés multidiszciplináris megközelítése: adminisztratív intézkedések, büntetőeljárás alá vonás és az Eurojust szerepe* címmel.

Az Eurojust részt vett továbbá az informális hálózat adminisztratív megközelítéssel kapcsolatos megbeszélésein, amelyek célja a szervezett bűnözés megelőzése és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, és a hálózat irányító csoportjának tagjaként aktívan hozzájárult az e területen dolgozó szakemberek virtuális közösségének létrehozásához.

A szervezett bűnözésből származó haszon kezelése továbbra is problémát jelent az Eurojust számára, ahogyan ezt a 2012 májusában Palermóban megrendezett *Elkobzás és szervezett bűnözés: eljárások és perspektívák a nemzetközi igazságügyi együttműködésben* c. szemináriumon is megfogalmazták.

2010 decemberében a finn határvédelmi hatóságok nyomozást indítottak, miután két, hamis indiai útlevelel rendelkező nő érkezett egy indiai férfi társaságában az egyik finn repülőtérre. Előzetes vizsgálatot követően a hatóságok egy igen aktív szervezett bűnözői csoportra bukkantak, amely illegális bevándorlást készített elő Sri Lankáról az Európai Unióba. A finn hatóságok Sri Lankából Franciaországba való illegális belépés elősegítésével gyanúsították meg a szervezett bűnözői csoportot; a csoport által leggyakrabban használt útvonalak az Egyesült Arab Emírségeken, Kenyán, Tanzánián, Törökországon és Finnországon át vezettek. Egyes illegális bevándorlók Thaiföldön készített hamis brit útleveleket használtak Kanadába utazáshoz.

A finn hatóságok az Eurojust segítségét kérték abban, hogy Franciaországgal közös nyomozócsoportot hozzanak létre. A két tagállamnak a közös nyomozócsoport jóváhagyására vonatkozó eltérő eljárásai ellenére a 2011 szeptemberében az Eurojustnál tartott koordinációs értekezleten létrehozták a közös nyomozócsoportot. A közös nyomozócsoport jogi kerete lehetővé tette igazságügyi célú információk azonnali, hosszadalmas kérvényezés nélküli cseréjét. Mind a nyelvi korlátok, mind a fordítás szükségessége miatt valószínűsíthető volt, hogy lesznek problémák. Az Eurojust három koordinációs értekezletnek adott otthont, amelyek segítettek a kölcsönös bizalom kiépítésében, az információcserében és a nyelvi akadály leküzdésében.

Ezenkívül 2012 februárjában koordinációs központot hoztak létre az Eurojustnál a művelet Finnországban, Franciaországban és Belgiumban történő párhuzamos végrehajtására. A koordinációs központ közvetlen kapcsolatban állt egy Párizsban létrehozott Europol operatív központtal. A két központ lehetővé tette az információk és a bizonyítékok valós idejű cseréjét az érintett országok rendőri és az igazságügyi hatóságai között, továbbá az összegyűjtött adatok azonnali elemzését. A közös akciónapon 23 házkutatást tartottak, és 27 személyt tartóztattak le. Az összehangolt akciónapot követően az Eurojust továbbra is követte a fejleményeket annak érdekében, hogy biztosítsa az igazságügyi szinten elérhető legjobb eredményt.

Illegális bevándorlás

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma	29	31
Koordinációs értekezletek száma	18	13
Közös nyomozócsoportok száma	4	2

A bűncselekménytípus elemzése azt mutatja, hogy az ügyek mintegy felében az illegális bevándorlás önálló bűncselekményként jelent meg. Amennyiben az illegális bevándorlás nem önálló bűncselekmény formáját öltötte, emberkereskedelem, szervezett bűnözés és okirat-hamisítás kapcsolódott hozzá. Az ügyek kezdeményezésében a legaktívabb tagállamok Franciaország, Ausztria és Olaszország voltak; az együttműködés ügyében a legtöbbször megkeresett tagállamok Olaszország, Hollandia és az Egyesült Királyság voltak.

Ahogy fentebb leszögeztük, az Eurojust operatív prioritásai összhangban állnak az Európai Unió prioritásaival, és mára az illegális bevándorlás is az egyik ilyen prioritás lett. Ez a bűncselekménytípus először szerepel éves jelentésünkben.

Az Eurojust részt vett az illegális bevándorlással foglalkozó EMPACT projektben.

Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények

Bűnügyi statisztikák	2012	2011
Regisztrált ügyek száma	27	21

Az Eurojust kiemelt figyelmet fordított az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények (az ún. PIF-bűncselekmények) területére. Más bűnügyi területekhez hasonlóan az Eurojust hivatalos megkeresések azonnali teljesítésének előmozdításával, valamint a nyomozások és büntetőeljárások során teendő lépések koordinálásával nyújtott segítséget a nemzeti hatóságoknak. Az Eurojust otthont adott például koordinációs értekezleteknek, megkönnyítette a bűncselekményből származó haszon biztosítási intézkedéssel való befagyasztását és elkobzását, és feldolgozott sürgős kérelmeket, különösen amikor a nemzeti jogszabályok által előírt határidő lejárt közelgett.

Az Európai Bizottság nyilvános konzultációjára 2012 júniusában adott, *Az Unió pénzügyi érdekeinek vé-*

delme és a büntetőeljárás alá vonás elősegítése című válaszában az Eurojust kiemelte, hogy az igazságügyi együttműködés szempontjából az EU pénzügyi érdekeinek védelme terén felmerült problémák a tagállami büntetőeljárások különbözőségeiből, például a törvényes elévülési időkből és a bizonyítékok beszerzésére vonatkozó szabályokból fakadhatnak. Ezenkívül nemzeti szinten az erőforrások és a szakosodás hiánya gyakorlati nehézségeket eredményezhet az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elleni küzdelemben. Súlyos bűncselekményekkel kapcsolatos ügyekben elengedhetetlenül fontos, hogy már az ügy korai szakában megvalósuljon az illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködés és koordináció. Kérésre az Eurojust ilyen típusú segítséget nyújt az illetékes nemzeti hatóságoknak.

Az olasz hatóságok adókikerüléssel vádolt, több olasz gyanúsítottból álló bűnszervezet után nyomoztak. A gyanúsítottak – különböző külföldi cégek nevében eljárva – átruházási okiratot írtak alá egy Sienában működő olasz társaság részvényeinek egy Bermudán bejegyzett harmadik félre történő átruházására vonatkozóan, mely átruházással az olaszországi adók megfizetését kívánták kikerülni. Az adókikerülésben részt vett egy amerikai és egy portugál cég is, mindkettő a bermudai székhelyű anyavállalatának leányvállalataként működik. Mindkét cég tőkenyerességét átutalták a Bermudán bejegyzett cégnek.

Az olasz hatóságok az Eurojusthoz fordultak azért, hogy az Eurojust mozdítsa elő az amerikai és a portugál illetékes hatóságokhoz intézett jogsegélykérelmek teljesítését, hogy a két leányvállalat fiktív jellegét bizonyító információkat és dokumentumokat beszerezzék. Az Eurojust gyors beavatkozásának köszönhetően a portugál hatóságoknak az olasz jogsegélykérelemre adott válasza gyorsan megérkezett, melynek eredményeként a vizsgált olasz társaság az olasz előzetes vizsgálati határidőn belül teljes körűen megfizette az adókötelezettség összegét. Az Eurojust és a portugál hatóságok azonnali reagálása lehetővé tette, hogy az olasz hatóságok 67 millió euró összegű be nem fizetett adót behajtottak.

Az Eurojust az e bűncselekményekkel kapcsolatos megbízható statisztikák gyűjtése terén is nehézségeket tapasztalt, ami elsősorban a PIF-bűncselekmény fogalma uniós szintű egyértelmű meghatározásának hiányából fakad; ez a helyzet oda vezetett, hogy a tagállamokban és a nemzeti szekciókban is eltérőek az álláspontok arra vonatkozóan, hogy mi minősül ilyen bűncselekménynek.

A probléma kezelése céljából a Kollégium 2012 decemberében intézkedéseket fogadott el a PIF-bűncselekményekkel kapcsolatos statisztikai adatok gyűjtésének és az Eurojust konkrét ügyei jogi elemzésének javítása céljából. Az Eurojust érdeklődéssel kíséri figyelemmel az *Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslatot*.

2012. szeptember 14-én az Eurojust részletes választ nyújtott be a Lordok Házához *Felhívás az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás elleni küzdelmet szolgáló uniós politikákkal és fellépésekkel kapcsolatban* címmel.

Gyermekevédelmi kapcsolattartó az Eurojustnál - gyermekek ellen elkövetett bűncselekmények

Az Eurojust konkrét ügyei azt mutatják, hogy a gyermekeket érintő leggyakoribb bűncselekmények a gyermekpornográfia, a gyermekek szexuális zaklatása, a gyermekrablás, az emberkereskedelem és az élet elleni bűncselekmények voltak.

Az Eurojust továbbra is vezető szerepet töltött be az információk koordinálása és az Eurojust elé terjesztett, gyermekek elleni súlyos bűncselekmények transznacionális nyomozását és büntetőeljárás alá vonását szolgáló lehetséges fellépésekkel kapcsolatos tanácsadás terén. E tevékenységekhez hozzátartozott a nemzeti szekciókkal való gyakori kapcsolattartás, többek között a releváns információk cseréje és az illetékes nemzeti hatóságok arra való ösztönzése céljából, hogy a gyermekek elleni bűncselekményekkel kapcsolatos határokon átnyúló ügyeket nagyobb számban terjesszék az Eurojust elé.

Az Eurojust 27 gyermekek elleni bűncselekménnyel kapcsolatos ügygel foglalkozott, köztük három, Norvégia által beterveztett ügy is szerepelt. 2012 végén a kapcsolattartó részt vett két fontos, a gyermekek súlyos bűncselekményekkel szembeni fokozottabb védelmét szolgáló uniós és nemzetközi eszköz hivatalos elindításában, amelyek a következők voltak: (1) a gyermekek interneten történő kereskedelmi célú szexuális kizsákmányolása elleni új európai pénzügyi összefogás, amely a gyermekek szexuális zaklatásáról készült anyagok kereskedelmi célú internetes terjesztésének régi és új gyakorlataival foglalkozó projekt, mely a jogellenes műveletekhez használt fizetéseket és ikt-rendszereket veszi célba; és (2) világméretű összefogás a gyermekek interneten keresztüli szexuális kizsákmányolása elleni küzdelem érdekében, amelynek célja a gyermekkorú áldozatok jobb azonosítása és a részükre történő segítségnyújtás javítása, valamint az elkövetők eredményes büntetőeljárás alá vonása. Az Eurojust részt vett az Europol szexuális kizsákmányolással kapcsolatos éves szakértői konferenciáján és az ICLN számítástechnikai bűnözés elleni küzdelemmel foglalkozó 11. éves konferenciáján.

Az Eurojust Határozat kötelezettségként írja elő a tagállamok számára, hogy tájékoztatniuk kell az Eurojustot a gyermekek szexuális kizsákmányolásával és gyermekpornográfiával kapcsolatos összetett, határokon átnyúló ügyekről. 2004 óta 187 gyermekkorú áldozattal kapcsolatos ügyet jelentettek be az Eurojustnál, ezenfelül Norvégia további kilenc, az USA pedig egy ügyet terjesztett elő.

Az olasz nemzeti szekció azzal a kéréssel fordult 11 tagállamhoz, valamint Norvégiához, az USA-hoz, az Europolhoz és az Interpolhoz, hogy támogasson egy kiskorúakat érintő pornográf anyagok terjesztésével kapcsolatos olasz nyomozást. Egy olasz gyanúsított az USA-ban található szervereken tárolt közösségi hálózatot üzemeltetett, amely hálózat 14 év alatti gyermekekről készült képek és videofelvételek világméretű megosztó platformjaként működött.

A Eurojust két koordinációs értekezletnek adott otthont, amelyeket 2012. januárban és februárban tartottak; ezek eredményeként a résztvevők összehangolt fellépésekről állapodtak meg, amelyek időbeli ütemezését is azonnal kitűzték. 12 uniós tagállamban, valamint Norvégiában, Törökországban, Ukrajnában, az USA-ban és Ázsiában azonosították a felhasználókat IP-címük alapján.

Az Eurojustot felkérték, hogy a nemzetközi igazságügyi együttműködés eszközein keresztül koordinálja az Europol és az Interpol támogatásával a tagállamokban végrehajtandó házkutatásokat, amelyek célja a bizonyítékok megőrzése és a hálózat felszámolása.

Franciaország, Portugália, Németország, Spanyolország, Svédország és Olaszország aktív részvételével koordinációs központot hoztak létre az Eurojustnál.

E törekvések eredményeként 112 személyt azonosítottak és vádoltak meg bűnszervezetben való részvétellel, világszerte 10 személyt letartóztattak, sok házkutatást végeztek, és bizonyítékokat foglaltak le. Az amerikai hatóságok bezárták a közösségi hálózatot, és a bizonyítás céljára lefoglalták annak tartalmát.

1.4. Közös nyomozócsoporthok

2012-ben az Eurojust tovább folytatta a gyakorló szakemberek közös nyomozócsoporthok létrehozásában és működtetésében való támogatását és segítségét. A jelentéstételi időszakban 78 működő közös nyomozócsoporth volt, amelyek közül 62 kapott finanszírozási támogatást az Eurojusttól. A nemzeti tagok 47 újonnan létrejött közös nyomozócsoporthban vett részt, amelyek közül néhány egynél több bűncselekménytípussal foglalkozott. A nemzeti tagok vagy illetékes nemzeti hatóságként, vagy az Eurojust részéről vettek részt a munkában. A közös nyomozócsoporthok a legsúlyosabb bűncselekménytípusokkal – pl. kábítószerek-kereskedelemmel, pénzmosással, emberkereskedelemmel és csalással – foglalkoztak. Ezenfelül az Eurojust 14 alkalommal kapott az Eurojust Határozat 13. cikkének (5) bekezdése szerinti tájékoztatást a tagállamoktól.

Az Eurojust által támogatott közös nyomozócsoporthok fokozottabb használata azt sugallja, hogy a gyakorló szakemberek egyre jobban megismerik a közös nyomozócsoporth eszközét, elismerik az Eurojust szakértelmét ezen a területen, valamint a közös nyomozócsoporth finanszírozási projekt fontosságát.

Az Eurojustnak a közös nyomozócsoporthok felállításában és megfelelő működtetésében betöltött konkrét szerepe továbbra is elsősorban a következőkben nyilvánult meg: i. segítségnyújtás a közös nyomozócsoporthokra vonatkozó megállapodások és operatív cselekvési tervek megszervezésében, különösen ha a szabvány modellt egyedi záradékokkal kell kiegészíteni; ii. tanácsadás a nemzeti hatóságoknak azzal kapcsolatban, hogy ez az eszköz konkrét esetekben megfelelő-e; iii. a közös nyomozócsoporthok számára alkalmas ügyek azonosítása; iv. tájékoztatás a különböző eljárási rendszerekről; v. a közös nyomozócsoporthok koordinációs értekezleteken keresztül történő támogatása; és vi. koordináció biztosítása az akciónapon folytatott operatív tevékenységek alatt.

Az Eurojust konkrét ügyei azt jelzik, hogy jogi és gyakorlati nehézségek még mindig befolyásolják a közös nyomozócsoporth eszköz megfelelő működését. A következő akadályokat azonosították: i. a közös nyomozócsoporthban részt vevő tagállamokban a nyomozások eltérő szintje vagy menete; ii. a párhuzamos nyomozás hiánya azon tagállamokban, ahol a tagállam közös nyomozócsoporthban való részvételéhez

kötelező az ilyen nyomozás; és iii. a jogrendszerek különbözősége, különösen az eljárás titkosságára, az ügyel kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférésre (betekintési kérdések), az adatmegőrzési határidőkre, valamint a videokonferencián keresztül történő bizonyításra és az igazságügyi ellenőrzési mechanizmusra vonatkozó szabályok terén. Az Eurojust újra foglalkozott a bizonyítékok elfogadhatóságával és az információk közlésével kapcsolatos visszatérő problémákkal, és sikeresen nyújtott segítséget a gyakorló szakembereknek ezen akadályok leküzdéséhez.

Az Eurojust a közös nyomozócsoportok hozzáadott értékének hangsúlyozásával tovább folytatta az ezen eszközre vonatkozó ismeretek terjesztését a gyakorló szakemberek körében, különösen azon tagállamokban, amelyek kevesebb tapasztalattal rendelkeznek a közös nyomozócsoportokról.

Az Eurojust és a tagállami gyakorló szakemberek határozottan támogatják a közös nyomozócsoport eszköz szisztematikus értékelését, amelynek célja ezen eszköz használatának és működésének fokozása és javítása. 2012-ben az Eurojust konkrét ügyei azt jelzik, hogy a közös nyomozócsoportok értékelése bizonyos mértékig eseti alapon történt – egy-egy közös nyomozócsoport kibővítése előtt, valamint lezárását követően.

A közös nyomozócsoport eszköz értékelését az Eurojust és az Europol közös szervezésében október 18–19-én megrendezett találkozón, a közös nyomozócsoportok nemzeti szakértőinek 8. éves találkozóján megvitaták. A szakértők egyetértettek a közös nyomozócsoportokra vonatkozó információk szisztematikus és központi gyűjtésének fontosságában, kiemelve, hogy általános formanyomtatványt vagy ellenőrző kérdéseket kell kidolgozni, amelyek segítik a gyakorló szakembereket a közös nyomozócsoportok értékelésében.

A közös nyomozócsoportok nemzeti szakértői hálózata (közös nyomozócsoportok hálózata) nemzeti kapcsolattartóinak az értékelési folyamatba való bevonását alapvető fontosságúnak tartották, amely támogatás nyújtásával, vagy az értékelések eredményeinek összegyűjtésével és egy központba – esetleg a közös nyomozócsoportok hálózata titkárságára – való továbbításával egyaránt történhet. Egy internetes platform létrehozása az értékelések eredményeinek összegyűjtésére értékes eszköz lenne abból a szempontból, hogy a gyakorlati szakemberek naprakész információkat és támogatást kaphatnának. A nemzeti értékeléseken felül a szakértők elismerték

A közös nyomozócsoportokra vonatkozó megállapodást írtak alá az Eurojustnál, amelynek célja illegális bevándorlás és embercsempészet – többek között bűnszervezetben és egyénileg elkövetett színlelt házasságkötéssel, okirat-hamisítással és kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményekkel megvalósult – segítése tárgyában az Egyesült Királyságban és Hollandiában folytatott nyomozások előmozdítása.

A Hollandiában működő szervezett bűnözői csoport a Holland Antillákról toborzott nőket abból a célból, hogy az Egyesült Királyságban nigériai állampolgárokkal házasságot kössenek, és így legitimizálják azok bevándorló státusát.

Három koordinációs értekezletet tartottak az Eurojustnál, amelyek célja az Egyesült Királyságban és Hollandiában zajló nyomozások aktuális állásával kapcsolatos információcsera, a hollandiai letartóztatási szakasszal kapcsolatos taktikai variációk megvitatása, egy színlelt házasságkötés témájában tartandó stratégiai megbeszélés lehetősége, valamint az ilyen típusú bűncselekményekkel kapcsolatos figyelemfelkeltés volt.

A közös nyomozócsoport két éves tevékenységét követően minkét tagállam igen sikeres együttműködésről számolt be. Az Egyesült Királyságban a cselekvési terv eredményeként 68 letartóztatást foganatosítottak, 56 személyt ítéltek el összesen több mint 72 év szabadságvesztésre. Hollandiában az első számú gyanúsítottat letartóztatták és átadták az Egyesült Királyságnak.

A közös nyomozócsoportok hálózata nemzeti kapcsolattartóinak az értékelési folyamatba való bevonását alapvető fontosságúnak minősítették, amely támogatás nyújtásával, vagy az értékelések eredményeinek összegyűjtésével és egy központba – esetleg a közös nyomozócsoportok hálózata titkárságára – való továbbításával egyaránt történhet. Egy internetes platform létrehozása az értékelések eredményeinek összegyűjtésére értékes eszköz lenne abból a szempontból, hogy a gyakorlati szakemberek naprakész információkat és támogatást kaphatnának.

annak szükségességét, hogy a közös nyomozócsoportok eszköz használatát uniós szinten értékeljék.

A Eurojust által a közös nyomozócsoportoknak juttatott pénzügyi támogatás

A tagállami szakemberek is határozottan megerősítették, hogy a közös nyomozócsoportoknak juttatott pénzügyi és logisztikai támogatás döntő fontosságú hozzáadott értéket jelent a közös nyomozócsoportok Unión belüli létrehozásához és működéséhez. Az Eurojustot mint a közös nyomozócsoportokat pénzügyileg támogató kulcsfontosságú szereplőt széles körben elismerik.

Az Eurojust 2012-ben is folytatta *A közös nyomozócsoportok szélesebb körű alkalmazásának támogatása* című, a közös nyomozócsoportok finanszírozására irányuló projektjét. *A bűnözés megelőzése és az ellene folytatott küzdelem 2007–2013* program keretében az Európai Bizottságtól kapott támogatáson alapuló projektet 2010 októberében indították. A projekt, amely lehetővé teszi, hogy az Eurojust pénzügyileg támogassa közös nyomozócsoportok operatív tevékenységét, 2013. szeptember 30-án zárul. Az Eurojust aktív szerepet vállal alternatív finanszírozási megoldások

keresésében, amelynek sikere esetén az Eurojust tovább folytathatná a közös nyomozócsoportok pénzügyi támogatását.

Az Eurojust 2012-ben összesen 62 különböző közös nyomozócsoportot támogatott, amelyekben 22 tagállam vett részt. A támogatott közös nyomozócsoportok által a leggyakrabban célba vett bűnügyi területek a kábítószer-kereskedelem és az emberkereskedelem voltak. A közös nyomozócsoportok finanszírozásában legaktívabb tagállamok az Egyesült Királyság, Franciaország, Belgium, Németország, Hollandia és Észtország voltak. A 2012-ben kapott 143 finanszírozási kérelem alapján (ami a 2011-ben beérkezett kérelmek kétszerese) az Eurojust segítséget nyújtott a közös nyomozócsoportok tevékenységei során felmerült utazási, szállás-, fordítási és tolmácsolási költségek viseléséhez. Emellett számos mobiltelefon, laptopot, hordozható nyomtatót és szkennert kölcsönzött a közös nyomozócsoportok tagjainak a kommunikáció megkönnyítésére. A beérkezett finanszírozási kérelmek megnövekedett száma megerősíti a finanszírozási képesség fontosságát.

A közös nyomozócsoportok finanszírozására irányuló projekttel kapcsolatos további részletek az Eurojust weboldalán olvashatók.

Az emberkereskedelem egy bolgár áldozatától szerzett bizonyítékok alapján, akit Görögországon keresztül fenyegetéssel hoztak az Egyesült Királyságba, ahol kb. egy hónapig prostitúcióra kényszerítettek, az Egyesült Királyság nyomozást indított. Úgy találták, ugyanez a gyanúsított több áldozatot is átcsempesztett az Egyesült Királyságba, ezért a brit hatóságok közös nyomozócsoport felállítására vonatkozó megállapodást kötöttek Bulgáriával. A közös nyomozócsoport az Eurojust közös nyomozócsoportokat finanszírozó projektjéből pénzügyi támogatásban részesült. A közös nyomozócsoport három finanszírozási kérelmet nyújtott be, amelyek alapján 98 330 eurót, két laptopot, egy nyomtatót és egy szkennert ítéltek meg a számára.

A közös nyomozócsoportra vonatkozó megállapodás aláírása előtt két koordinációs értekezletet tartottak az Eurojustnál a feleknek. A legfőbb aggályok igazságügyi kérdések miatt merültek fel, mivel a bűncselekmények elkövetésének helye, valamint a gyanúsítottak és az áldozatok tartózkodási helye az Egyesült Királyságban és Bulgáriában volt. A büntetőeljárás kapcsolatos eltérések, köztük a megerősítés követelménye, bizonyítási problémát jelentettek, amelyekkel a közös nyomozócsoport szembesült. A közös nyomozócsoportokhoz fűződő kölcsönös érdek és a csoportból származó haszon azonban győzedelmeskedett, és ennek nyomán gyümölcsöző együttműködés alakult ki az egyesült királyságbeli és a bolgár hatóságok között.

A közös nyomozócsoport munkája, valamint az Eurojustnál tartott koordinációs értekezleteken keresztül megvalósuló egyszerűsített együttműködés eredményeként számos gyanúsítottat és a szervezett bűnözői csoport további áldozatait sikerült azonosítani. Az elsőrendű vádlottat büntetőeljárás alá vonták, és hat évre ítélték.

1.5. Az Eurojust harmadik államokat érintő ügyei

2012-ben az Eurojust 242 esetben fordult harmadik államokhoz segítségért, ami az elmúlt évekhez képest növekedést jelent. A leggyakrabban megkeresett harmadik államok Svájc, Norvégia, az USA, Horvátország, Szerbia, Albánia, Brazília és Ukrajna voltak. Ezekben az ügyekben a fő bűncselekménytípusok a kábító-szer-kereskedelem, a csalás és a pénzmosás voltak. Ezenkívül számítástechnikai bűnözéssel, korrupcióval, szervezett rablással, illegális bevándorlók csempészésével és illegális kereskedelemmel kapcsolatos ügyekben is kérték az Eurojust segítségét.

Harmadik államok képviselői 49 alkalommal vettek részt Eurojust koordinációs értekezleteken, ami 2011-hez képest növekedést mutat; a leggyakrabban részt vevő harmadik államok: Norvégia (10), amelyet Svájc (9), Törökország (6), az USA (5), Albánia (5), Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság (3), Horvátország (2) és Szerbia (2) követett.

Az Eurojust által harmadik országoknak küldött megkeresések célja a kiadatási és jogsegélykérelmek teljesítésének meggyorsítása vagy előmozdítása (pl. biztosítási intézkedést és elkobzást elrendelő határozatok végrehajtása, videokonferencia útján történő tanúkihallgatás, lehallgatások, büntetőeljárás átadása, bűnügyi nyilvántartási adatok lekérése), a jogi követelmények és a vonatkozó jogszabályok tisztázása, illetve az illetékes hatóságok kapcsolattartási adatainak azonosítása volt.

Az Eurojust konkrét ügyei azt jelzik, hogy a harmadik államokkal folytatott együttműködés és az Eurojust kapcsolattartói által harmadik államokban végzett segítségnyújtás hasznos és sikeres tevékenység. Mindemellett nehézségek és késlekedés is előfordul a következők miatt: i. egyes harmadik államokban a közvetlen kapcsolatok hiánya; ii. a központi hatóságok helyett a diplomáciai csatornák igénybevétele a kérelmek továbbításakor; és iii. jelentős eltérések a jogrendszerek tekintetében. E nehézségeket különösen azon harmadik államokkal kapcsolatban észlelték, amelyekkel az érintett tagállamok nem kötöttek két- vagy többoldalú megállapodásokat, illetve amelyekkel az Eurojust nem kötött együttműködési megállapodást.

Az Eurojust és az IberRed közötti egyetértési megállapodás – a kommunikációs csatornák javítása révén – elősegítette a tagállamok és a latin-amerikai országok közötti együttműködést. Az Eurojust spanyol és portugál szekciója aktív közvetítő szerepet

játszott az Eurojust latin-amerikai országokat érintő konkrét ügyeiben. A leggyakrabban kért segítség a jogi követelményekkel és jogszabályokkal, hivatalos megkeresések és kiadatási kérelmek teljesítésének állásával kapcsolatos tájékoztatás iránti kérelem, valamint az illetékes hatóságok és kapcsolattartók azonosítása volt.

Harmadik államok Eurojusthoz delegált összekötő ügyészei

A Horvátország, Norvégia és az Egyesült Államok által delegált összekötő ügyészek Eurojustnál való jelenléte elősegítette az illetékes nemzeti hatóságok közötti igazságügyi együttműködést. 2012-ben a Horvátország által delegált összekötő ügyész öt, kor-

2009-ben az USA gyermekek szexuális zaklatásáról készült grafikus ábrázolások és videofelvételek létrehozásával és világszerte történő terjesztésével megvalósuló bűncselekmény ügyében egy igen összetett és jól szervezett nemzetközi bűnözői hálózat után kezdett nyomozni. Egy, az USA-ban telepített internetes magán hirdetőtábláról van szó, amely lehetővé tette a tagok számára, hogy saját magukról és gyermekeket – gyakran 12 éven aluliakat és sok esetben igen erőszakos módon – szexuálisan zaklató más felnőttekről szóló fénykép- és videofelvételekkel kereskedjenek. Az elkövetők különböző eszközökkel, például álnevek, proxy-szerverek, titkosítás és jelszavak használatával akadályozták a felderítést. Az érintett országok közé tartozott Belgium, Dánia, Ecuador, Franciaország, a Fülöp-szigetek, Hollandia, Kanada, Katar, Kenya, Magyarország, Németország, Svájc, Svédország és Szerbia.

2010-ben az Egyesült Államok kiterjesztette nyomozását: az Amerikában és az uniós tagállamokban folyó nyomozások közötti koordináció megkönnyítése céljából aktát nyitott az Eurojuston belül. A nyomozások 45 különböző országban tártak fel kapcsolódási pontokat, és 2012 őszén további eredményekkel szolgáltak.

rupcióval kapcsolatos ügyet regisztrált, és két koordinációs értekezleten vett részt. A Norvégia által delegált összekötő ügyész 41 kábítószer-kereskedelemmel, csalással, gyilkossággal, szervezett rablással, emberkereskedelemmel és terrorizmussal kapcsolatos ügyet, valamint három gyermekbántalmazási ügyet regisztrált. Norvégia egy koordinációs értekezletet tartott egy kábítószer-kereskedelmi ügyben, 10 koordinációs értekezleten és egy közös nyomozócsoportban vett részt. A Egyesült Államok által delegált összekötő ügyész öt koordinációs értekezleten vett részt.

Az igazságügyi együttműködés terén felmerült, az összekötő ügyészek által azonosított fő problémák és gyakorlati nehézségek többek között a következők voltak: a kérelmek késedelmes végrehajtása vagy végre nem hajtása, problémák a videokonferencia útján történő tanúmeghallgatásokkal és állampolgárok átadásával kapcsolatban, az adatokhoz, információkhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférésre, illetve ezek megszerzésére vonatkozó eltérő szabályok, jogható-

sági problémák és azzal kapcsolatos kérdések, hogy amennyiben egymáshoz kapcsolódó nyomozásokban több ország érintett, hogyan történjen a vádemelés.

A bevált gyakorlatok közé tartozik a nemzeti szekciók és az összekötő ügyészek közötti, valamint ezek egymás között kialakított szoros munkakapcsolat. Egy Norvégiát és az Egyesült Államokat érintő ügyben az Egyesült Államok által delegált összekötő ügyész azonnal fel tudta venni a kapcsolatot az FBI Európában és Amerikában dolgozó tisztviselőivel, hogy segítséget kérjen egy tanú tartózkodási helyének megállapításában, és 48 órán belül megszervezték a vallomástételt. Az Eurojust koordinációs értekezleteit is igen hatékonyan minősítették a kiemelt bűnügyi nyomozások és büntetőeljárások összehangolása terén. A bevált gyakorlatok közé tartozik ezenkívül a korai kapcsolatfelvétel – ha lehetséges –, amelynek célja az információszerzés leghatékonyabb módjának megbeszélése, és a bizonyítékok gyors átadásának megkönnyítése.

1.6. Az Eurojust és a gyakorló szakemberek hálózatai

Európai Igazságügyi Hálózat (EIH)

Az Eurojust részt vett az Európai Igazságügyi Hálózat 38. plenáris ülésén Koppenhágában, amely a közös nyomozócsoportokkal és a JIT hálózattal való együttműködéssel kapcsolatos kérdésekkel, valamint a népirtásért, az emberiesség elleni bűncselekményekért és a háborús bűncselekményekért felelős személyek tekintetében a kapcsolattartó pontok európai hálózatával (népirtás elleni hálózat) foglalkozott. Az Eurojust részt vett továbbá az EIH 39. plenáris ülésén Nicosiában, ahol az európai elfogatóparancsok és az arányosság elvével kapcsolatos kérdéseket vitattak meg.

Az előző évekhez hasonlóan az Eurojust a tárgyévben is dolgozott az EIH-val való jó kapcsolatának fenntartásán.

Ezen túlmenően a dán elnökség alatt felkérték az Eurojust-EIH közös munkacsoportot (a „munkacsoport”), hogy részletesebben is foglalkozzon az EIH és az Eurojust közötti komplementaritás kérdésével. Az EIH és az összekötő magisztrátusok csoportja hozzájárult a munkacsoport koppenhágai ülésének előkészítéséhez és egy közös dokumentum szövegének kidolgozásához, amelynek célja a tagállamokban dolgozó igazságügyi gyakorló szakemberek tájékoz-

tatása az EIH és az Eurojust által végzett munkáról, és az e szervezetek által nyújtott szolgáltatások leírása. Megvitatták a munkacsoport azzal kapcsolatos jövőbeli terveit, hogy hogyan járuljanak hozzá az Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer létrehozásához és az Eurojust Határozat 13. és 13a. cikkének végrehajtásához.

Az Eurojust ezenfelül otthont adott az EIH kapcsolattartó pontok 33. szokásos találkozájának, az eszközökkel foglalkozó levelezők 11. értekezletének, valamint a nemzeti levelezők 4. értekezletének.

A közös nyomozócsoportok hálózata

Az Eurojust és a közös nyomozócsoportok hálózata 2005 óta együttműködik a közös nyomozócsoportok tagállamokban történő megismertetése, alkalmazásának előmozdítása, és az e nyomozócsoportokban használható támogató eszközök kifejlesztése érdekében.

A közös nyomozócsoportok titkárságának 2011-es létrehozásával az Eurojust hasznos koordinációs platformot biztosított a közös nyomozócsoportok gyakorló szakemberei számára. 2012-ben a közös nyomozócsoportok hálózatának titkársága több mint 3500 nyomtatott példányt adott az *Eurojust-Europol*

közös nyomozócsoportok kézikönyvéből a tagállami gyakorló szakembereknek, valamint az érintett uniós intézményeknek és ügynökségeknek.

2012. október 18–19-én a közös nyomozócsoportokban dolgozó száznál is több gyakorló szakember gyűlt össze a közös nyomozócsoportok nemzeti szakértőinek 8. éves találkozóján. A megbeszélések középpontjában a közös nyomozócsoportok értékelése állt. Az Eurojust közös nyomozócsoportokkal kapcsolatos munkájáról további információk olvashatók az 1.4. szakaszban.

Népirtás elleni hálózat

2004 óta az Eurojust és a népirtás elleni hálózat hatékonyan működött együtt a legalapvetőbb nemzetközi bűncselekmények büntetlensége elleni küzdelem terén. A népirtás elleni hálózat Eurojustnál elhelyezett titkárságának 2011-es létrehozása óta a népirtás elleni hálózat tevékenysége jelentősen kibővült. Azzal, hogy otthont ad a népirtás elleni hálózat találkozóinak és titkárságának, az Eurojust fórumot biztosít a gyakorlati szakemberek számára a találkozásra, vitára, az információk, a bevált gyakorlatok és a tapasztalatok cseréjére, valamint arra, hogy együttműködjenek és segítsék egymást a népirtásért, emberiség elleni bűntettekért és háborús bűncselekményekért felelős személyekkel kapcsolatos nyomozásban és e személyek büntetőeljárás alá vonásában.

Az Eurojust székhelyén adott otthont a népirtás elleni hálózat 12. és 13. találkozójának. Mindkét találkozón gyakorló tagállami szakemberek és Kanadából, Norvégiából, Svájcban, az Egyesült Államokból, a Nemzetközi Büntetőbíróságról (NBB) és ad hoc nemzetközi büntető törvényszékekről, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságától és az Interpoltól érkezett

partnereik, valamint a civil társadalom képviselői gyűltek össze.

A 12. találkozón a résztvevők megvitatták a nemzeti bevándorlási hatóságok és bűnüldöző szolgálatok/ügyészségek közötti, azon állítólagos elkövetők azonosításával kapcsolatos együttműködést, akik az Európai Unió területére léptek vagy már az Európai Unió területén tartózkodnak. A résztvevők megvitatták a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezmény 1F. cikke szerinti ügyekben a hatékony nyomozás és vádemelés követelményeit.

A 13. találkozó ezenkívül – az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal és a legalapvetőbb nemzetközi bűncselekmények tanúinak, áldozatainak és elkövetőinek azonosítását segítő nem kormányzati szervezetek részvételével – részletesen tárgyalta ezt a témát. A szakértők megvitatták a következőket: i. információgyűjtés a jelenlegi szíriai konfliktus során elkövetett bűncselekményekről; ii. a Nemzetközi Bíróság (NB) vádemelési vagy kiadatási kötelezettséggel kapcsolatos kérdésekre vonatkozó ítéletének (Belgium kontra Szenegál ügy) kimenetele, és a büntetőügyekben folytatott együttműködésről szóló egyezményekkel kapcsolatos következményei; iii. a népirtással, emberiség elleni bűntettekkel és háborús bűncselekményekkel kapcsolatos együttműködésre vonatkozó új nemzetközi jogi keretre irányuló kezdeményezés, és iv. közös nyomozócsoportok létrehozásának lehetőségei az alapvető nemzetközi bűncselekmények nyomozása és büntetőeljárás alá vonása céljából. Az Eurojust szakértelme elengedhetetlennek bizonyult.

Az Eurojust és a népirtás elleni hálózat továbbra is aktívan együttműködik a népirtás elleni hálózat tagjai közötti információcserét szolgáló eszközök létrehozása terén.

Kapcsolatok az uniós intézményekkel
és partnerekkel

2.1. Intézményi kapcsolatok

Európai Parlament

A már meghonosodott gyakorlat szerint az Eurojust elnöke a 2011. évi éves jelentést ismertette a LIBE Bizottsággal. A résztvevők elmondták nézeteiket az Eurojust jövőjéről. A LIBE Bizottság közölte, hogy tervei között szerepel az Eurojust felkeresése. Júniusban az Eurojust a szervezett bűnözés, korrupció és pénzmosás elleni különbizottság (CRIM bizottság) elé terjesztette *Az együttműködés fokozása a szervezett bűnözés elleni küzdelemben érintett tagállamok igazságügyi hatóságai között és az Eurojust szerepe* című dokumentummal kapcsolatos észrevételeit.

Az Eurojust véleményezte a bűncselekményekből származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztására és elkobzására vonatkozó irányelvjavaslatot. A hozzájárulás – néhány tagállam meglévő rendszereire vonatkozó információkkal együtt – áttekintette az egyes tagállamokban kidolgozott bevált gyakorlatokat, felismerve az elítélés nélküli elkobzás alkalmazásának lehetőségét.

Az Európai Unió Tanácsa

Az Eurojustot felkérték arra, hogy vegyen részt az igazságügyi együttműködés különböző területeivel foglalkozó tanácsi munkacsoportok munkájában. Az Eurojust különösen az általános ügyekkel és az értékeléssel foglalkozó munkacsoport (GENVAL), a bűnügyi együttműködési munkacsoport (COPEN) és a bel- és igazságügyi és külkapcsolati munkacsoport (JAIEX) tevékenységéhez járult hozzá. Ezenfelül az Eurojust – amikor felkérték – részt vett a Bel- és Igazságügyi Tanács (IB) és a CATS ülésein.

Az Eurojust továbbra is részt vett a belbiztonsági operatív együttműködési állandó bizottság (COSI) értekezletein és tevékenységében, és felajánlotta hozzájárulását – igazságügyi szempontból – a bűnügyi ügyekben való operatív együttműködés terén.

Konkrétan, az Eurojust hozzájárulással segítette az EU belbiztonsági stratégiájának végrehajtására vonatkozó második jelentés, valamint – a közös nyomozócsoportok Eurojust általi finanszírozása tekintetében – *Az európai uniós szakpolitikai ciklus hatékony finanszírozásával kapcsolatos megfontolások* című tanácsi dokumentum elkészítését. Az Eurojust a szakpolitikai ciklus végrehajtásához is hozzájárult, és az európai uniós bűnügyi prioritásokkal kapcsolatos valamennyi operatív cselekvési tervben részt vett.

A következők fő megállapításait és ajánlásait a tanácsi munkacsoportok elé terjesztették: *Az Eurojust munkájának fokozása a kábítószer-kereskedelmi ügyekben – végső eredmények (11483/12)* elnevezésű Eurojust stratégiai projekt; *A szervezett bűnözés multidiszciplináris megközelítése: adminisztratív intézkedések, büntetőeljárás alá vonás és az Eurojust szerepe* címmel a dán elnökséggel közösen szervezett stratégiai szeminárium – Koppenhága, 2012. március 11–13. – eredményekről szóló jelentés, valamint *Az Eurojust fellépése az emberkereskedelem ellen elnevezésű stratégiai projekt – zárójelentés és cselekvési terv (16947/12)*.

Európai Bizottság

A 2011-ben lefolytatott tárgyalásokat követően az Eurojust és az Európai Bizottság 2012. július 20-án egyetértési megállapodást írt alá, amely hivatalosan elismeri az információcserét, és a kölcsönös érdeklődésre számot tartó kérdésekben az együttműködés fokozására törekszik. 2012-ben találkozókra került sor az Eurojust elnöksége és adminisztratív igazgatója és az Európai Bizottságot képviselő partnerek között, amelyek előmozdították a stratégiai és költségvetési ügyekben folytatott kommunikációt.

Az Eurojust válaszolt *Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme és a büntetőeljárás alá vonás elősegítése* című bizottsági konzultációra. Egy szakosodott Európai Ügyészség létrehozásának gyakorlati és jogi kérdései kerültek előtérbe, különösen az Európai Ügyészség és az Eurojust közötti szoros kapcsolat fontosságával foglalkoztak.

Viviane Reding alelnök, a jogérvényesülésért, az alapvető jogokért és az uniós polgárságért felelős biztos meghívására az Eurojust – az uniós tagállamok legfőbb ügyészeivel együtt – június 26-án részt vett egy találkozón, amelynek témája az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalások büntetőeljárás alá vonása volt.

2012 októberében az Eurojust örömmel fogadta az Európai Bizottság és a tagállami szakértők konzultatív értekezletén való részvételre és hozzászólásra vonatkozó meghívást, amely értekezlet témája az Eurojust irányításának, parlamenti ellenőrzésének

és lehetséges kiegészítő hatásköreinek – mint pl. nyomozások kezdeményezése és joghatósági ütközések megoldása céljából kötelező erejű határozatok kiadása – reformja.

2.2. Kapcsolat a gyakorló szakemberek hálózataival

Európai Igazságügyi Képzési Hálózat

Az Eurojust aktívan részt vett és támogatta az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat (EIKH) csereprogramját. Az év folyamán kilenc, különböző tagállamból érkezett ügyész/bíró töltött el három hónapot az Eurojustnál, részt vett a származási országa (Ausztria, Belgium, Csehország, Németország, Spanyolország, Magyarország, Olaszország, Portugália és Szlovákia) szerinti nemzeti szekció napi munkájában. A csereprogram résztvevői előtt az egész szervezet munkája feltárul, így jobban megérthetik a nemzeti szekciók rendelkezésére álló igazságügyi eszközök használatát és hatékonyságát.

Az Eurojust és az EIKH rövid ideig (egy hétig) az EIKH gyakornokok újonnan létrehozott programját is nyomon követte. Decemberben három nemzeti szekció (Magyarország, Portugália és Spanyolország) rövid időre gyakornokokat is fogadott. A rövid távú csereprogram – korlátozott időre – lehetővé teszi, hogy ügyészek/bírák képet kapjanak a nemzeti szekciók munkájának hatóköréről, és széles körű betekintést nyújt az Eurojust által végzett munkába.

Az Eurojust aktívan támogatta a *Nemzetközi bűnügyi igazságügyi együttműködés a gyakorlatban* című továbbképzést, amely európai elfogatóparanccsal és jogsegéllyel kapcsolatos ügyek szimulációjával foglalkozott. A továbbképzéseknek számos európai város (Bukarest, Madrid, Lisszabon, Krakkó, Róma, Tartu és Zágráb) adott otthont.

Az uniós tagállamok legfőbb ügyészeinek konzultatív fóruma

Az Eurojust 2012-ben is széles körű jogi és logisztikai támogatást nyújtott az uniós tagállamok legfőbb ügyészei konzultatív fórumának (Konzultatív Fórum) munkájához.

Júniusban a dán elnökség idején az Eurojust hozzájárulással segítette a Konzultatív Fórumnak *Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme és a büntetőeljárás alá vonás elősegítése* címmel az Európai Bizottság által indított nyilvános konzultációra adott válaszát, amely hozzájárulás a büntetőjog harmonizációjával és az Európai Ügyészség létrehozásával foglalkozott, és a Konzultatív Fórum számos tagjának válasza alapján készült.

Decemberben az Eurojustnál sor került a Konzultatív Fórum értekezletére, amelyet a ciprusi elnökség szervezett. A résztvevők megvitatták az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények nyomozásával és büntetőeljárás alá vonásával kapcsolatos kihívásokat, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemre vonatkozó közelmúltbeli irányelvjavaslat hozzáadott értékét, valamint az Európai Unió, az Eurojust és a tagállamok szerepét. Megvitatták ezenkívül a PIF-bűncselekmények fogalommeghatározásait, a joghatósági aggályokat, a szankciók harmonizációját, a határidőket és mindezen kérdések fontosságát az Európai Ügyészség jövőbeli létrehozása szempontjából. Tárgyalták a bűncselekményekből származó jövedelem befagyasztása és elkobzása terén megvalósuló igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó kérdéseket, külön kiemelve a vagyon-visszaszerzés akadályait, a gyakorló szakemberek tapasztalatait, a bevált gyakorlatokat és igényeket, a meglévő uniós eszközök gyakorlati alkalmazását, valamint a bűncselekményekből származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztására és elkobzására vonatkozó irányelvjavaslat lehetséges hatását. A résztvevők megvitatták a Konzultatív Fórum távlati lehetőségeit. Ezzel összefüggésben a Konzultatív Fórum tagjai arra kérték az Eurojustot, hogy továbbra is nyújtson támogatást tevékenységükhöz. Az értekezlet eredményét továbbították az érintett uniós intézmények számára, hogy megismertessék a Konzultatív Fórumnak a tárgyalt témakörökkel kapcsolatos véleményét, és segítsék az uniós szintű jogalkotási és politikai erőfeszítéseket a súlyos bűnözés elleni küzdelem terén.

2.3. Európai uniós ügynökségek és szervek

Europol

Az Eurojust és az Europol közötti operatív együttműködést tovább fokozta küldetésük egymást kiegészítő jellege; ez az együttműködés egész évben kiemelt fontosságúnak bizonyult az Eurojust tevékenysége szempontjából.

Az EUMSZ említi, hogy az Europol koordinációs szerepe „a nemzeti hatóságok, illetve az Europol által [...] szolgáltatott információk”-on alapszik. Mindkét szervezet törekedett az információcsera javítására annak érdekében, hogy az Eurojust teljes mértékben teljesíthesse küldetését.

A konkrét ügyek kapcsán az Eurojust és az Europol között megvalósult együttműködés szempontjából hasznos volt, hogy az Europol 85 ügygel kapcsolatban vett részt az Eurojust koordinációs értekezletein. Folytatódott a nemzeti szekciók és az Europol összekötő irodája közötti közvetlen kommunikáció és együttműködés fejlesztése, számos nemzeti szekcióval rendszeres kapcsolatot tartottak fenn és értekezleteket szerveztek.

Az operatív információcsera az Eurojust és az Europol közötti biztonságos kommunikációs kapcsolaton keresztül stabil maradt – 943 üzenetet váltottak.

Egy biztonságos kommunikációs vonal létrehozására vonatkozó frissített egyetértési megállapodás lépett hatályba április 1-jén, amelynek eredményeként tovább javult az információcsera; ez a vonal megteremti a jogi előfeltételét annak, hogy a SIENA-t az Eurojusttal való információcsera céljára is használják. A technikai megvalósítás, valamint a nemzeti szekciók és az Ügyelemző Egység SIENA keretén belüli képzése az év végére csaknem teljesen befejeződött. A SIENA Europollal folytatott információcsera céljára való felhasználását – a teljes körű hasznosítás biztosítása érdekében – rendszeresen értékelik.

A Eurojust továbbra is kapcsolódik 17 Europol kapcsolattartási ponthoz (korábban elemzési munkafájlok), és megkezdte a munkát egy megvalósíthatósági tanulmánnyal kapcsolatban. Folytatódnak a megbeszélések az Eurojust és a kapcsolattartási pontok, köztük az iszlám terrorizmussal és a hazai szélsőséggel foglalkozók további közeledésének megkönnyítésével kapcsolatban.

A 2011-ben mindkét szervezet személyzetének körében elindított csereprogram sikeresnek bizonyult, a kölcsönös látogatások és a résztvevők száma emelkedett. Összesen 44 tisztviselőt láttak vendégül viszonzossági alapon az Eurojustnál és az Europolnál. Az Eurojustot felkereső Europol látogatók az egyedi szakmai háttérükhöz és igényeikhez szabott tájékoztatókon vettek részt.

A közös nyomozócsoportokban megvalósuló operatív együttműködést egy mechanizmus kidolgozásával javították, amelynek célja az, hogy a résztvevők tájékoztassák egymást a közös nyomozócsoportokban való részvételről.

Április 12-én és november 24-én informális találkozókra került sor az Eurojust elnöksége, az Eurojust adminisztratív igazgatója és az Europol elnöksége részvételével; a résztvevők üdvözölték a kezdeményezést, és a jövőben is folytatják. Az előző évekhez hasonlóan az Eurojust a tárgyévből is részt vett az Europol nemzeti egységeinek (HENU-k) értekezletein.

Európai Csalás Elleni Hivatal

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) kiemelt partner a csalás, a korrupció és az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő más bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Eurojust az OLAF bevonásával öt ügyet nyitott, és egy további ügyet, amelyet már 2010-ben megnyitottak az Eurojustnál, 2012-ben kiterjesztett az OLAF-ra. Az OLAF öt koordinációs értekezleten vett részt.

Az év folyamán az Eurojust és az OLAF összekötő csoportjai rendszeresen találkoztak, hogy erősítsék operatív együttműködésüket a folyamatban lévő ügyekben, és mindkét fél érdeklődésére számot tartó kérdéseken dolgozzanak. A közös találkozókra megvitatták egy csereprogram létrehozásának lehetőségét, amelyben az Eurojust és az OLAF venne részt.

Az Eurojust novemberben részt vett a csalási ügyekkel foglalkozó ügyészek 10. OLAF konferenciáján, valamint *Az Európai Ügyészség tervezete – a büntető-eljárási szabályok uniós modellje* című, a Luxemburgi Egyetem által az OLAF támogatásával szervezett júniusi konferencián. Az Eurojust és az OLAF egész évben fokozta a konkrét ügyekben való együttműködésre

irányuló erőfeszítéseit, és mindkét szervezet kifejezte elkötelezettségét az iránt, hogy amennyiben a koordináció szükségessége nyilvánvalóvá válik, függetlenül az ügy két- vagy többoldalú jellegétől, együttműködést kezdeményez. Nyomon követik és rendszeresen frissítik az ügyek közös listáját, és megállapodtak azon lezárt ügyek közös értékeléséről, amelyekben az OLAF és az Eurojust egyaránt érintett volt.

Ezenfelül elvi megállapodás született az Eurojust és az OLAF képviselőinek „közös küldetésre” vonatkozó megközelítéséről olyan ügyek esetében, ahol az adminisztratív nyomozás igazságügyi nyomon követést igényel.

Végül az új OLAF-rendelet várhatóan jelentősen hozzájárul az Eurojust és az OLAF közötti jövőbeni operatív együttműködéshez, mivel konkrétan említi a releváns információk Eurojustnak történő továbbítását.

Frontex

Az Eurojust és a Frontex folytatta az intézmények közötti együttműködés fokozására és megkönnyítésére, valamint a határokon átnyúló bűnözés elleni

küzdelem terén a két szervezet kölcsönös törekvéseinek támogatására irányuló eszközre vonatkozó tárgyalásait.

A Frontex váltotta az Eurojustot a bel- és igazságügyi ügynökségek vezetőinek elnöki tisztségében. Az Eurojust részt vett a bel- és igazságügyi ügynökségek tevékenységében, elsősorban a többoldalú együttműködés terén, továbbá a bel- és igazságügyi vezetők Frontexnél tartott, december 3-i éves ülésén.

CEPOL

Az Eurojust továbbra is hozzájárulásával segítette az Európai Rendőrakadémia (CEPOL) munkáját, az emberkereskedelem témájában online oktatómodult adott a CEPOL-nak, részt vett a CEPOL által az uniós bűnüldöző és igazságügyi együttműködési ügynökségek részére tartott webes szemináriumon, és a közös nyomozócsoportok finanszírozásáról tartott továbbképzésen. A jövőbeli együttműködés fokozása érdekében a CEPOL és az Eurojust értekezletet tartott egy *Eurojust közös tananyag* kidolgozásáról, amelyen létrehoztak egy, az Eurojustnál működő belső munkacsoportot a témában.

2.4. Kapcsolatok az Európai Unión kívüli harmadik államokkal és szervezetekkel

Decemberben az Eurojust benyújtotta jóváhagyásra az Európai Unió Tanácsához a Liechtensteini Hercegséggel kötendő együttműködési megállapodásának tervezetét, és tájékoztatta a Tanácsot arról a tervéről, hogy hivatalos tárgyalásokat indít a Moldovai Köztársasággal kötendő együttműködési megállapodásról. Az Oroszországgal és Ukrajnával kötendő együttműködési megállapodások kiemelt fontosságát újból megerősítették. Az Eurojust a fenntartott kapcsolatainak felhasználásával törekedett feltárni az Albániával, Bosznia-Hercegovinával, a Zöld-foki-szigetekkel, Izraellel, Montenegróval, Szerbiával és Törökországgal kötendő együttműködési megállapodásokra irányuló tárgyalások kezdeményezésének lehetőségeit. Latin-amerikai országokat, elsősorban Brazíliát, Kolumbiát és Mexikót is felvették az együttműködési megállapodásokra vonatkozó tárgyalások

prioritási listájára. Az Eurojust harmadik államokban meglévő kapcsolattartó pontjainak hálózatát kiegészítette Tunéziával. Ezenfelül az Eurojust és az Interpol egyetértési megállapodás kötésére irányuló tárgyalásokat kezdett egymással.

Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés az uniós tagállamok és az EU déli szomszédai (Algéria, Egyiptom, Izrael, Jordánia, Libanon, Líbia, Marokkó, a Palesztin Hatóság és Tunézia) között címmel október 4–5-én az Eurojust, az Európai Unió Tanácsának ciprusi elnöksége, a Ciprusi Köztársaság legfőbb ügyésze és az Európai Bizottság közös szervezésében stratégiai szemináriumot rendeztek a ciprusi Limassolban. A szeminárium az igazságügyi együttműködés különböző területein feltárt bevált gyakorlatokkal és nehézségekkel, az együttműködés

erősítését szolgáló lehetséges további lépésekkel és az Unió déli szomszédainál létesítendő Eurojust kapcsolattartó pontok kijelölésével foglalkozott.

Az Eurojust és az Egyesült Államok által – a ciprusi elnökség, a Tanács Főtitkársága és az Európai Bizottság támogatásával – közösen szervezett, *Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös jogsegély- és kiadatási megállapodások alkalmazásáról rendezett munkaértekezletet* október 25–26-án tartották az Eurojustnál. A munkaértekezlet a kiadatás és a jogsegély területén észlelt nehézségekkel, valamint a vagyon elkobzásával és visszaszerzésével, a

számítástechnikai bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásokkal és az elektronikus bizonyítékok cseréjével összefüggő kérdésekkel foglalkozott.

Az Eurojust továbbra is támogatta a Balkánnal kapcsolatos kezdeményezéseket, köztük az Európai Bizottság *A szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem: az ügyészi hálózat erősítése* című projektjét.

Az Eurojust harmadik államokat érintő konkrét ügyeiről és az Eurojusthoz kiküldött harmadik országbeli összekötő ügyészek szerepéről további információk az 1.5. szakaszban olvashatók.

Az Eurojust Határozat és a jövő

3.1. A Tanács Eurojustra vonatkozó határozatának végrehajtása

20 tagállamban volt szükség arra, hogy 2011. júniusi határidővel a nemzeti jogszabályokat összhangba hozzák az Eurojust Határozattal. 2012 végéig azonban csak 12 tagállam hajtotta végre teljes egészében az Eurojust Határozatot (7 jogalkotási és 5 adminisztratív szempontból), 4 tagállam részben, a tagállamoktól kapott információk szerint 11 tagállam pedig egyáltalán nem.

Az Eurojust számos projektet befejezett az Eurojust Határozat belső végrehajtásával kapcsolatban. A koordinációs ügyeleti rendszer, amely 2011-ben kezdte meg működését, most már teljes egészében funkcionál; lehetővé teszi, hogy az Eurojust egy ingyenes nemzetközi telefonszámon keresztül heti hét napon át non-stop elérhető legyen.

Az Eurojust folytatta elektronikus ügykezelési rendszerének, valamint a 13. cikk szerinti „okos” PDF formátumának továbbfejlesztését, amelyet a gyakorló szakemberektől származó információk strukturált továbbításának megkönnyítésére fejlesztett ki 2011-ben, és felhasználói kérésre 2012-ben tökéletesített a 2.0-ás verzióval, amely félautomatikusan importálható is az elektronikus ügykezelési rendszerben.

2012-ben az Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer (ENCS) kialakítása volt az egyik legfontosabb tagállami fejlemény. Az Eurojust tovább dolgozott az ENCS-tagok közötti technikai kapcsolaton a tagállamokban és az Eurojust elektronikus ügykezelési rendszerében annak érdekében, hogy a kapcsolat jobban megfeleljen a felhasználói igényeknek, és az információtovábbítás biztonságosabban és kényelmesebben történjen. Rövid távon ez a kapcsolat biztonságosabbá

teszi az e-mailben való továbbítást, ugyanakkor hosszabb távon a kapcsolat lehetővé teszi, hogy a tagállamokban dolgozó ENCS-tagok kapcsolódjanak az elektronikus ügykezelési rendszerhez. Bulgáriával és Romániával már létrejött a kapcsolat. Hamarosan más tagállamokra is sor kerül.

Az Eurojust nemzeti levelezőinek első értekezletét november 12-én tartották az Eurojustnál. Az értekezlet célja a bevált gyakorlatok és tapasztalatok megvitatása és kicserélése volt. Az értekezlet középpontjában az ENCS létrehozása és a tagállamokban való működése, az Eurojust Határozat 13. cikke szerinti információcsere, az Eurojust 13. cikk szerinti „okos” PDF formátumának használata, az Eurojust részéről a 13a. cikk alapján küldött visszajelzés, valamint az ENCS és az Eurojust elektronikus ügykezelési rendszere közötti technikai kapcsolat állása volt. Az ENCS tagállami végrehajtásának áttekintésére szolgáló, az Eurojust által kifejlesztett *fiches suédoises* 2008-ban indult el a svéd uniós elnökség alatt, és rendszeresen frissítik.

Számos tagállam jelentette már be, hogy kapcsolódott az ENCS-hez, de az ENCS rövid múltja miatt mindeddig kevés – vagy semmi – gyakorlati tapasztalat áll rendelkezésre erről. Egyes tagállamokban az ENCS-t szigorúan az Eurojust Határozat 12. cikkével összhangban hozták létre (azaz kizárólag az Eurojust Határozatban említett kategóriákba tartozó tagokat vették fel az ENCS-be). Más tagállamok tágabb megközelítést fogadtak el, és az Eurojust Határozat 12. cikkében nem említett hivatalok képviselőit – pl. a pénzügyi bűncselekményekkel foglalkozó bűnüldöző hatóságok, valamint az OLAF és az Europol kapcsolat-tartóit – is bevették vagy meghívták az ENCS-be.

3.2. Az Eurojustra vonatkozó határozatok tagállami gyakorlati végrehajtásának és az Európai Igazságügyi Hálózat működésének kölcsönös értékelése - hatodik forduló

2011 júniusában az általános ügyekkel, köztük az értékeléssel foglalkozó tanácsi munkacsoport (GENVAL) úgy döntött, hogy a kölcsönös értékelések hatodik fordulóját az Eurojustra vonatkozó határozatok tagállamokban történő gyakorlati végrehajtására és működésére, és az Európai Igazságügyi Hálózatra kell fordítani.

A három év alatt (2012–2014-ig) valamennyi tagállamot értékelik. Mindegyik tagállam írásban válaszol a Tanács kérdőívére, majd ezt követően más tagállamok három szakértőjéből, valamint a Bizottság, az Eurojust és az Europol megfigyelőiből álló értéke-

lő csapat látogat el az adott tagállamba. Az Eurojust szintén válaszolt a neki címzett egyedi kérdőív kérdéseire, válaszait a tagállami látogatáson részt vevő értékelő csapatok figyelembe veszik.

2012 folyamán Svédországot, Litvániát, Belgiumot, Észtországot, Szlovákiát, Dániát, Finnországot, Magyarországot és Ausztriát értékelték. A tagállami látogatásokat követően a szakértők – a megfigyelők segítségével – a tagállamok kérdőívekre adott válaszai és az értékelő látogatások megállapításai alapján értékelő jelentéseket készítenek. A zárójelentéseket benyújtják a GENVAL munkacsoportához.

3.3. Az Eurojust jövőjével foglalkozó munkacsoport

Az Eurojust jövőjével foglalkozó munkacsoport továbbra is megtette észrevételeit és folytatta tevékenységét – az EUMSZ 85. cikkére is figyelemmel – az Eurojust reformjával kapcsolatban, valamint az Európai Ügyészség „Eurojustból” történő létrehozására vonatkozóan, ahogyan ezt az EUMSZ 86. cikke előírja.

Az Eurojust befejezte a jövőbeli struktúrájával kapcsolatos első megfontolások mérlegelését, építve a felelősségteljes irányítás és a nemzeti szekciók operatív munkája függetlenségének elvére, és benyújtott egy észrevételt az Európai Bizottságnak, amelyben lehetséges irányítási keretekre tesz javaslatot. Egy második észrevétel az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek az Eurojust tevékenységének értékelésébe való bevonására vonatkozott.

3.4. Az Eurojust tíz éve, operatív eredmények és a jövőre vonatkozó kihívások című konferencia

A súlyos bűncselekmények nyomozásának koordinálása terén az elmúlt évtizedben az Eurojust által szerzett szaktudást és az Eurojust jövőbeni kilátásait is megvitatták *Az Eurojust tíz éve, operatív eredmények és a jövőre vonatkozó kihívások* című, az Eurojust által az Európai Jogi Akadémia (ERA) támogatásával novemberben rendezett konferencián. A konferencián

a bűnügyi területen működő uniós intézmények és érintett szervek képviselői, a tagállamok és a nemzeti igazságügyi hatóságok képviselői, tudományos szakértők, valamint jelenlegi és korábbi nemzeti tagok vettek részt. Az Eurojust rendezvénye most először a nagyközönség számára is látogatható volt.

A résztvevők megerősítették, hogy a koordinációs értekezletek, a koordinációs központok és a közös nyomozócsoportoknak nyújtott támogatás hatékonyan segítik a határokon átnyúló súlyos bűncselekmények ügyében folytatott transznacionális nyomozások és büntetőeljárások során felmerülő nehézségek megoldását.

A résztvevők kiemelték, hogy az Eurojust belső struktúrájának és parlamenti ellenőrzésének javításához az Eurojust fokozott operatív hatékonyságának is társulnia kell a nyomozások és büntetőeljárások koordinálása terén, adott esetben nyomozások jövőbeni kezdeményezését és joghatósági ütközések megoldását is beleértve.

Egy közös cél elérése érdekében – ez lehet pl. az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás elleni hatékonyabb

küzdelem – az EUMSZ 86. cikkével összefüggésben hangsúlyozták egy koherens keret, valamint az Eurojust, az Európai Ügyészség és a területen érintett más szereplők, köztük az OLAF és az Europol közötti szoros kapcsolatok szükségességét.

A résztvevők egyetértettek abban, hogy a jövőbeli Európai Ügyészségnek a meglévő struktúrákra, tapasztalatokra és szaktudásra kell építenie, és a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben fennálló koherens rendszerbe kell illeszkednie. Abban is egyetértettek, hogy az Eurojustnak kulcsszerepet kell játszania a jövőbeli Európai Ügyészségben, valamint a tagállamok és harmadik államok nemzeti igazságügyi hatóságaival létesített kapcsolatokban.

Adminisztratív fejlesztések

4.1. Adminisztratív fejlesztések

Az éves munkaterv és az egységszintű operatív tervek az Eurojust stratégiai tervezési és programciklusának kulcsfontosságú elemét, valamint az Eurojust tevékenység alapú költségvetésének alapját képezik. A hatékony tervezés, a takarékos költségvetés-tervezés és teljesítménymenedzsment biztosítására rendelkezésre álló eszközök fejlesztése folyamatban van.

A Eurojust 2012-re tervezett tevékenységeit 274 Hágában dolgozó állandó alkalmazottal végezte el, akik között 45 a tagállamokból az Eurojusthoz kiküldött ügyész, bíró és azonos hatáskörű rendőrtiszt, 12 kiküldött nemzeti szakértő és a személyzethez tartozó 217 további személy található. Az Eurojust 2012. évi költségvetése 32 967 000 euró volt. Az Eurojust költségvetésének 98%-át végrehajtotta.

Az Európai Bizottság és az Eurojust közötti egyetértési megállapodás keretében számos irányítási értekezletre, rendszeres információcserére és konzultációra került sor a Bizottság képviselői, az Eurojust adminisztratív igazgatója, valamint az egységek és szolgálatok vezetői között. Az intenzívebb párbeszéd kölcsönösen előnyös volt, különösen a pénzügyi megbeszélések és az Eurojustra vonatkozó új rendeletek megvitatása idején.

A bel- és igazságügyi ügynökségek tevékenységének keretében az Eurojust részt vett a stratégiai tervezéssel kapcsolatos szakértői megbeszéléseken. Ezenfelül

az Eurojust a 2014-re vonatkozó éves munkaprogramjáról más ügynökségekkel is konzultált.

Az Eurojust a szervezeti struktúra felülvizsgálatának (OSR) keretében előrelépést ért el, többek között az Eurojust adminisztrációjának egy új struktúrára való átállása terén. Az átállási folyamatot toborzási terv követte, amelyet egy sor belső és külső kiválasztási eljárás keretében irányítottak. Az átálláshoz kapcsolódó nagyszámú kiválasztási eljárás között szerepelt az operatív támogatás vezetőjének kiválasztása; ez az eljárás lezárult.

Az Eurojust kommunikációs stratégiájának végrehajtására vonatkozó, a Kollégium által 2012 októberében elfogadott cselekvési terv számos olyan tevékenységet tartalmaz, amelyek célja a kapcsolatok erősítése az uniós partnerekkel, az érdekelt felekkel és a médiával, ezenkívül létrehoz az ügyek olyan adatbázisát, amely az Eurojust konkrét ügyeit érzékelhetőbben bemutatja. Az Eurojust új weboldala 2012. februárban indult el az Eurojust 10. évfordulójának megünneplése alkalmából.

Az Eurojust új székhelyének nyertes építészeti tervét az Eurojust és a fogadó állam 2012 elején választotta ki, és tovább dolgoztak a követelmények meghatározásán és az új székhely végső tervén, amelynek elkészítési határideje 2013 vége. A tervezési ütemterv szerint az Eurojust új székhelyét 2015 végén adják át.

4.2. A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés

Az Eurojust-dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek száma 2012-ben megnövekedett: tizenhét eredeti kérelem és egy megerősítő kérelem érkezett. Az eredeti kérelmek közül tizennégy közvetlenül érkezett az Eurojusthoz. A másik három ügyben – más nemzeti és nemzetközi szervezetekhez érkezett kérelmeket követően – az Eurojusttal mint harmadik féllel konzultáltak.

A nyolc ügyhöz nem kapcsolódó kérelem közül hétben a hozzáférést teljes mértékben megadták. Egy kérelem esetében a hozzáférést részlegesen megta-

gadták, mert a teljes körű közlés veszélyeztetné a közbiztonságot, az Eurojust súlyos bűncselekmények elleni fokozott küzdelemmel kapcsolatos feladatainak teljesítését és a szakmai titoktartásra vonatkozó szabályoknak való megfelelést (az Eurojust dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos szabályok elfogadására vonatkozó határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első, ötödik és hetedik francia bekezdése szerint).

Ami az ügyhöz kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti hat kérelmet illeti, egy kérelemnek

részen adtak helyt; a kért dokumentumok közül néhánynak (vagy azok egy részének) a kiadását a magánélet és az egyének személyi sérthetetlenségének védelme, valamint az Eurojust döntéshozatali eljárásának védelme jogcímén utasították el (az Eurojust dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos szabályok elfogadására vonatkozó határozat 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 4. cikkének (3)

bekezdése szerint). Egy másik kérelemben az Eurojust számára már nem álltak rendelkezésre a kért dokumentumok. Az ügghöz kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti négy további kérelemben a hozzáférést megtagadták, mert a szóban forgó dokumentumok feloldása veszélyeztetné az Eurojust súlyos bűncselekmények elleni fokozott küzdelemmel és az általa segített nemzeti nyomozásokkal és bűn-

Az Eurojust egységeinek vezetői

(balról jobbra): Jacques Vos, összevont szolgáltatások; Joannes Thuy, szövivő, sajtó és közönségkapcsolatok; Diana Alonso Blas, adatvédelmi tisztviselő; Carla Garcia Bello, a Kollégium jogi titkára; Alinde Verhaag, ügyelemzési megbízott vezető; Anna Baldan, közös nyomozócsoportok hálózati titkárságának koordinátora; Klaus Rackwitz, adminisztratív igazgató; Catherine Deboyser, jogi szolgálat; Jon Broughton, informatika; Mike Moulder, költségvetés, pénzügy és közbeszerzés; Linda Scotts, humán erőforrás; Matevž Pezdirc, népirtás elleni hálózat koordinátora; Fatima Martins, az EJR titkára

Az Eurojust adminisztrációja, 2013

tetőeljárásokkal kapcsolatos feladatainak teljesítéséhez fűződő közérdek védelmét, valamint a szakmai titoktartásra vonatkozó szabályoknak való megfelelést (az Eurojust dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos szabályok elfogadására vonatkozó határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdése szerint), az egyének személyi sérthetlenségét (az Eurojust dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos szabályok elfogadására vonatkozó határozat 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint) és/vagy az Eurojust döntéshozatali eljárásának védelmét (az

Eurojust dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos szabályok elfogadására vonatkozó határozat 4. cikkének (3) bekezdése szerint).

A többi három hozzáférés iránti kérelem bűnügyi kérdésekre vagy bűnügyi nyomozásokra vonatkozott általánosságban, de mindegyik kívül esett az Eurojust küldetésének terjedelmén vagy olyan ügyekkel volt kapcsolatos, amelyekben az Eurojust nem segédkezett. Ezért az Eurojust közölte a kérelmezőkkel, hogy az adott kérdésben Eurojust-dokumentumok nem állnak rendelkezésre.

A Tanács következtetései a 2011. évi jelentésről

A Bel- és Igazságügyi Tanács 2012. június 6-án elfogadta az Eurojust tizedik éves jelentéséről szóló következtetéseit (10360/12). Az előző évekhez hasonlóan az Eurojust beszámol e következtetések végrehajtásáról. Az alábbi táblázat többletinformációkat tartalmaz azon kérdéskörökről, amelyekre nézve a Tanács ajánlásokat fogalmazott meg.

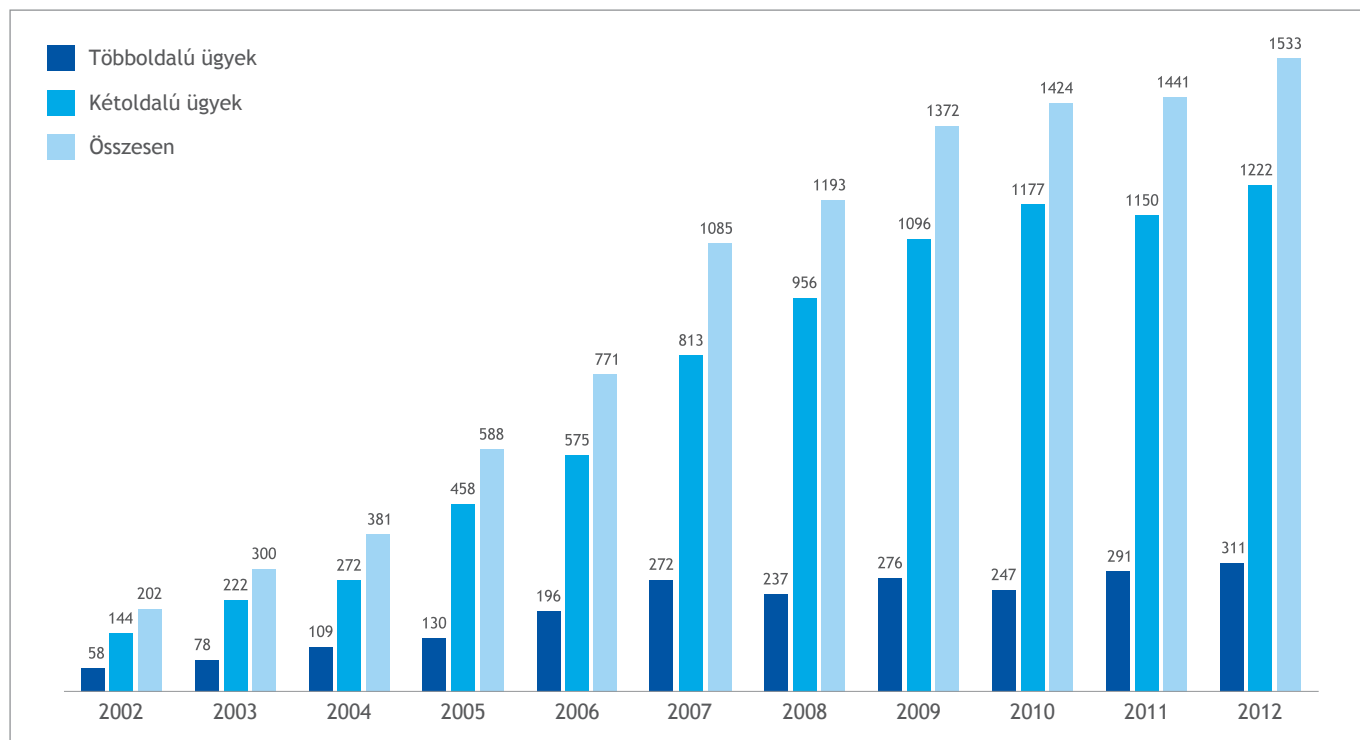
A Tanács ajánlásai	Megtett intézkedések
A videokonferencia fokozott használata.	Bár erre vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre, a nemzeti szekciók érezhetően gyakrabban használják a videokonferencia-berendezéseket a koordinációs értekezleteken, a koordinációs központokban és a hazai hatóságaikkal tartott megbeszéléseken.
A koordinációs központok használatának fejlesztése és beszámolás a nyomozások gyakorlati hasznáról és lefolytatásának értékéről.	2012-ben hét koordinációs központ működött. Lásd az 1.4. szakaszt.
A közös nyomozócsoportok létrehozásának és alkalmazásának további támogatása a bevált gyakorlatok fejlesztése, valamint az igazságügyi tapasztalatokkal és az ügyek eredményeivel kapcsolatos információk megosztása céljából.	Az Eurojust 47 közös nyomozócsoportban vett részt, és 62 közös nyomozócsoportot finanszírozott 2012-ben. Lásd az 1.4. és 1.6. szakaszt (közös nyomozócsoportok hálózata).
Az Europolal való összefogás gyakorlatának fenntartása a koordinációs folyamat során.	Az Europol 85 ügyben vett részt Eurojust koordinációs értekezleten. Lásd a 2.3. szakaszt.
Beszámolás az Eurojust Határozat 7. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról az európai elfogatóparanccsal összefüggésben.	Lásd az 1.2. szakaszt.
Az Eurojust kapacitásainak tökéletesítése a bűnügyek területén megvalósuló igazságügyi együttműködés nehézségeiről, megoldásairól és tendenciáiról való beszámolás tekintetében.	Lásd az 1. szakaszt.
Az Eurojust Határozat 13. cikkével összefüggésben beszámolás a PDF formátum használatáról, és az információcsere mértékének meghatározása.	Kidolgoztak egy elektronikus formanyomtatványt. A legfrissebb verzió lehetővé teszi az automatikus adatbevitelt az elektronikus ügykezelési rendszerbe. Lásd a 3.1. szakaszt.
Az EPOC IV. projekt határidőre történő véglegesítésének biztosítása.	A projekt lezárása egybeesett a hollandiai Noordwijckban 2012. március 29–30-án rendezett záró konferenciával.
A végrehajtási folyamat befejezése, és az elektronikus ügykezelési rendszerhez való nemzeti szintű hozzáférést lehetővé tevő biztonságos kapcsolat kiépítése.	Összesen 11 tagállamban a végrehajtás még nem történt meg. Lásd a 3.1. szakaszt (Az elektronikus ügykezelési rendszerhez való nemzeti szintű hozzáférés).
Beszámolás a 13a. cikk végrehajtásáról a nemzeti hatóságoknak küldött információk és visszajelzés tekintetében.	Visszajelzés az éves jelentésen és a súlyos bűncselekményekre vonatkozó stratégiai jelentéseken keresztül (kábitószerek-kereskedelem, emberkereskedelem). A kapcsolódások felderítésén és a kereszthivatkozások elemzésén, valamint a koordinációs értekezleteken történő információcserén keresztül is. Lásd a 3.1. szakaszt.

Melléklet: 2012-re vonatkozó statisztikák

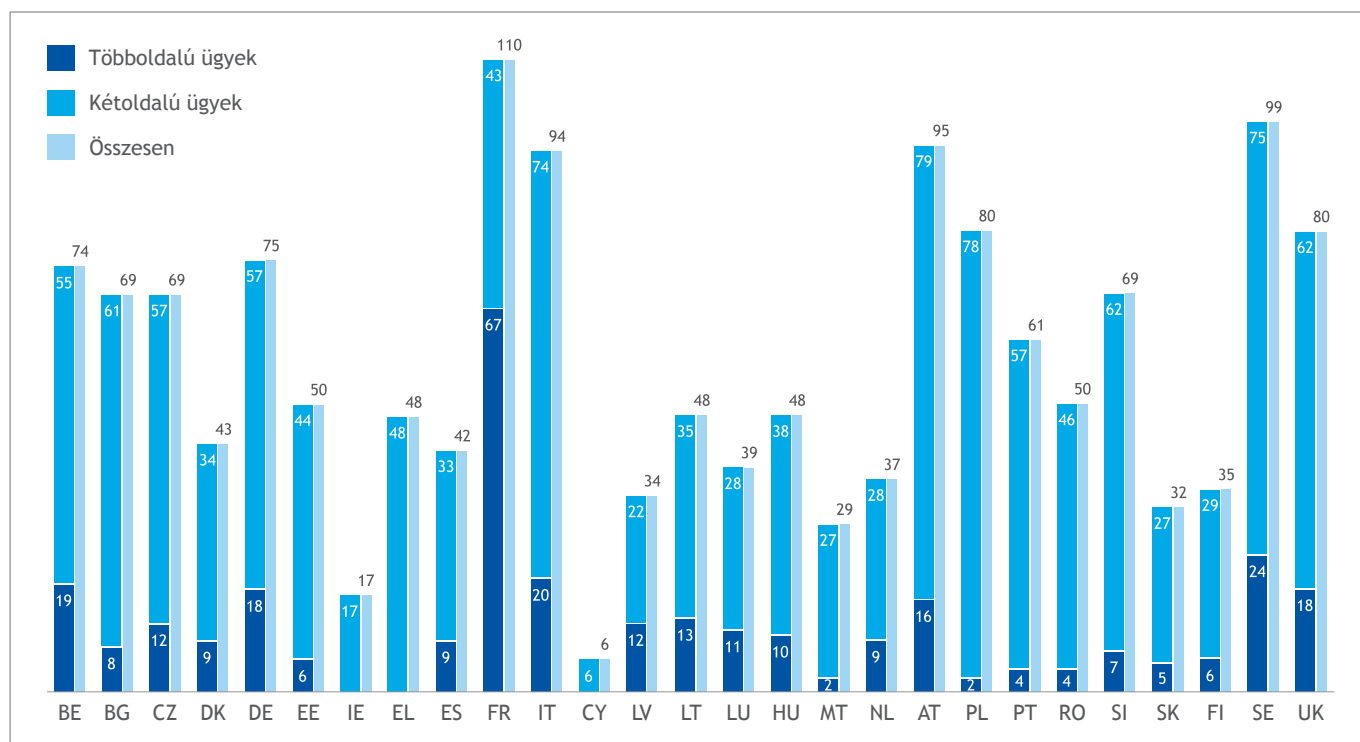
1. ábra - Az Eurojust elé terjesztett ügyek száma 2002-2012 között

2012-ben az Eurojust 1 533 ügyet regisztrált, amellyel folytatódott a 2002 óta emelkedő trend a tagállamok által beterjesztett ügyek száma tekintetében. Ezen ügyek körülbelül 20%-ában három vagy több ország volt érintett.

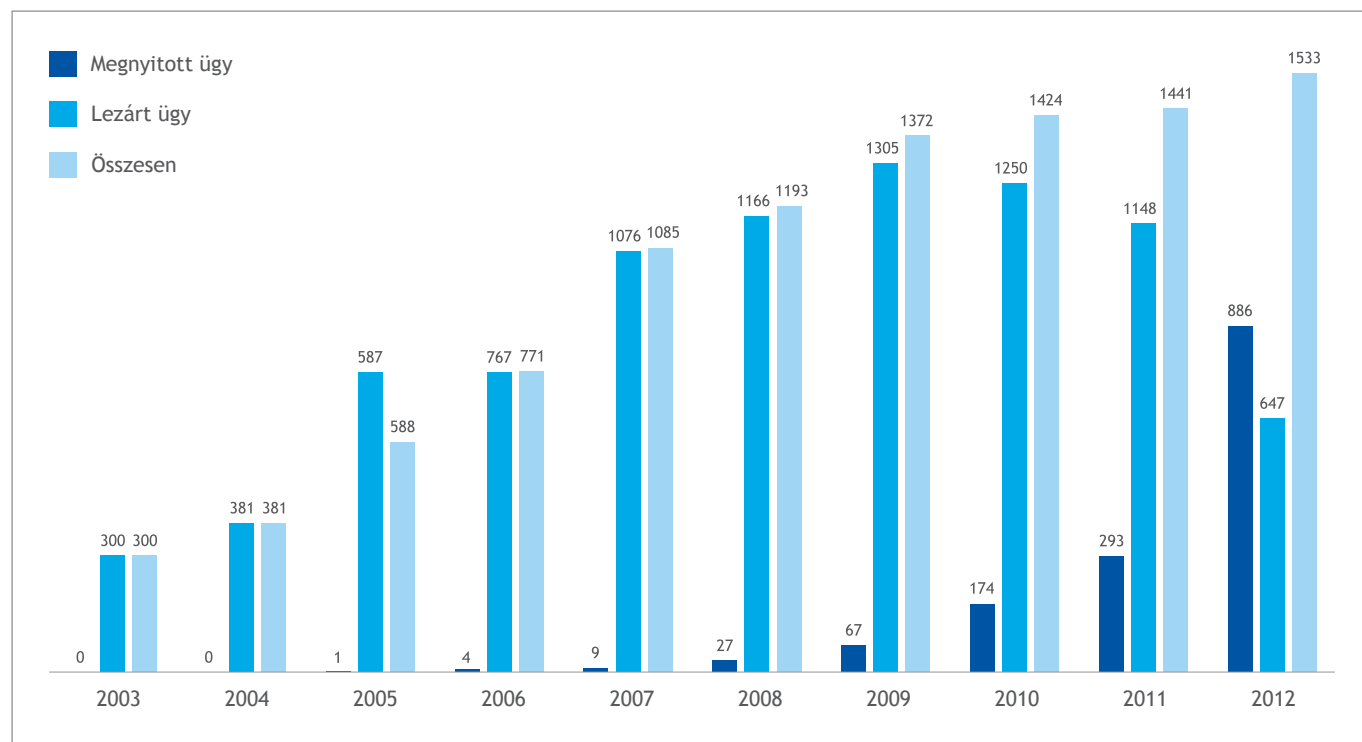
2. ábra - Kétoldalú/ többoldalú ügyek nemzeti szekciónként, 2012

Az ábra az egyes nemzeti szekciók által 2012-ben beterjesztett kétoldalú és többoldalú ügyek számát mutatja. Egy kétoldalú ügy nem jelenti azt, hogy az ügy kevésbé súlyos bűncselekménnyel kapcsolatos, vagy hogy csak az Eurojust korlátozott bevonása szükséges. Egy ügy, amely az Eurojustnál kétoldalúként regisztrált, a tagállamban többoldalú is lehet.

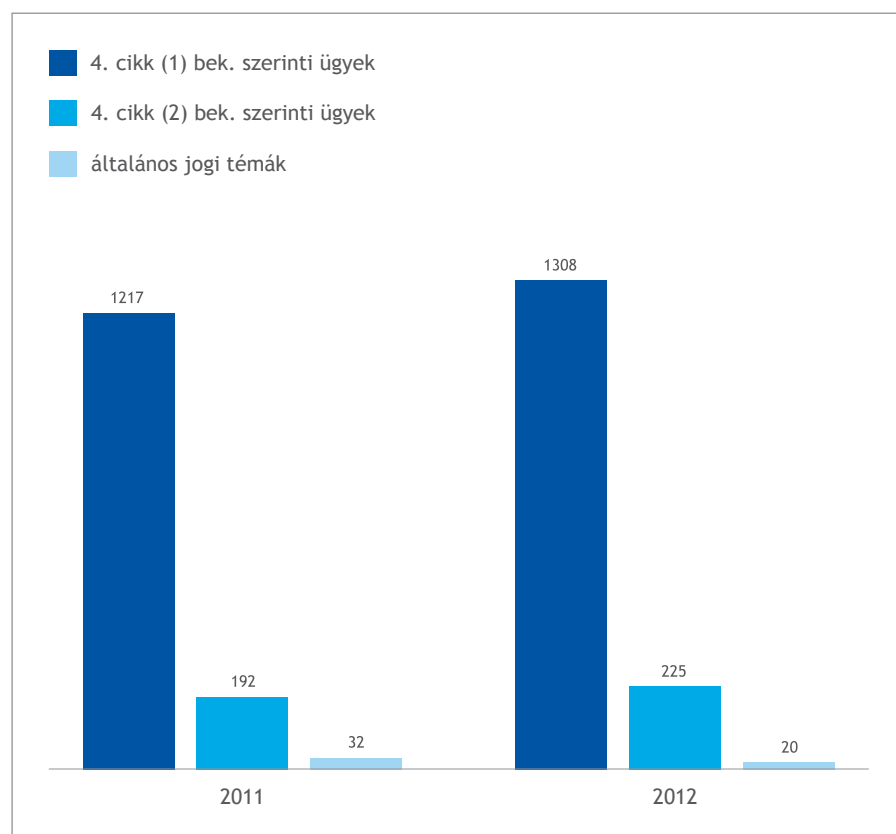

3. ábra - A megnyitott és lezárt ügyek száma (2003-2012)

A nemzeti szekciók konkrét ügyeire nemcsak az adott évben regisztrált ügyek száma van kihatással, hanem az előző évek folyamatban levő ügyei is. Az Eurojustnak összesen 575 függő ügye van az előző évekből (2003–2011), amelyek továbbra is figyelmet és segítséget igényelnek.

4. ábra - Az ügyek általános kategorizálása

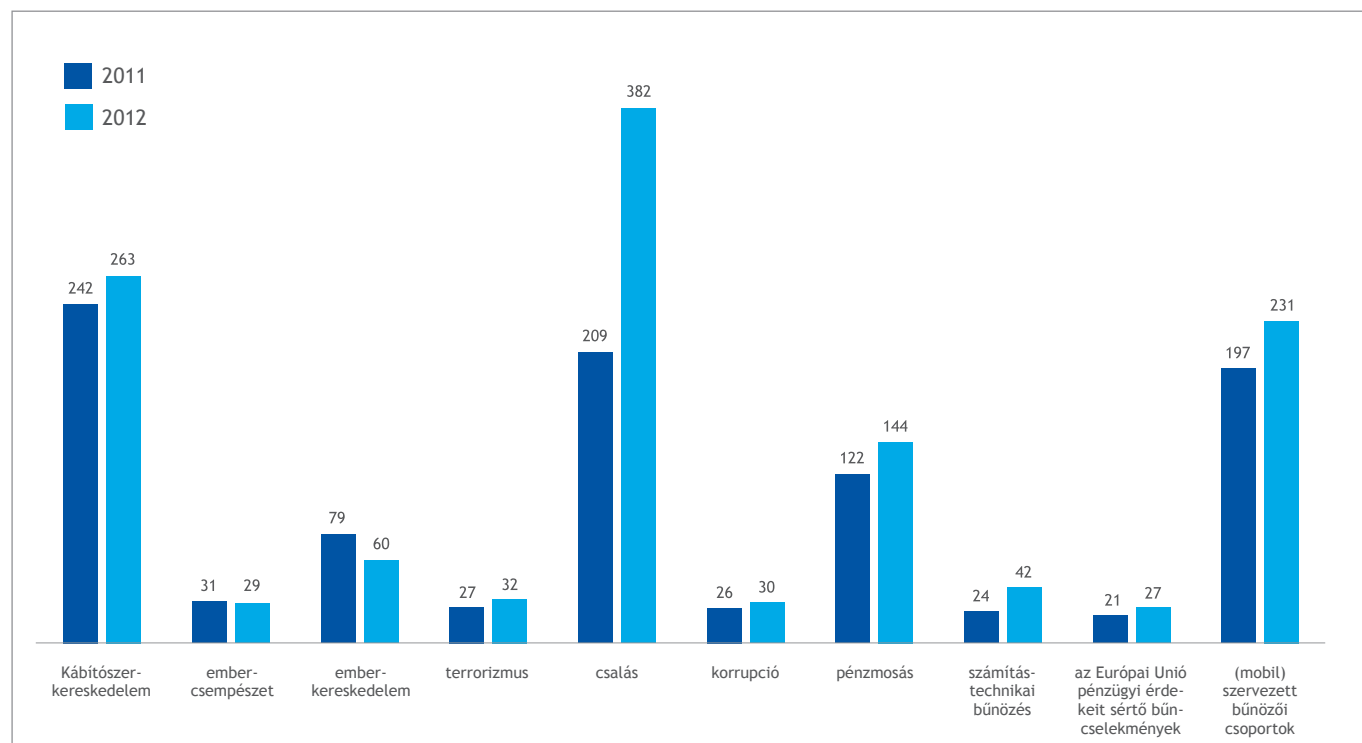

Az Eurojust Határozat 4. cikke (1) bekezdése szerinti az Eurojust általános hatásköre minden olyan bűnözési formára és bűncselekményre kiterjed, amelyek vonatkozásában az Europol mindenkor jogosult eljárni, valamint ezekkel a bűnözési formákkal és bűncselekményekkel együtt elkövetett egyéb bűncselekményekre. A 4. cikk (2) bekezdése értelmében a bűncselekmények fentebb nem említett egyéb formái esetében az Eurojust – céljaival összhangban – valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának megkeresése nyomán segítséget nyújthat a nyomozásban és a büntetőeljárásban. Az Eurojust a tagállam kérésére általánosabb jelleggel is segítséget nyújthat, amikor a kérés nem feltétlenül kapcsolódik közvetlenül konkrét, folyamatban lévő ügghöz, többek között például nemzeti jogalkotást vagy eljárásokat illetően (általános jogi témák).

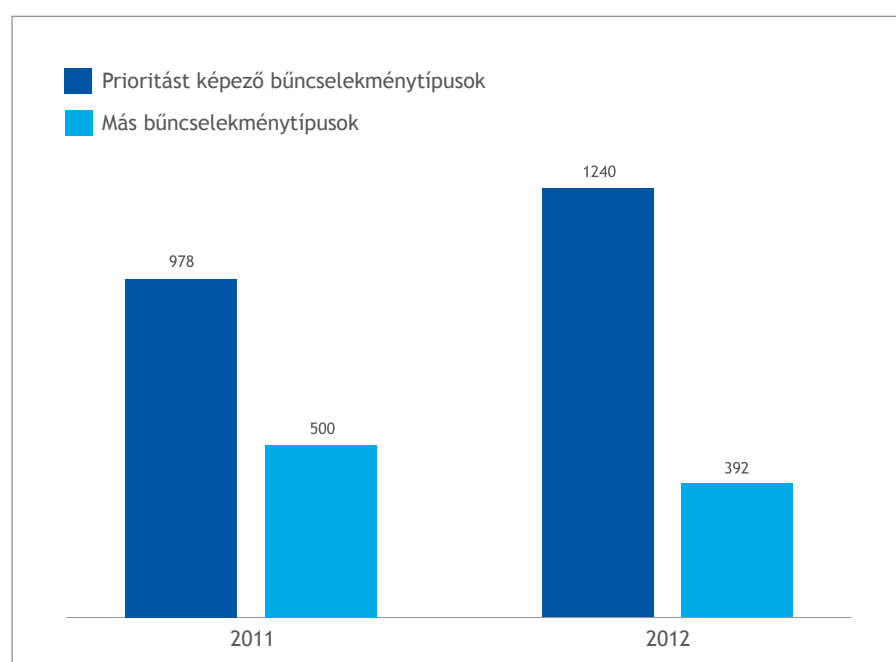
5. ábra - Prioritást képező bűncselekménytípusok az Eurojust ügyek között

Az Eurojust által 2012–2013-ban prioritásként meghatározott, kiemelt bűncselekménytípusok a kábítószer-kereskedelem, embercsempészet, az emberkereskedelem, a terrorizmus, a csalás, a korrupció, a pénzmosás, a számítástechnikai bűnözés, az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények és a gazdaságban jelen lévő szervezett bűnözői csoportokhoz kötődő egyéb bűncselekmények.

Az ábra azt mutatja, milyen számban szerepeltek ezek a bűncselekménytípusok az Eurojustnál regisztrált összes ügy között 2011 és 2012 során. Egy ügyben több bűncselekménytípus is előfordulhat. További információk az 1. fejezet vonatkozó részében találhatók.

6. ábra - Prioritást képező és egyéb bűncselekménytípusok az Eurojust ügyeiben

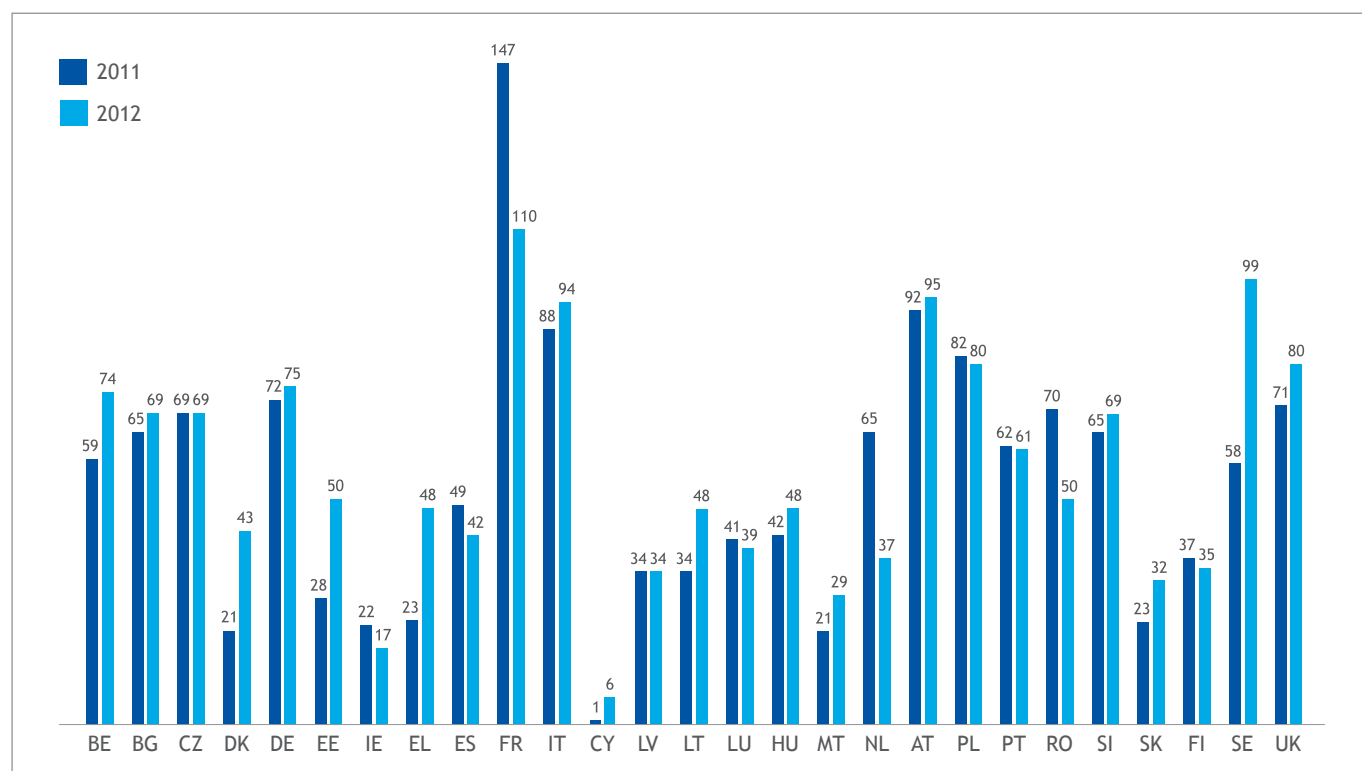

Az Eurojust által 2012–2013-ban prioritásként meghatározott, kiemelt bűncselekménytípusok a kábítószer-kereskedelem, az embercsempészet, az emberkereskedelem, a terrorizmus, a csalás, a korrupció, a pénzmosás, a számítástechnikai bűnözés, az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények és a gazdaságban jelen lévő szervezett bűnözői csoportokhoz kötődő egyéb bűncselekmények.

Az ábra azt mutatja, milyen számban szerepeltek a prioritást képező, illetve azt nem képező bűncselekménytípusok az Eurojustnál regisztrált összes ügyön belül 2011-ben és 2012-ben. Egy ügyben több bűncselekménytípus is előfordulhat.

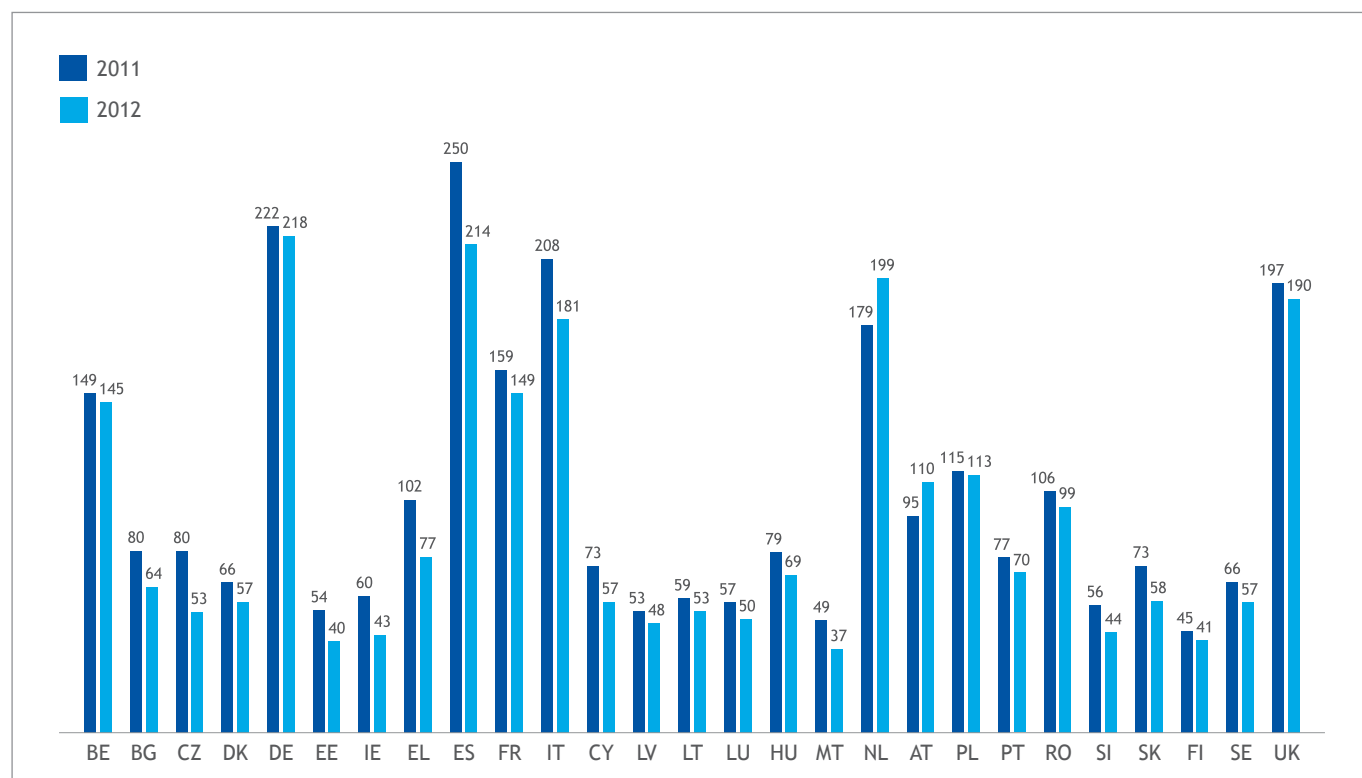
7. ábra - Az egyes tagállamok által az Eurojust elé terjesztett ügyek száma

Az ábra azt mutatja, hogy 2011-ben és 2012-ben hány alkalommal kérték az egyes tagállamok az Eurojust segítségét.

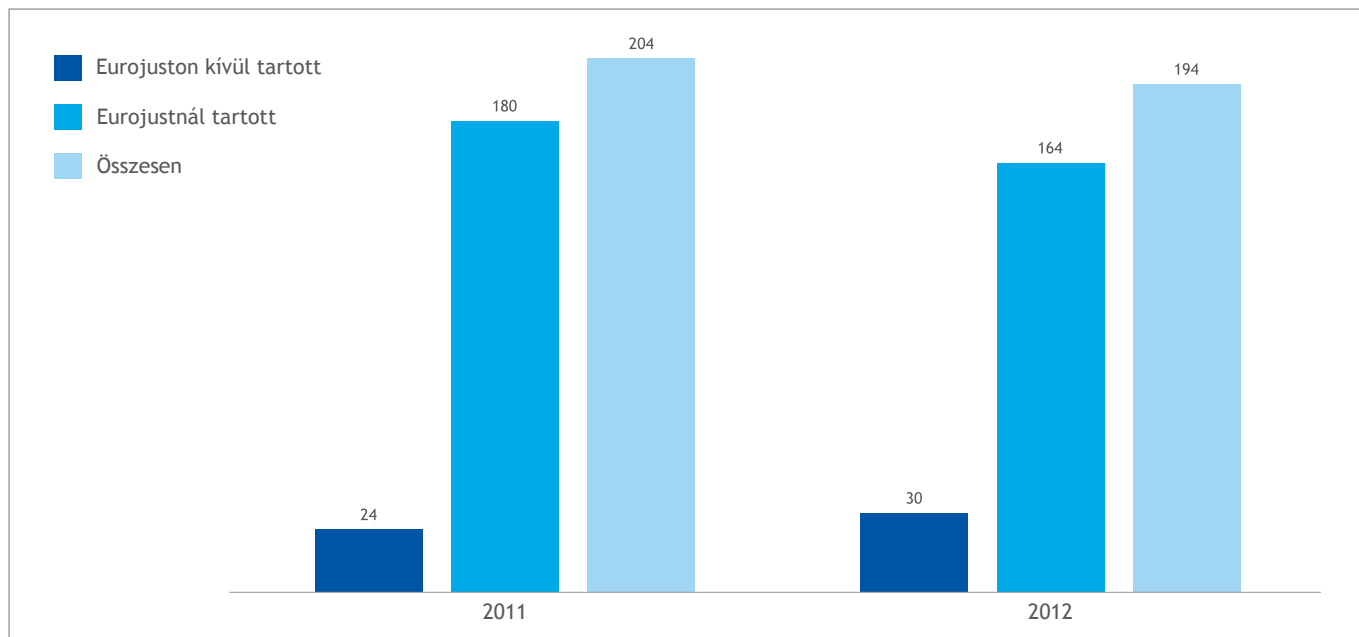
8. ábra - Az egyes tagállamokkal szemben az Eurojust elé terjesztett ügyek száma

Az ábra azt mutatja, hogy az egyes tagállamokkal szemben hány ügyet terjesztettek be más államok az Eurojusthoz 2011-ben és 2012-ben.

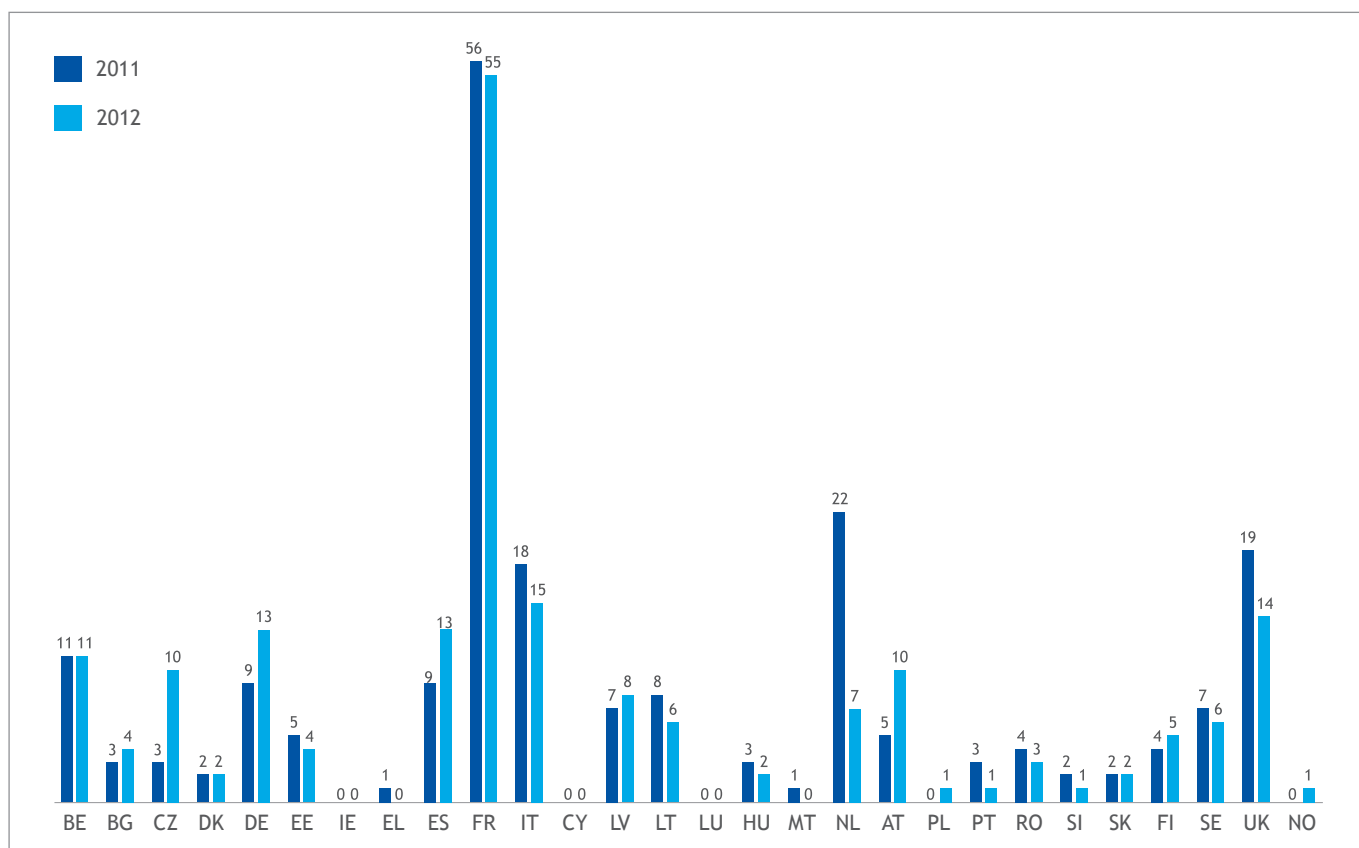
9. ábra - A koordinációs értekezletek száma

Az ábra a koordinációs értekezletet igénylő ügyek számát mutatja. A koordinációs értekezletek helyszíne általában Hága, az Eurojust székhelye. Bizonyos helyzetekben előfordulhat, hogy a koordinációs értekezletet az Eurojuston kívül, valamelyik tagállamban vagy harmadik államban tartják.

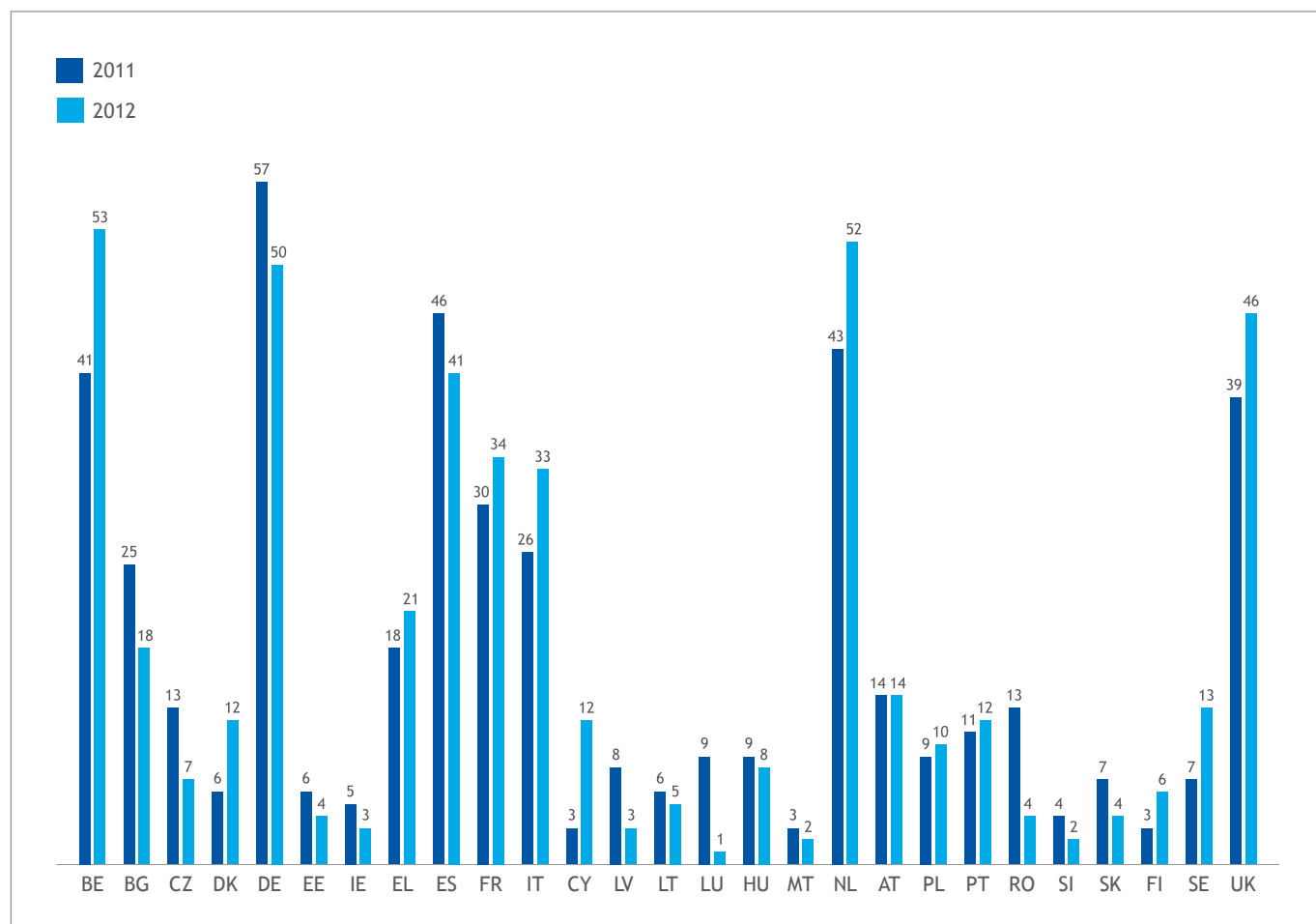
10. ábra - Koordinációs értekezletet kezdeményező tagállamok

Az ábra azt mutatja, hogy az egyes tagállamok vagy harmadik országok kezdeményezésére hány alkalommal került sor koordinációs értekezletre.

11. ábra - A más tagállam által kezdeményezett koordinációs értekezleten részt vevő tagállamok

Az ábra azt mutatja, hogy hány alkalommal vettek részt az egyes tagállamok képviselői más tagállam által kezdeményezett koordinációs értekezleten, miután a segítségüket kérték.

© 2013 Eurojust

Minden jog fenntartva. Az Eurojust engedélye nélkül a kiadvány egyetlen része sem reprodukálható és használható fel semmilyen formában, sem grafikus, sem elektronikus, sem mechanikus módon, beleértve a fénymásolást, a hangfelvételt, a szalagra, vagy adattároló és kereső rendszerekre történő rögzítést.

Szerkesztők:	Deborah de Jonge, Jacalyn Birk
Design/DTP:	Michèle Wilks-Speer
Fénykép:	Michel Mees, Joannes Thuy, Leen De Zutter

EUROJUST

Maanweg 174, 2516 AB The Hague, Netherlands

Phone: +31 70 412 5000 - E-mail: info@eurojust.europa.eu - Website: www.eurojust.europa.eu